GELİN BİRLİK OLALIM

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

GELİN BİRLİK OLALIM

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Okuyucuya

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GELİN BİRLİK OLALIM

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim. (Al-i İmran Suresi, 64)

NİSAN, 2011

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 72 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran

ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türk.e Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Eylül 2003

2. Baskı: Nisan 2011

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir / İSTANBUL

Tel: (0 216) 6600059

Baskı: Seçil Ofset

100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar

Sitesi 4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul

Tel: (0212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

www.harunyahya.TV

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....10

1. BÖLÜM

KURAN'A VE SÜNNETE GÖRE MÜSLÜMANLARIN KİTAP EHLİ'NE BAKIŞ AÇISI NASIL OLMALIDIR?..... 14

2. BÖLÜM

İSLAM TARİHİNDE MÜSLÜMANLAR VE KİTAP EHLİ..... 42

3. BÖLÜM

RADİKALİZM TEHLİKESİNE KARŞI BİRLEŞMEK 86

4. BÖLÜM

İLAHİ DİNLERDEORTAK İNANÇ ESASLARI 128

5. BÖLÜM

İLAHİ DİNLERDE ORTAK İBADETLER, ORTAK AHLAKİ DEĞERLER 204

6. BÖLÜM

ORTAK FİKRİ MÜCADELE 294

7. BÖLÜM

İLAHİ DİNLERDE MESİH (AS) VE MEHDİ (AS) İNANCI 312

8. BÖLÜM

GELİN BİRLİK OLALIM 368

SONUÇ 388

EVRİM YANILGISI..... 396

GİRİŞ

Dünyanın barışa, dostluğa ve kardeşliğe belki de en çok ihtiyaç duyduğu dönemlerden birini yaşamaktayız. 20. yüzyıla damgasını vuran çatışmalar ve gerilimler, yeni yüzyılda da tüm hızıyla devam ediyor. Dünyanın dört bir yanında masum insanlar bu çatışma ve gerilimlerden dolayı acı çekiyor.

Dayanışmanın ve yardımlaşmanın güçlenmesine duyulan acil ihtiyaca rağmen, bazı çevrelerin halen çatışmayı -özellikle de dünyanın iki büyük ve köklü medeniyeti arasında çatışmayı- körüklüyor olmaları, üzerinde durulması gereken önemli bir sorundur. Bu kişilerin talep ettiği gibi bir medeniyetler çatışması yaşanmasının tüm insanlık için büyük bir felakete neden olacağı ise açıktır. Böyle bir felaketin engellenmesinin en önemli yollarından biri, medeniyetler arasında dayanışmanın ve iş birliğinin güçlendirilmesinden geçmektedir. Üstelik bu hiç de zor değildir. Çünkü İslam medeniyeti ve Batı dünyası arasında, bazılarının iddia ettiği gibi derin farklılıklar yoktur. Tam tersine -bu kitapta delilleri ile ortaya koyacağımız üzere- İslam medeniyeti ve Batı medeniyetinin temelini oluşturan Musevi-Hıristiyan kültürü arasında pek çok ortak yön bulunmaktadır. Bu ortak yönler temel alınarak, dünyadaki sorunlara el birliği ile çözüm bulmak hiç de zor olmayacaktır. Özellikle de, içinde bulunulan şartlar göz önünde bulundurulduğunda...

Bugün, dünya üzerinde büyük bir fikri mücadelenin devam ettiği ve dünyanın iki kutuba bölündüğü bir gerçektir. Ancak bu iki kutbun tarafları Müslümanlar ve Museviler-Hıristiyanlar değildir. Bu iki kutbun bir tarafında, Allah'ın varlığına ve birliğine iman edenler diğer tarafında ise inkarcılar; diğer bir deyişle bir tarafında İlahi dinlere inananlar diğer tarafında da bu dinlere karşı olan ideolojileri savunanlar yer almaktadır. Dini ve ahlaki değerleri hedef alan güç merkezlerinin, ellerindeki geniş imkanları birleştirdikleri ve dindar insanlara karşı ittifak halinde hareket ettikleri yaşanan bir gerçektir. Bu ittifakı fikri anlamda etkisiz hale getirmek, Darwinist, ateist, dinsiz materyalist telkinlerin olumsuz, yıkıcı sonuçlarını ortadan kaldırmak, güzel ahlakın, mutluluğun, huzurun, güvenliğin, refahın hakim olduğu toplumları meydana getirmek için yegane bir yol vardır: Yeryüzündeki vicdan sahibi insanların, samimi olarak iman eden Hıristiyanların, dindar Musevilerin ve Müslümanların bu ortak amaç doğrultusunda biraraya gelmesi.

Geçmişte üç İlahi dinin mensupları arasında çeşitli bahanelerle bazı çatışmalar, anlaşmazlıklar olmuş olabilir; bu tarihi bir gerçektir. Ancak bunlar, Musevilik, Hıristiyanlık ve İslam'ın özünden değil, devletlerin, toplulukların ve bireylerin hatalı karar ve düşüncelerinden, çoğu zaman da ekonomik veya siyasi çıkar ve beklentilerinden kaynaklanmıştır. Yoksa, her üç İlahi dinin ortak amaçlarından biri, tüm insanların barış, huzur, güvenlik ve mutluluk içinde yaşamalarıdır ve bu amaca aykırı olan ve çatışmayı öngören her türlü düşünce her üç dine göre de yanlıştır.

Dolayısıyla dinler arasında kurulacak olan iş birliği ve ittifak, Hıristiyanların, Müslümanların ve Musevilerin adalet ve barış arayışlarının, insanlığa faydalı olma isteklerinin doğal bir sonucudur. Üç dinin mensuplarının arasındaki ittifak, sadece toplantılarla ve konferanslarla sınırlı kalacak bir ilişki değil, ortak değerleri savunan, aynı amaç için fikren mücadele eden, ortak sorunlara köklü çözümler getirmeyi hedefleyen inançlı insanların birlikteliğidir. Ve bu birliktelik, Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne ikinci kez gelişini beklediğimiz, Hz.

Mehdi (as)'ın yeryüzünde bulunduğu, bu dönemde dünyayı aydınlığa ve huzura kavuşturacak en önemli vesilelerden biri olacaktır.

BÖLÜM 1
KURAN'A VE SÜNNETE GÖRE MÜSLÜMANLARIN KİTAP EHLİ'NE BAKIŞ AÇISI NASIL OLMALIDIR?

Bu kitapta, Hıristiyanlar, Museviler ve Müslümanların ortak inanç esaslarına, ortak ibadetlere, ortak ahlaki değerlere sahip oldukları, ortak tehlikelerle karşı karşıya bulundukları, bu dinlerin kutsal kitapları ışığında anlatılmakta ve Kitap Ehli'ne yani Musevi ve Hıristiyanlara, Kuran'da Rabbimiz'in bildirdiği gibi bir birlik çağrısı yapılmaktadır. Bu çağrının amacı, inançlı tüm insanları, ortak amaçlar doğrultusunda birleşmeye; Darwinizm'e, materyalizme, ateizme, din düşmanlığına, sosyal ve ahlaki dejenerasyona karşı birlikte mücadeleye ve el ele vererek Allah inancını ve güzel ahlakı yeryüzüne yaymaya davet etmektir. Bu çağrı, samimi, vicdanlı, şefkatli, yardımsever, uzlaşmacı, sağduyulu, güzel ahlaklı, barış ve adalet taraftarı tüm Musevi, Hıristiyan ve Müslümanlara yapılmaktadır. Unutmamak gerekir ki, hepimiz aynı Allah'a iman etmekte, Rabbimiz'in bizlere emrettiği güzel ahlakı yaşamak ve yaymak için çaba göstermekteyiz. Üç İlahi dinin mensupları da;

-Allah'ın tüm evreni yoktan yarattığına ve tüm maddeye sonsuz kudretiyle hakim olduğuna inanmaktadır.

-Allah'ın tüm canlıları mucizevi biçimde yarattığına ve insanın Allah'ın verdiği bir ruha sahip olduğuna iman etmektedir.

-Tarih boyunca, Allah'ın insanlara Hz. Muhammed (sav), Hz. İsa (as) ve Hz. Musa (as) ile beraber Hz. Nuh (as), Hz. İbrahim (as), Hz. İshak (as), Hz. Yusuf (as), Hz. Davud (as) gibi pek çok peygamber gönderdiğine inanmakta ve tüm bu peygamberleri sevmektedir.

-Ölümden sonra dirilişe, cennette ve cehenneme, meleklerin varlığına iman etmekte, Allah'ın hayatımızı bir kader üzere yarattığına inanmaktadır.

Sadece inanç konularında değil, ahlaki değerlerde de Kitap Ehli'nin inançları Müslümanlarla uyum içindedir. Günümüzde fuhuş, eşcinsellik, uyuşturucu bağımlılığı gibi ahlaksızlıkların, bencil, çıkarcı, acımasız insan modelinin hızla yaygınlaştığı bir dünyada, Ehl-i Kitap ve Müslümanlar aynı erdemlere inanmaktadırlar: Namus, iffet, tevazu, fedakarlık, dürüstlük, şefkat, merhamet, karşılıksız sevgi...

Müslümanlar olarak bizler, Hz. Musa (as)'a da Hz. İsa (as)'a da derin bir sevgi ve saygı besliyor, onların Allah Katında değerli, mübarek insanlar olduklarını biliyor ve Rabbimiz'in gönderdiği tüm peygamberlere iman ediyoruz. Yine Allah'ın Kuran'da bize öğrettiği ahlak gereği, tüm Musevi ve Hıristiyanların inançlarına, değerlerine ve geleneklerine saygı duyuyoruz. Allah Kuran'da, Müslümanlara, Ehl-i Kitap hakkında bir emir vermektedir; onları "ortak bir kelimede birleşmeye" çağırmak:

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız bir kısmımızı Rabler edinmeyelim... (Al-i İmran Suresi, 64)

Bizim Hıristiyanlara ve Musevilere olan çağrımız da budur: Allah'a iman eden ve O'nun vahyine itaat eden insanlar olarak, gelin ortak bir "iman" kelimesinde birleşelim. Hepimiz Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Allah'ı sevelim. O'nun emirlerine uyalım. Ve Allah'ın bizi daha doğruya eriştirmesi için dua edelim. Müslümanlar, Hıristiyanlar ve Museviler bu şekilde ortak bir kelimede birleştiklerinde; birbirlerinin düşmanı değil dostu olduklarını anladıklarında; asıl mücadele edilmesi gereken fikir sisteminin Darwinizm, materyalizm, ateizm ve dinsizlik olduğunu gördüklerinde, dünya çok daha farklı bir yer olacaktır. Asırlardır süren çatışmalar, husumetler, korkular ve şiddet sona erecek ve "ortak bir kelime" üzerinde sevgi, saygı ve huzura dayalı yeni bir medeniyet kurulacaktır.

Müslümanların Diğer İki İlahi Dinin Mensuplarına Sevgisi ve Şefkati

Müslümanlar hem Museviliği hem de Hıristiyanlığı, Allah'ın vahyiyle doğmuş İlahi dinler olarak kabul eder. Kitaplarını tanır. Onları inkarcılarla, putperestlerle bir tutmaz, aksine "Kitap Ehli" olarak tanımlayarak, onların inançlarına anlayış ve saygı gösterirler.

Bakara Suresi'nde bu konu şu şekilde bildirilmektedir:

Elif, Lam, Mim, Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (Bakara Suresi, 1-4)

Ayetlerde Müslümanlar hem Hz. Muhammed (sav)'e indirilen Kuran'a, hem de daha önce indirilen kitaplara iman eden insanlar olarak tarif edilmektedir. Bu önceki kitaplar, Kuran'da; Hz. İbrahim (as)'ın sayfaları, Hz. Musa (as)'a indirilen Tevrat, Hz. Davud (as)'a indirilen Zebur ve Hz. İsa (as)'a indirilen İncil olarak bildirilir. Ne var ki, bu kitaplar zaman içerisinde birtakım insanlar tarafından tahrif edilmişlerdir, dolayısıyla bazı bölümlerinde hak dinden uzak yorumlar ve açıklamalar yer almaktadır. Bununla birlikte Allah'a ve ahiret gününe iman etmek, şirk koşmamak, güzel ahlak göstermek gibi hak dine uygun emirleri içeren bölümler de günümüze kadar gelmiştir. Bu kitapların içerisinde neyin hak neyin tahrifata uğramış olduğunu ise Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerine bakarak kolayca anlayabiliriz.

O, sana Kitabı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler... (Al-i İmran Suresi, 3-4)

Bir diğer ayette Tevrat için şu şekilde bildirilmektedir:

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de

(Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) ... (Maide Suresi, 44)

Kuran'da bazı Musevi din adamlarının Tevrat'ta **"kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırdıkları"** (Maide Suresi, 41); **"kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için 'Bu Allah Katındandır'"** (Bakara Suresi, 79) dedikleri, yani Allah'ın Kitabı'nı tahrif ettikleri haber verilir. Hıristiyanlardan bazıları ise Hz. İsa (as)'ı ilahlaştırarak (Allah'ı tenzih ederiz) çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir. (Nisa Suresi, 171) Allah Kuran'da Kitap Ehli'nden bazı kimselerin ahlaki hatalarına da dikkat çeker. Ama bunlar, Kitap Ehli'nin tümünün gaflet ve yanılgı içinde oldukları anlamına gelmemektedir. Allah, Musevi ve Hıristiyanlar arasında da, Allah'a samimiyetle bağlı olan dindar kişilerin bulunduğunu çeşitli ayetlerde haber verir:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (Al-i İmran Suresi, 113-115)

Şüphesiz, Kitap Ehli'nden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 199)

Dolayısıyla bir Müslümanın bakış açısı Kitap Ehli içinde de samimi olarak iman eden ve kurtuluşa eren pek çok insanların olduğu ve bu samimi insanlara sevgiyle, şefkatle, anlayışla yaklaşılması yönündedir. Müslüman her düşünceden, her inançtan insana şefkatle yaklaşan, ona düşüncesini ifade etme hakkı tanıyan, ibadetlerine ve ibadethanesine saygı duyan, her inanç sahibinin dilediği gibi, özgürce yaşamasına imkan sağlayan bir anlayışa sahip olmakla yükümlüdür. Bu, hem Kuran'ın hükmü hem de Peygamberimiz (sav)'in hayatında sayısız örneğini gördüğümüz bir gerçektir. Ayrıca unutmamak gerekir ki, her insanın kalbini Allah bilir ve Allah, Kitap Ehli içinden insanların da Kendi Katında ecirleri olduğunu bildirmektedir.

Hz. İbrahim (as)'ın Hanif Dini

Allah Kuran'da her toplum için bir yol ve yöntem kıldığını bildirmiştir. Rabbimiz, her dönemde peygamberler göndererek toplumlara farklı şeriatlar, emir ve yasaklar indirmiştir. Ancak özünde, tüm peygamberler toplumlarını, yalnızca Allah'a iman ve ibadet etmeye ve Rabbimiz'in emirlerine uymaya davet etmişlerdir. Diğer bir deyişle bozulmamış halleri ile bütün hak dinler, Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, Allah'ın rızası, rahmeti ve cenneti için yaşamak ve çalışmak temeli üzerine kuruludur. Her toplum Allah'ın kendilerine emrettiklerini eksiksiz olarak yerine getirmekle ve Allah rızası için güzel davranışlarda bulunmakla yükümlüdür. Rabbimiz ayette şu şekilde buyurmuştur:

... Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (Maide Suresi, 48)

Kitap Ehli ve Müslümanlar da farklı şeriatlara sahiptirler, ancak gerek Musevi ve Hıristiyanlardan gerekse Müslümanlardan samimi olarak iman edenler, Allah'a gönülden teslim olmakla, iyi ve güzel davranışlarda bulunmakla ve hayır işlerinde yarışmakla sorumludurlar. Allah'ın varlığına ve birliğine inanan, ihlasla ahirete iman eden, salih amellerde bulunan her üç İlahi dinin mensupları da aslında Rabbimiz'in Hz. İbrahim (as)'a indirmiş olduğu hak dine uymaktadırlar.

Allah Kuran'da ilk peygamberin Hz. Adem (as) olduğunu bildirmektedir. Hz. Adem (as)'dan sonra Hz. Sit (as) ve Hz. İdris (as) peygamber olarak gönderilmişlerdir. Daha sonra da Hz. Nuh (as) peygamber olarak gönderilmiştir. Hz. İbrahim (as) ise Hz. Nuh (as)'dan sonra yaşamıştır ve onun soyundandır. Kuran'da şu şekilde bildirilir:

> **Alemler içinde selam olsun Nuh'a. Gerçekten Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandı. Sonra diğerlerini suda boğduk. Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır. (Saffat Suresi, 79-83)**

Kuran'da Hz. İbrahim (as)'ın dininin "hanif" bir din olduğu bildirilmektedir. Hanif kelimesi, "Allah'ın emrine teslim olup, Allah'ın dininden hiçbir konuda dönmeyen, ihlaslı kişi" anlamındadır. Bir ayette Allah Hz. Muhammed (sav)'e, Hz. İbrahim (as)'ın hanif dinine uymasını şöyle bildirmiştir:

> **Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değildi." (Nahl Suresi, 123)**

Hz. İbrahim (as)'dan sonra gelen oğulları, torunları ve onun soyundan olan diğer salih müminler, Allah'ın Hz. İbrahim (as)'a vahyettiği hak dine uymuşlardır. Bu gerçek Kuran ayetlerinde şu şekilde bildirilmektedir:

> **Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de o salihlerdendir. Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti. Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin İlahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın İlahı olan tek bir İlaha ibadet edeceğiz; bizler O'na teslim olduk" demişlerdi. (Bakara Suresi, 130-133)**

Görüldüğü gibi Hz. İbrahim (as)'ın "hanif" dini, Allah'a bir olarak iman eden Museviler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar arasında ortak bir kelimedir. Hz. İbrahim (as)'a iman, ona duyulan sevgi ve saygı Museviler ve Hıristiyanlar için olduğu gibi Müslümanlar için de son derece önemlidir. Ancak unutmamak gerekir ki, Allah'a olan coşkulu imanı, derin sevgisi, Rabbimiz'in bütün emirlerine gönülden boyun eğişi, itaati ve üstün ahlakı ile tüm inananlara örnek kılınmış olan Hz. İbrahim (as)'a en yakın olanlar, hiç şüphesiz, onun ahlakına uyanlardır. Rabbimiz Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

> **Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir. (Al-i İmran Suresi, 68)**

Dolayısıyla Allah'a gönülden iman eden, Musevi ve Hıristiyanların, Hz. İbrahim (as) ve ona uyan salih müminler gibi, yalnızca Allah'a yönelip dönmeleri, Hz. İbrahim (as)'ın gösterdiği güzel ahlakı, samimiyeti ve derinliği örnek almaları gerekir. Şüphesiz inananların peygamberlere olan sevgilerini, itaatlerini ve yakınlıklarını göstermelerinin en güzel yollarından biri onlar gibi salih olmak için çaba göstermektir.

Müslümanlar ise, Rabbimiz'in Kuran'da emrettiği gibi, tüm peygamberlere indirilenlere aralarında hiçbir ayırım yapmadan iman etmektedirler.

> **Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız. (Bakara Suresi, 136)**

Kuran Ahlakının Gerektirdiği Şefkat

Barış ve sevgi dini olan İslam, iman edenlerin tüm insanlara adaletle ve iyilikle davranmalarını gerektirir. Salih Müslümanlar, Allah'ın emrettiği ahlaka uygun olarak, sevgi dolu, affedici, mütevazı, anlayışlı, yumuşak huylu, içten ve samimi insanlardır. Allah iman edenlere, kendilerinin veya yakınlarının aleyhinde dahi olsa adil olmayı, kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile öncelikle yetimi ve esiri doyurmayı, fedakar olmayı, sabırlı davranmayı, güzel ahlakta kararlı olmayı emretmiştir. Bu ahlakı yaşayan bir mümin aynı zamanda farklı inançlara ve düşüncelere mensup kişilere karşı da şefkatli ve anlayışlıdır. **"Dinde zorlama olmadığının"** bilinci ile, iman etmeyen insanları hak yola davet ederken de her zaman nezaketli bir üslup kullanır, amacı doğru yolu göstermek, karşı tarafın vicdanına hitap etmek ve onların güzel bir ahlak ile yaşamasına vesile olmaktır. Bu ise ancak Allah'ın insanlara hidayet vermesi ile mümkün olur. Allah, **"... İman edenler hala anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu... "** (Rad Suresi, 31) ayetiyle Müslümanlara, kalplerin ancak Allah'ın elinde olduğunu, bir kimsenin ancak O'nun dilemesiyle hidayete erebileceğini hatırlatmaktadır. Bir başka ayette ise şöyle buyrulur:

> **Gerçek şu ki, sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin, ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir; O, hidayete erecek olanları daha iyi bilendir. (Kasas Suresi, 56)**

Müslümanın görevi, sadece gerçekleri anlatmak, insanları bu gerçeklere davet etmektir. İnsanların bunu kabul edip etmemeleri, tamamen onların vicdanlarına kalmış bir meseledir. Allah bu gerçeği Kuran'da haber vermektedir:

> **Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulba yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (Bakara Suresi, 256)**

Müslümanların bu ahlakları, doğal olarak Kitap Ehli ile olan ilişkilerinde de geçerlidir. Üstelik Rabbimiz, Kitap Ehli'ne karşı nasıl davranılması gerektiğini Kuran'da iman edenlere detaylı olarak tarif etmiştir. Bu ayetler incelendiğinde, Müslüman toplum içinde Hıristiyan ve Musevilerin varlıklarının tanınması ve onların tüm haklarının bizzat Müslümanlar tarafından korunması gerektiği açıkça anlaşılmaktadır. Müslümanların Musevilere ve Hıristiyanlara bakışı son derece merhametli olmalıdır. Samimi olarak iman eden Museviler ve Hıristiyanlar –her ne kadar inanışlarında ve ibadetlerinde zaman içinde bazı bozulmalar yaşanmışsa da- özünde Allah'ın varlığına ve birliğine iman eden, meleklere, peygamberlere ve hesap gününe inanan ve din ahlakının yaşanması gerektiğini düşünen kimselerdir. Bu gerçek, Müslümanların onlara merhamet duymalarında, onları koruyup kollamalarında önemli bir ölçüdür.

Allah bir ayette Allah'a Bir olarak iman eden ve ahiret gününe inanarak salih amellerde bulunan Museviler ve Hıristiyanların, bu iyi ahlaklarının karşılığını en güzel şekilde alacaklarını haber vermiştir:

Şüphesiz, iman edenler(le) Museviler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 62)

Bu ayetin anlamı apaçıktır. Müslüman, Musevi veya Hıristiyan olsun, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve salih amellerde bulunanlar müjdelenmekte; söz konusu müminlerin Allah Katında ecirleri olduğu haber verilmektedir. Maide Suresi'nin 48. ayetinde ise, insanlar için **"farklı bir şeriat ve yol-yöntem kılındığı"**, sorumluluklarının ise **"hayırlarda yarışmak"** olduğu belirtilmiştir. Bu da ister Musevi, ister Hıristiyan, isterse Müslüman olsun samimi olarak Allah'a ve ahiret gününe iman eden tüm inananların güzellikle davranmaları ve Allah rızası için hayırlarda yarışmaları gerektiğini göstermektedir. Bu durumda Müslümanların, kendileri gibi Allah'a iman eden, salih amelde bulunan ve güzel ahlak gösteren kimselere katı veya merhametsiz davranmaları mümkün değildir. Nitekim, İslam tarihi de bunu kanıtlar.

Tüm bu bilgilerin gösterdiği gerçek, İslam ahlakının Müslümanları, Musevi ve Hıristiyanlara karşı anlayışlı davranmakla, onlara ibadet ve inanç özgürlüğü sağlamakla, kültürlerine ve örflerine saygılı olmakla, samimi olarak iman eden Kitap Ehli'ne merhamet ve sevgiyle yaklaşmakla yükümlü kıldığıdır. Bunun aksi bir davranış hem Kuran ahlakına hem de Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetine uygun değildir.

Kuran'da Tüm Peygamberler Övülür, Müslümanlar Hz. Musa (as) ve Hz. İsa (as)'ı Gönülden Severler

Allah tarihin her döneminde Kendi vahyini insanlara elçileri aracılığıyla ulaştırmıştır. Peygamberler, Allah Katında seçilmiş, Rabbimiz'in kendilerine nimetler verdiği mübarek insanlardır. Üstün ahlakları ile tüm insanlara örnek olarak yaratılmış olan peygamberler, gönderildikleri toplumlara Allah'ın dinini anlatmışlar, onları kötülüklerden sakındırarak iyiliği emretmişler, insanların imanlarına vesile olmuşlardır. Kuran'da pek çok ayette geçmişte yaşamış olan toplumlardan ve bu toplumlara gönderilen peygamberlerin hayatlarından örnekler verilmektedir. Kuran'da bildirilen peygamber kıssalarında, bu mübarek insanların Allah'ın varlığını ve dinini tebliğ etmeleri, inkar edenlere karşı yürüttükleri fikri mücadele, tebliğ yaptıkları insanların verdikleri karşılık detaylı olarak bildirilmiş ve elçilerin gösterdikleri sabır, fedakarlık, samimiyet, ince düşünce, insaniyet gibi üstün ahlak özellikleri tüm inananlara örnek gösterilmiştir. Tüm peygamberlerin Rabbimiz'in seçtiği kutlu insanlar olduğunun bilincinde olan Müslümanlar da, gönderilmiş olan bütün peygamberlere iman ederler. Allah Kuran'da, Hz. Nuh (as)'a ve Hz. İbrahim (as)'a vahyettiği dini, Hz. Musa (as)'a, Hz. İsa (as)'a ve Hz. Muhammed (sav)'e de vahyetmiş olduğunu bildirmiştir:

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten Kendisi'ne yöneleni hidayete erdirir. (Şura Suresi, 13)

Müslümanlar, **"... Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden**

ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (Bakara Suresi, 136) ayetiyle buyurulduğu gibi, tüm peygamberlere birini diğerinden ayırt etmeden iman eder, hepsini derin bir sevgiyle sever ve bu kutlu insanların hayatlarını ve ahlaklarını överek anarlar.

Peygamberlerin hepsi kavimlerine, Rabbimiz Katındaki hak dini tebliğ etmiş, onları Bir ve Tek olarak Allah'a iman etmeye çağırmış, ahiret gününe karşı uyarıp korkutmuşlardır. Tüm peygamberler, Müslümanlar için örnek almaları ve saygıyla anmaları gereken üstün bir ahlaka, derin bir imana sahip mübarek insanlardır. Allah'ın Kuran'da bu mübarek insanları övmesi gibi, Müslümanlar da Hz. Muhammed (sav)'in yanı sıra Hz. İsa (as)'ın, Hz. Musa (as)'ın, Hz. Yakup (as)'ın, Hz. Nuh (as)'ın, Hz. Yusuf (as)'ın, Hz. İbrahim (as)'ın, Hz. İlyas (as)'ın, Hz. Şuayb (as)'ın, Hz. Lut (as)'ın ve diğer tüm peygamberlerin örnek ahlaklarını, tavırlarını ve imanlarını şevkle ve heyecanla, överek anmalıdırlar. Bu, Allah'ın Kuran'da övdüğü bir ibadet şeklidir. Bütün peygamberlerin hayatında müminlerin üzerinde düşünecekleri, kendilerine örnek alacakları hikmetler vardır. Bu hikmetleri göz ardı etmek ya da gereği gibi düşünmemek samimi Müslümanlara yakışmaz. Elbette, Allah'a ve ahiret gününe iman edenler salih Müslümanlar için Ahzap Suresi'nin 21. ayetinde buyurulduğu gibi Allah'ın Resulü Hz. Muhammed (sav)'de en güzel örnekler vardır. Ancak salih bir Müslüman için sevgili Peygamberimiz (sav)'in ahlakı ile ahlaklanmak ne kadar önemliyse, diğer peygamberlerimizin şerefli ahlakını izlemek ve onlar gibi Allah'ın razı olduğu insanlardan olabilmek de o kadar önemlidir.

Allah Kuran'da, Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'ın Kendi Katında hayırlı ve şerefli, mübarek insanlar olduğunu şöyle bildirmiştir:

> **Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. Onları ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık. Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular. Ve ikisine anlatımı-açık Kitab'ı verdik. Onları dosdoğru yola yöneltip-ilettik. Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. Musa'ya ve Harun'a selam olsun. Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz ikisi, Bizim mü'min olan kullarımızdandılar. (Saffat Suresi, 114-122)**

Allah, Hz. Musa (as)'ı Firavun'un esareti altında bulunan İsrailoğulları'na elçi olarak göndermiş ve ona Enam Suresi'nin 154. ayetinde belirtildiği gibi **"iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, herşeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak..."** Kitap'ı vermiştir. Hz. Musa (as)'a seçilmiş olduğunun vahyedilişi ise Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

> **Sana Musa'nın haberi geldi mi? Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." Nitekim ona gidince, kendisine seslenildi: "Ey Musa. Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın. Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." (Taha Suresi, 9-13)**

Hz. Musa (as) gerek Firavun'a ve yakın çevresine karşı, gerekse kendi toplumu içindeki münafık karakterli ve zayıf imanlılara karşı büyük bir mücadele yürütmüş, her zaman Allah'a olan teslimiyeti, tevekkülü, sabrı, cesareti, fedakarlığı, aklı, azmi ve şevki ile tüm inananlara örnek olmuştur. Müslümanlar da Hz. Musa (as)'a içten bir saygı duyar ve ona iman ederler.

İsa Peygamber (as) ise, Kuran'da, **"Allah'ın elçisi ve kelimesi"** (Nisa Suresi, 171) olarak tanıtılır; onun insanlığa bir **"ayet (alamet)"** kılındığı (Enbiya Suresi, 91) bildirilir; mücadelesi, Allah'ın kendisine lütfettiği mucizeleri, hayatı hakkında hikmetli bilgiler verilir. Hz. İsa (as) bir Kuran ayetinde şöyle övülmektedir:

Hani melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır." (Al-i İmran Suresi, 45)

Hz. İsa (as)'a verilen İncil'in nitelikleri ise Kuran'da şöyle açıklanır:

Onların ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Kuran'da bildirildiği üzere, Hz. İsa (as)'ı diğer peygamberlerden ayıran bazı özellikler vardır. Bunlardan en önemlisi onun halen ölmemiş, Allah Katına yükseltilmiş ve yeryüzüne tekrar geri dönecek olmasıdır. Birçok kimsenin sandığının aksine Hz. İsa (as) öldürülmemiş, başka bir sebeple de ölmemiştir. Kuran'da inkarcıların onu **"asamadıkları ve öldüremedikleri"** (Nisa Suresi, 157) kesin bir şekilde belirtilir ve Allah'ın onu Kendi Katına yükselttiği haber verilir. Hiçbir ayette Hz. İsa (as)'ın öldüğünden ya da öldürüldüğünden söz edilmez. Bunların yanı sıra, Kuran'da Hz. İsa (as) hakkında öyle bilgiler verilir ki, bunlar tarihte henüz meydana gelmemiştir ve bu olayların gerçekleşmesi ancak Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne geri dönmesi ile mümkün olacaktır. Kuran'da haber verilen olayların gerçekleşeceğinden ise hiçbir kuşku yoktur. (Bu konu ilerleyen bölümlerde detaylı olarak incelenecektir.) Dolayısıyla, Müslümanlar da tıpkı Hıristiyanlar gibi, Hz. İsa (as)'ın ikinci kez yeryüzüne gelişini büyük bir şevk ve heyecanla beklemekte, İsa Mesih (as)'ın gelişine en güzel şekilde hazırlanmak için gayret etmektedirler.

Hz. İsa (as)'ın mübarek annesi Hz. Meryem de, Allah'ın Kuran'da üstün ahlakı ve güzel davranışlarıyla övdüğü,, alemlerin kadınlarına üstün kılınmış, örnek bir insandır. Kuran'da Hz. Meryem'le ilgili olarak şöyle buyurulmaktadır:

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (Al-i İmran Suresi, 42)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona Ruhumuz'dan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 12)

İman edenlerin, Allah'ın ayetlerinde üstün ahlaklarını ve davranışlarını övdüğü mübarek kullarına derin bir sevgi ve hürmet beslemeleri, onları övgüyle anmaları, onları kendilerine örnek almaları olması gereken bir tutumdur. Samimi olarak iman eden tüm Müslümanlar da bu tutumu sergilemeye özen göstermelidir.

PEYGAMBERİMİZ (SAV) DÖNEMİNDE BEN-İ İSRAİL VE HIRİSTİYANLAR GÜVENLİK İÇİNDE YAŞIYORLARDI

ADNAN OKTAR: Ben-i İsrail, peygamber soyudur, bizim kendi peygamberlerimizin torunlarıdır. *Ve Hz. Musa (as)'ın şeriatına tabi olan insanlardır ve o şeriatı, yani o dini şu ana kadar yaşayarak devam etmişlerdir. Dolayısıyla, peygamber soyundan olan bu tertemiz insanları devletsiz bırakmak, milletsiz hale getirmeye kalkmak, topraklarından sürüp çıkartmaya kalkmak, onlara yaşama hakkı vermemek hiç akılcı ve vicdanlı bir tavır değil.*

Müslüman şefkatlidir, merhametlidir, sevgi doludur. *Tabi ki, onlar da bizim kardeşimizdir, yaşam hakları vardır. Birinci sınıf insanlardır, o bölgede istedikleri gibi yaşarlar, ticaret yaparlar, sanatla uğraşırlar, bilimle uğraşırlar. Yani, niçin onlar oradan sürülüp çıkarılsın ve neden huzursuz yaşasınlar veyahut huzurlu yaşam hakları ellerinden alınsın? Bunu, makul hiçbir insan kabul etmez, ben de kabul etmiyorum. Tabi ki huzur içinde mutluluk içinde yaşayacaklardır, hayat garantileri olacaktır. Türk İslam Birliği içerisinde bereket ve bolluk içinde yaşayacaklardır.*

Kuran'ın hükmü ortada, Peygamberimiz (sav)'in sünneti, uygulamaları ortada. Peygamberimiz (sav) zamanında Ehl-i Kitap son derece rahat yaşıyordu, Ben-i İsrail son derece rahat yaşıyordu. *O zaman Kudüs'te de onlar yaşıyorlardı, İsrail bölgesinde yaşıyorlardı. Mutluluk ve bereket içindeydiler, Peygamberimiz (sav) onlara karşı çok şefkatli ve sevecen davranıyordu. Musevilerden kız alınabilir, evlenilebilir, onların kestiği yenir, sofralarında oturulur, evlerine gidilir, dost olunur, arkadaş olunur* ***bu Peygamberimiz (sav) zamanında olan bir uygulama ve bir sünnettir.***

Bu Hıristiyanlar için de aynı şekildedir*, Peygamberimiz (sav)'in cariyelerinden bir tanesi biliyorsunuz Hıristiyandı. Ki, bizim annemizdir, yani saygıyla sevgiyle andığımız bir insandır.* ***Bunu, bir tek Musevilik için söylemiyorum. Aynı zamanda Hıristiyanlar da öyle, mutluluk ve huzur içinde yaşamak hakkı olan, rahat yaşama hakkı olan, bereket ve bolluk içinde yaşama hakkı olan ve bunun sevincini yaşadıklarını görmemiz gereken insanlardır.*** *(Sayın Adnan Oktar'ın Gulf Today röportajından, 2 Kasım 2008)*

MÜSLÜMANLAR KİTAP EHLİNİ KORUYUP KOLLAMAKLA MÜKELLEFTİRLER

MUHABİR: *Peki Hocam, antisemitizm İslam'a neden tamamen aykırı bir ırkçılıktır?*

ADNAN OKTAR: *Bizim peygamber soyuna karşı sevgimiz var, Hz. İbrahim (as) soyuna karşı sevgimiz var. Peygamber Efendimiz (sav), Hz. İbrahim (as) soyundandır, Hz. Mehdi (as) Hz. İbrahim (as) soyundandır. Abdülkadir Geylani, büyük imamlar hep Hz. İbrahim (as) soyundan gelmişlerdir. Dolayısıyla bizim peygamber soyuna karşı bir öfkemiz, kinimiz olamaz bu ancak şeytani bir kafada olur, şeytani bir düşüncede olur.*

Biz ateist Siyonist düşünceye karşıyız. Yoksa ***dindar Musevileri biz şefkatle seviyoruz ve peygamber soyundan oldukları için de onlara ayrıca da yine muhabbetimiz, sevgimiz var.*** *O anlamda onlara karşı bir zıtlığımız, düşmanlığımız olmaz, bu haramdır, Müslümanlıkta böyle bir şey yoktur.* ***Bilakis muhafaza etmek, koruyup kollamak, şefkat göstermek vardır.*** *Biz onları koruyup kollamakla mükellefiz. Dinlerini tabii ki istedikleri gibi yerine getireceklerdir, eda edeceklerdir, Hıristiyanlar da öyle, bizim onlara o anlamda bir olumsuz müdahalemiz değil, olumlu müdahalemiz olabilir ancak**.*** *(Adnan Oktar'ın Kaçkar TV röportajından, 22 Ocak 2009)*

BÖLÜM 2
İSLAM TARİHİNDE MÜSLÜMANLAR VE KİTAP EHLİ

İlk dönemlerinden itibaren İslam tarihini, İslam idaresi altındaki Hıristiyan ve Musevilerin konumunu ve bu toplumların Müslümanlarla ilişkilerini tarafsız bir gözle inceleyen herkes açık bir gerçekle karşılaşacaktır: Kitap Ehli, İslam idaresi altında her zaman huzur ve güvenlik içinde yaşamıştır. Hatta, kimi zaman farklı dinlerden veya mezheplerden idarelerin altında zulüm gören Hıristiyanlar ve Museviler, İslam topraklarına sığınmışlar ve aradıkları güveni Müslüman ülkelerde bulmuşlardır. Kitap Ehli'nin İslam topraklarında bu derece rahat ve huzurlu bir yaşam sürebilmelerinin en önemli nedeni ise, Müslümanların Kitap Ehli'ne karşı tavır ve tutumlarını Kuran ahlakına göre belirlemiş olmalarıdır.

Hz. Muhammed (sav)'in Şefkatli ve Sevgi Dolu Ahlakı Her Müslümana Örnek Olmalıdır

Peygamberimiz (sav)'in döneminde Arabistan'da birçok dinden, farklı kültürlerden ve anlayışlardan topluluklar bulunmaktaydı. Museviler, Hıristiyanlar, Sabiiler, Mecusiler ve putperestler birlikte yaşamaktaydılar. Dahası aynı inancı benimsemelerine rağmen birbirlerine düşman olan pek çok farklı kabile vardı. Ancak Peygamberimiz (sav) hangi dinden ve kabileden olursa olsun herkese şefkatle, sabırla, merhametle ve sevgiyle yaklaştı ve insanları büyük bir sevecenlikle Allah inancına davet etti. Hz. Muhammed (sav)'in çevresindekilere gösterdiği bu güzel tavır Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

> **Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile… (Al-i İmran Suresi, 159)**

Önceki bölümlerde de belirttiğimiz gibi, Kuran'da hiç kimseye İslam ahlakını benimsemesi için zorlama yapılamayacağı bildirilmektedir. Müslüman ancak Allah'ın dinini anlatmakla yükümlüdür. O kişinin hidayet bulması, iman etmesi ancak Allah'ın dilemesiyle olur. Hiç kimse bir diğerini iman etmesi, ibadette bulunması için zorlayamaz. Peygamberimiz (sav) Allah'ın bu emrine her zaman titizlikle uymuş, din ahlakının ancak kalben istendiği zaman yaşanabileceğini sıklıkla ifade etmiştir. Allah bir ayetinde Peygamberimiz (sav)'e çevresindekilere karşı nasıl davranması gerektiğini şöyle bildirmiştir:

> **Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (Kaf Suresi, 45)**

Peygamberimiz (sav) ise bir sözünde *"Şefkatli Haniflik (Hz. İbrahim (as)'ın dininden olanların vasfı) ile gönderildim, kim benim sünnetime muhalefet ederse, benden değildir."*[1] şeklinde buyurmuş, bir diğer sözünde ise müminlere *"Ben merhamet edici ve barışçı olarak gönderildim..."*[2] şeklinde seslenmiştir. Peygamberimiz (sav)'in bu üstün ahlakı bir diğer sözünde şöyle ifade edilir:

> Öfkelendiği zaman (nefsine hakim olup) yumuşaklıkla mukabele eden (karşılık veren) kimse, Allah'ın sevgisine nail olur (kavuşur)! [3]

Peygamberimiz (sav)'in merhametli, şefkatli ve sevecen ahlakı ile ilgili daha pek çok hadis bulunmaktadır. Örneğin Peygamberimiz (sav) *"İnsanlara merhamet etmeyen kimseye, Allah da merhamet etmez."* [4] demiştir. Diğer sözleri şu şekildedir:

> Merhamet edin, merhamet olunasınız. Af edin, af olunasınız. Yazık, laf ebesi olanlara. Yazık, günahlarına bilerek devam edip, istiğfar etmeyenlere.[5]

> Allah refikdir (merhametli ve şefkatli), rıfkı (şefkat ve merhameti) sever ve rıfka mukabil (karşılık) verdiğini başka hiçbir şeyle vermez.[6]

Büyük İslam alimi İmam Gazali, hadis alimlerinden derlediği bilgiler ile Peygamber Efendimiz (sav)'in çevresindekilere karşı merhametli tutumunu ise şöyle özetlemiştir:

> Öfkelenmekten son derece uzak ve bir şeye çabucak rıza gösterendi. İnsanlara karşı insanların en şefkatlisiydi. Öyle ya, insanların en hayırlısı insanlara hayrı dokunan, insanların en yararlısı da insanlara faydalı olandır.[7]

Peygamberimiz (sav)'in çevresindekileri din ahlakına bağlayan ve kalplerini imana ısındıran insan sevgisi, ince düşüncesi ve şefkati, tüm Müslümanların önemle üzerinde durmaları gereken bir ahlak üstünlüğüdür. Peygamberimiz (sav)'in bu tüm insanlığa örnek olan güzel özellikleri Tevbe Suresi'nde şöyle bildirilmektedir:

> **Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, müminlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (Tevbe Suresi, 128)**

Sevgi, şefkat, anlayış ve merhamet sahibi olmak, Allah'ın tüm insanlara örnek olarak gönderdiği elçilerinin ortak özellikleridir. Allah Kuran'da diğer peygamberlerin de "sevgi duyarlılığı" ile şereflendirildiklerini haber vermekte ve Katından hikmet verdiği Hz. Yahya (as)'ı bu konuda insanlara örnek göstermektedir. Ayette bu kutlu insan için **"Katımız'dan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi."** (Meryem Suresi, 13) şeklinde bildirilmektedir.

Dolayısıyla iman eden ve elçilerin yolunu izleyen Müslümanların, benimsemesi gereken ahlak da şefkat, merhamet ve sevgi üzerine bina edilmiş bir ahlak olmalıdır. İman edenler Allah'ın emri olan bu ahlakı gereği gibi yaşadıklarında, sorun gibi görünen pek çok konunun kolaylıkla çözüme kavuştuğunu, huzur ve güvenin yaygınlaştığını, bolluk ve bereketin hakim olduğunu göreceklerdir.

Hz. Muhammed (sav)'in Kitap Ehli'ne Karşı Örnek Tutumu

Müslümanların Kitap Ehli'ne karşı tutumlarında, her konuda olduğu gibi, en güzel örnek Peygamber Efendimiz (sav)'dir. Hz. Muhammed (sav), Musevilere ve Hıristiyanlara karşı her zaman son derece sevecen, adil ve merhametli davranmış, İlahi dinlerin mensupları ile Müslümanlar arasında sevgi ve uzlaşmaya dayalı bir ortam oluşturulmasını istemiştir. Peygamberimiz (sav) döneminde ve sonrasında, Hıristiyan ve Musevilerin kendi dinlerini diledikleri şekilde yaşamalarına izin verecek ve özerk cemaatler olarak varlıklarını devam ettirebilmelerini sağlayacak anlaşmalar yapılmış ve güvenceler verilmiştir. İslamiyet'in ilk yıllarında Mekkeli müşriklerin eziyet ve baskılarına maruz kalan Müslümanların bir kısmı, Peygamber Efendimiz (sav)'in öğüdüyle, Etiyopya'daki Hıristiyan Kral Necaşi'ye sığınmışlardır. Peygamberimiz (sav)'le birlikte Medine'ye göç eden müminler ise, Medine'de yaşayan Musevilerle, sonraki tüm nesillere örnek olacak bir birarada yaşama modeli geliştirmişlerdir. İslam'ın yayılış döneminde de, Arabistan'daki Musevi ve Hıristiyan topluluklarına gösterilen tolerans, Müslümanların Kitap Ehli'ne karşı anlayış ve adaletinin önemli birer örneği olarak tarihe geçmiştir.

Buna bir örnek olarak, sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in, Hıristiyan olan İbn Harris b. Ka'b ve kavmine yazdırdığı anlaşma metninde: *"Şarkta ve Garpta yaşayan tüm Hıristiyanların dinleri, kiliseleri, canları, ırzları ve malları Allah'ın, Peygamber'in ve tüm müminlerin himayesindedir. Hıristiyanlık dini üzere yaşayanlardan hiç kimse istemeden İslam'ı kabule zorlanmayacaktır. Hıristiyanlardan birisi herhangi bir cinayete veya haksızlığa maruz kalırsa Müslümanlar ona yardım etmek zorundadırlar"* yazdırmasıdır.[8]

Hz. Muhammed (sav), Evs ve Hazrec kabileleri ile yapılan Medine Anlaşması'na Musevilerin de katılmasına izin vermiş ve böylece Musevilerin de Müslümanların arasında, ayrı bir dini grup olarak varlıklarını devam ettirmelerini sağlamıştır. Medine Anlaşması'nın **"Beni Avf Musevileri, inananlarla birlikte bir ulus oluşturdular. Musevilerin dini kendilerine, Müslümanların dini kendilerinedir"** hükmüyle, Müslümanların Musevilerin geleneklerine ve inanışlarına gösterdikleri şefkatin ve anlayışın temeli Peygamberimiz (sav) döneminde atılmıştır. Hiç şüphesiz bu anlayış, Allah'ın Kuran'da bildirdiği, **"Sizin dininiz size, benim dinim bana"** (Kafirun Suresi, 6) hükmünün en güzel tecellilerinden biridir.

Hz. Muhammed (sav), Rabbimiz'in emrettiği ahlakın bir gereği olarak, Kitap Ehli'ne karşı yalnızca anlayış ve merhamet göstermekle kalmamış, İslam idaresi altındaki Musevi ve Hıristiyanların korunup kollanması gerektiğini de sahabeye öğretmiştir. Bizzat Peygamber Efendimiz (sav) tarafından Edruh, Makna, Hayber, Necran ve Akabe'li Kitap Ehli'ne verilen beratlar, Müslümanların Kitap Ehli'nin can ve mal güvenliğini garanti altına aldıklarını ve onlara inanç ve ibadet özgürlüğü tanıdıklarını göstermektedir. Peygamberimiz (sav)'in Necranlılar ile yaptığı sözleşmede yer alan şu maddeler de dikkat çekicidir:

> Necranlıların ve maiyetindekilerin canları, malları, dinleri, varları ve yokları, aileleri, kiliseleri ve sahip oldukları herşey Allah'ın ve Allah'ın peygamberinin güvencesi altına alınacaktır.
>
> -Hiçbir psikopos ya da keşiş kilisesinden ya da manastırından edilmeyecektir ve hiçbir papaz papazlık hayatını terk etmeye zorlanmayacaktır. Onlara hiçbir eza ya da aşağılama yapılmayacaktır ve toprakları ordumuz tarafından işgal edilmeyecektir.
>
> Adalet isteyen adalet bulacaktır, ne zalim ne de zulüm bulunacaktır.[9]

Tüm bunların yanı sıra Resulullah (sav)'in Kitap Ehli'nin düğün yemeklerine katıldığına, hastalarını ziyaret ettiğine ve onlara ikramda bulunduğuna dair rivayetler bulunmaktadır. Hatta Necran Hıristiyanları onu ziyaretlerinde Hz. Muhammed (sav) onlara abasını sermiş ve oturmalarını söylemiştir. Peygamberimiz (sav)'in vefatının ardından da, Müslümanların Kitap Ehli'ne gösterdikleri güzel ahlakın temeli, Hz. Muhammed (sav)'in hayatı boyunca bu topluluklara karşı gösterdiği şefkate dayanmaktadır.

MÜSLÜMANLARIN KİTAP EHLİ'NE TUTUMU, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ŞEFKATLİ TUTUMUNA UYGUN OLMALIDIR

ADNAN OKTAR: Peygamberimiz (sav) o güzeller güzeli, Hıristiyanlara karşı çok şefkatliydi, onların yemeğine de gidiyordu*, yemeklerini de yiyordu;* ***Musevilerle alışveriş de yapıyordu, ashabını ve sahabeleri de teşvik ediyordu.*** *O devirde, Hıristiyanlar da Museviler de adeta cennet hayatı gibi hayat yaşadılar. Çok huzurlu ve güzel bir dönemdi onlar için. (Adnan Oktar'ın Tempo TV röportajından, 10 Mart 2009)*

ADNAN OKTAR: *Ehli Kitap Allah'ın bize bir emanetidir. Osmanlı döneminde de öyle olmuştur, Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da öyle olmuştur. Kuran'ın anlatımında da bunu görüyoruz.* ***Ehli Kitabı biz koruyup kollamakla, onlara şefkat göstertmekle, onları sevmekle mükellefiz.*** *Biz onların sadece inancına uymayız. Ama insan olarak, kardeşimiz olarak çok severiz, bağrımıza basarız. Ama hâşâ Allah üçtür derse, tabi biz Allah birdir deriz. Yani o yönde ona katılmayız. O konuda biz onun hiçbir yönlendirmesinin içerisine girmeyiz. O konuda itaat etmeyiz.* ***Ama güzel ahlakta ittifak halindeyiz, tabi ki kardeşimiz onlar.*** *(Adnan Oktar'ın Malatya TV, 7 Ocak 2009)*

ADNAN OKTAR: *Peygamber Efendimiz (sav) de görüşüyordu Musevilerle, onlarla ticaret yapıyordu, bağlantısı oluyordu. Hıristiyanlarla da bağlantısı oluyordu bu bir suç değildir. (Adnan Oktar'ın Çay TV röportajından, 23 Temmuz 2008)*

İslam İdaresinde Din ve İbadet Özgürlüğü

Hz. Muhammed (sav) döneminden başlayarak, İslam topraklarında her zaman için tam anlamıyla bir din özgürlüğü hakim olmuştur. Musevilerin ve Hıristiyanların inançları, ibadetleri, kiliseleri, sinagogları, din eğitimi veren okulları Müslümanların güvencesi altına alınmıştır. Havralar ve kiliselerin korunacağına dair garantiler, Peygamberimiz (sav) döneminden başlamak üzere, Kitap Ehli ile yapılan sözleşmelerde yer alan önemli hükümlerdir. Ayrıca ilk dönemlerde yapılan anlaşmalarda, Müslümanların yolculukları sırasında güzergahları üzerinde bulunan manastırlarda kalmalarına müsaade edilmesine dair maddeler de bulunmaktadır. Bu da, Müslümanların Kitap Ehli ile ilişkilerini karşılıklı saygı zemini üzerinde geliştirmeye, onlarla dostane ilişkiler kurmaya özen gösterdiklerine bir işarettir. Buna dayanarak pek çok Müslümanın, gerek konaklamak gerekse yemek ihtiyaçlarını gidermek için yolculukları ve fetihleri sırasında manastırları ziyaret ettikleri, hatta kimi zaman edebi sohbetler için manastırları tercih ettikleri tarihi kaynaklarda anlatılmaktadır.

Kitap Ehli de çoğu zaman Müslümanların bu yaklaşımına sıcaklıkla karşılık vermiştir. Suriye Hıristiyanlarının, Ebu Ubeyde'ye sundukları ve tarihe "Ömer Akdi" olarak geçen belgede yer alan şu ifadeler dikkat çekicidir:

> Gece veya gündüz kiliselerimizi Müslümanlardan esirgemeyeceğiz, onların kapılarını yolculara ve yolda kalmışlara açık tutacağız... Müslüman yolcuyu geleneksel usulümüzle ağırlayacağız ve onları besleyeceğiz. Müslümanları incitmeyeceğiz ve her kim bir Müslümanı incitirse kendi haklarını ceza olarak kaybedecektir.[10]

Kuran'da bildirilen, **"... Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi... "** (Hac Suresi, 40) ayetiyle de dikkat çekildiği gibi, Müslümanlar için Kitap Ehli'nin ibadethaneleri Allah'ın adının anıldığı kutsal mekanlardır ve bu mekanların korunması iman edenlerin üzerine bir sorumluluktur. Dolayısıyla, başta Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in dönemi olmak üzere, dört halife dönemi ve daha sonraki İslam idarelerinde Hıristiyanların ve Musevilerin kutsal mekanları özenle korunmuş, inananların mabetlerinde diledikleri gibi ibadetlerini yerine getirmeleri sağlanmıştır. Örneğin, Hz. Ebubekir (ra) döneminde, barışçıl yollarla fethedilen Taberriye şehrinde yaşayan Hıristiyanlara, kiliselerine dokunulmayacağına dair garanti verildiği tarihi belgelerde yer almaktadır. Aynı şekilde, Dımeşk'in fethi sırasında yapılan anlaşmada, kiliselerin yıkılmayacağı ve mesken edinilmeyeceği özellikle vurgulanmıştır. Hz. Ömer (ra)'ın Kudüs halkına verdiği emannamede de Kitap Ehli'nin ibadethanelerine dokunulmayacağı bildirilmektedir.

Hz. Osman (ra) döneminde, bir Ermeni kenti olan Debil'in fethi sırasında, şehirde yaşayan Hıristiyanlar, Museviler ve Mecusilere verilen emannamede, mabetlerin korunacağı garantisi sunulmuştur.[11] Ayrıca yıkılan kiliselerin onarılmasına, yeni havraların ve manastırların inşa edilmesine de her zaman müsaade edilmiştir. Örneğin, Medain dışında bulunan ve Patrik Mar Amme tarafından daha önce yakılmış olan St. Sergius Manastırı, Hz. Osman (ra) döneminde yeniden inşa edilmiştir. Mısır valisi Ukbe'nin Nasturilerin yaptırdıkları bir manastıra yardımda bulunması, Muaviye döneminde Urfa Kilisesi'nin tamir ettirilmesi, İskenderiye'de Marcos Kilisesi'nin inşa ettirilmesi gibi daha pek çok örnek sayılabilir. Günümüzde Filistin, Suriye, Ürdün, Mısır ve Irak topraklarında yer alan kilise ve sinagogların hala varlığını koruyor olması, Müslümanların diğer İlahi dinlere olan saygısının bir göstergesidir. Bugün Hıristiyanlar tarafından önemli ziyaret alanlarından biri

olarak kabul edilen Tur Dağı'ndaki Sina Manastırı ve bu kilisenin hemen yanındaki cami, Müslümanların Kitap Ehli'nin ibadethanelerine gösterdiği saygının bir diğer örneğidir.

Kitap Ehli geleneklerinin ve inançlarının önemli bir parçası olan bayramlarını da Müslüman idaresinde istedikleri mabetde, istedikleri şekilde kutlamışlar, hatta kimi zaman Müslüman idareciler de bu kutlamalarda yer almışlardır. III. Nasturi Patriği'nin yazdığı bir mektup, Müslüman yöneticilerin Kitap Ehli'ne karşı merhametini ve anlayışını bir Hıristiyanın ağzından anlatması bakımından güzel bir örnektir:

> Araplar… bizlere hiç zulmetmediler. Gerçekten onlar, dinimize, din görevlilerimize, kilise ve manastırlarımıza hürmet gösterdiler…[12]

12. yüzyılın ünlü Musevi seyyahlarından Tudelalı Benjamin ise, Müslüman topraklarını ziyareti sırasında gördüğü anlayış ve ortak yaşama kültürü karşısında hayranlığını gizleyemez. Böyle bir anlayışa dönemin Hıristiyan Avrupası'nda rastlamanın mümkün olmadığını ifade eder. Müslümanlar ve Musevilerin türbelerde ve kutsal mekanlarda birarada dua ettiklerini belirten Benjamin, sinagogların hemen yanında mescitler inşa edildiğini ve her iki cemaatin de birbirlerinin bayramlarını kutladıklarını anlatmıştır.[13]

Bütün bu tarihi bilgiler açıkça göstermektedir ki, günümüzde bazı çevrelerin telkinlerinin aksine, İslamiyet bir barış ve sevgi dinidir. İslam idaresi altında Hıristiyanlar ve Museviler diledikleri gibi yaşamışlar, din ve vicdan özgürlüğünün sağladığı tüm imkanlardan faydalanmışlardır.

Kitap Ehli'nin İslam İdaresinde Bulduğu Huzur

Hıristiyanlar ve Museviler, Müslümanların idaresinde her türlü özgürlükten en yüksek derecede faydalanma imkanına sahipken, benzer bir sevgi ve merhameti diğer dinlerin mensuplarından görmemişlerdir. Milattan sonra ilk yüzyılda Museviler Hıristiyanlara karşı baskı uygularken, sonraki yüzyıllarda güçlenen Hıristiyanlar da Musevilere ve hatta farklı mezheplerden Hıristiyanlara karşı baskı uygulamışlardır. Özellikle Ortaçağ'a egemen olan bu baskı, pek çok Musevi ve farklı mezhepten Hıristiyanın, Müslümanların merhametine ve korumasına sığınmalarına neden olmuştur. İslamiyet'in ilk dönemlerinde Bizanslıların Mısır ve diğer bölgelerdeki Yakubi Hıristiyanlarına karşı; Haçlı Seferleri sırasında Katoliklerin, güzergahları üzerindeki ve Kudüs ve çevresinde yaşayan Musevilere ve Ortodokslara karşı; Avrupa'da Hıristiyanların Musevilere karşı; İspanya'da Hıristiyanların, Müslümanlara ve Musevilere karşı izledikleri baskı ve şiddet politikasının benzerine İslam topraklarında hiçbir zaman rastlanmamıştır.

Bu şefkat dolu tutumun en önemli örneklerinden biri hiç kuşkusuz Osmanlı İmparatorluğu'dur. Antalya Patriği Makarios'un, Ortodokslara zulmeden Katolik Polonyalıları Osmanlı idaresiyle kıyaslayan şu sözleri bu gerçeği gösteren örneklerden sadece bir tanesidir:

> O imansızlar tarafından öldürülen binlerce insana, kadın, kız ve erkeklere ağladık. Lehliler Ortodoks adını dünyadan kaldırmak istiyorlar. Allah Türklerin devletini ebedi eylesin. Zira Türkler vergi aldıktan sonra Hıristiyan ve Musevilerin dinlerine dokunmazlar.[14]

İspanyol zulmünden kaçan Museviler de aradıkları huzuru ve güvenliği yalnızca Osmanlı topraklarında bulmuşlardır. İspanya'dan sürülen ve çeşitli ülkelere sığınan Museviler bu topraklarda da çok büyük zorluk ve sıkıntılarla karşılaştılar. Çoğu kentlere girmelerine izin verilmediği için açlık ve susuzluktan şehir girişlerinde hayatlarını kaybettiler. Cenovalıların gemilerinde yolculuk edenler ise, gemi çalışanları tarafından ya zulme

uğradılar ya da esir olarak korsanlara satıldılar. İmparatorluğu'nun sınırlarını Musevilere açan Sultan Beyazıt ise, Musevilere gereken şefkat ve özenin gösterilmesi için tüm eyaletlere bir ferman gönderdi. Fermanda, *"İspanya Musevilerini geri çevirmek şöyle dursun, tam bir içtenlikle karşılanmaları; aksine hareket ederek göçmenlere kötü muamele yapacakların veya en ufak bir zarara sebebiyet vereceklerin ölümle cezalandırılacakları..."* bildiriliyordu.[15] Dindarlığı ile tarihe geçmiş olan Sultan Beyazıt'ın bu misafirperverliği ve şefkati, hiç kuşkusuz Kuran ahlakına olan bağlılığından kaynaklanıyordu.

Kitap Ehli'nin İslam idaresi altında son derece rahat ve müreffeh bir yaşam sürdüklerinin bir diğer örneği de, Endülüs'teki Müslüman Emevi devletidir. Bu devlette, o dönemin Avrupası'nda eşi görülmemiş yüksek bir medeniyet kurulmuştur. Farklı dinlerin mensuplarına gösterilen anlayış ise bu medeniyetin temel özelliklerinden biri olmuştur. Hıristiyan saldırıları karşısında yüzyıllar içinde küçülen Endülüs'ün son parçası olan Gırnata'da yaşayan Museviler için tarihi kaynaklarda yer alan; "*Musevilerin Gırnata'daki muhteşem yaşamlarını görmeyenler görkem nedir bilmiyorlar demektir.*" ifadesi, dikkat çekicidir. O dönemde Gırnata, Museviler için dünyanın en güvenli topraklarıdır.[16]

İslam idaresi ile birlikte ahalisi huzur bulan topraklardan biri de Filistin'dir. Filistin'de yaşayan Musevi ve Hıristiyan cemaatler, İslam idaresinin olduğu dönemlerde inanç özgürlüğüne sahip olmuş, Müslümanların yönetimi altında huzur ve güvenlik içinde yaşamışlar, ticaret ve zanaatla serbestçe ilgilenmişlerdir. Son olarak Osmanlı İmparatorluğu bölgede yaklaşık 500 yüzyıl boyunca barışı ve güvenliği sağlamış, Osmanlı'nın kurduğu nizamı daha sonra yeniden inşa etmek mümkün olmamıştır. Osmanlı'nın Kudüs ve çevresine getirdiği özgürlük İsrail Dışişleri eski Bakanlarından Abba Eban tarafından şu şekilde ifade edilmektedir:

> Romalılardan ve her istilacıdan sadece zulüm, kan ve işkenceye layık görülen Kudüs ve Musevi halkı ancak ve ancak Yavuz Sultan Selim'in Kudüs'ü fethetmesinden ve bu fethin Kanuni tarafından pekiştirilmesinden sonradır ki, insanca yaşamanın, eşitliğin ne demek olduğunu ve huzur tadının ne anlama geldiğini öğrendi.[17]

Sadece Filistin'de değil İslam dünyasının dört bir yanında Müslümanlarla Museviler ve Hıristiyanlar asırlar boyunca aynı şehirlerde, hatta aynı mahallelerde birarada huzur ve güvenlik içinde yaşamışlardır. Ehl-i Kitap mensupları, Müslümanların yönetiminde olan bölgelerde, diledikleri gibi ticaretle uğraşıp mal sahibi olmuşlar, çeşitli meslek gruplarına dahil olabildikleri gibi devlet kademelerinde, hatta Saray'da dahi görev almışlardır. Fikir ve düşünce özgürlüğünden en üst düzeyde faydalanmış, ilim ve kültür hayatının bir parçası haline gelmiş ve günümüze kadar gelen eserler bırakmışlardır. Sosyal haklarını kullanmalarına engel olabilecek hiçbir baskı ile karşılaşmadıkları gibi, inanç ve ibadet özgürlüğünden de en üst seviyede faydalanmışlardır. Örneğin Abbasi sarayında görev yapan Hıristiyan doktorların, aileleri ve yanlarında çalışanlar ile birlikte İncil okumalarına, ibadetlerini yerine getirmelerine karışılmadığı, tarihi kaynaklarda yer alan bir bilgidir.

İslam dünyasında bilime ve bilim adamlarına verilen önem, Hıristiyan ve Musevi bilim adamlarının da bizzat Halifeler tarafından korunmasını sağlamıştı. İslam topraklarında farklı dinlerden bilim adamları devlet yöneticileri tarafından düzenlenen toplantılarda biraraya gelir, ilmi sohbetler düzenlenirdi. Hıristiyan ve Musevi hekimler, Müslüman meslektaşlarıyla fikir alışverişinde bulunur, dönemin pek çok önemli tıp eseri, Halifenin ya da devlet erkanının huzurunda yapılan toplantı ve tartışmalarda ele alınırdı.[18]

İslam idaresi altında, Kitap Ehli'nin çok canlı bir kültür hayatı vardı. Müslüman devlet adamları, fethedilen topraklardaki kültürel çalışmaları koruma altına alıyor ve bunları İslam İmparatorluğu'nun başkenti olan Bağdat'a getirterek, Müslüman ve Kitap Ehli'nden bilim adamlarının araştırmalarına açıyorlardı. Hıristiyanlar ve

Museviler de bu araştırmalara dayanarak hazırladıkları eserlerini ve ayrıca kendi dini inançlarını halklarına öğretmek için hazırladıkları çalışmaları diledikleri gibi çoğaltıp dağıtabiliyorlardı. Müslümanların bilimi ve fikir özgürlüğünü destekledikleri böyle bir dönemde, Hıristiyanlığın merkezi konumundaki Avrupa'da ise engisizyon mahkemeleri insanları düşünce ve inançlarından dolayı diri diri yakarak idam ettirebiliyordu.

Müslüman liderlerin adalet anlayışı, kimi Musevi ve Hıristiyanların, kendi kanunlarının geçerli olduğu mahkemeler olmasına rağmen, davalarının İslam mahkemelerinde görülmesini istemelerine de neden olmuştur. Bir dönem İslam mahkemelerine başvuran Hıristiyanların sayısındaki artış nedeniyle, Nasturi Patriği Timasavus Hıristiyanları uyaran bir bildirge yayınlama ihtiyacı hissetmiştir.[19]

İslam tarihinde görülen bu eşsiz merhamet ve adalet anlayışının temeli elbette Kuran ahlakıdır. Kuran ahlakını uygulayan Müslümanların idaresindeki topraklarda her zaman güvenlik, adalet ve barış hakim olmuştur. Halkın mutluluğunu ve refahını esas alan bu yönetimler, kendilerinden sonra gelen pek çok nesile örnek olacak bir sistem kurmuşlardır. Günümüzde de merhameti, şefkati, adaleti, anlayışı, tevazuyu, sabrı, fedakarlığı, özveriyi emreden gerçek Kuran ahlakının İslam dünyasında yaygınlaşmasıyla, hem Müslümanların hem de gayrimüslimlerin huzur ve güvenlik bulacakları bir düzenin inşa edilmesi mümkün olacaktır.

KİTAP EHLİ'NE MÜSLÜMANLAR SAHİP ÇIKMALIDIR

ADNAN OKTAR: *İsrail'deki bütün dindar Musevilere çok ciddi sahip çıkılması lazım. Aynı Filistin'e sahip çıktığımız gibi birebir onlara da sahip çıkmamız lazım. Yani toptan, onların tamamı bizim.* ***Bir kısmı Yakupoğulları bir kısmı İsmailoğulları. Bir kısmı Hz. Yakup (as)'dan geliyor, bir kısmı Hz. İsmail (as)'dan. Hepsi peygamber soyudur. Oradaki kavmin, neslin tamamı öyledir ve çok dindar ve temiz insanlar.***

Onlara musallat olmuş ateist Siyonistler ve masonlar var. Onları birbirine kırdırmak isteyen, onları birbirine yok ettirmek isteyen bir ekip var. Onları kenara çekip, bu şeytanın ekibini geriye çekip, bizim oraya gelip bu aynı atadan gelmiş dindar tertemiz kardeşleri mutluluk içerisinde yaşatmamız gerekiyor. ***Tek yanlı siyaset çok yanlış olur. Hem adalete uymaz hem vicdana uymaz hem makul olmaz.*** *Bir de böyle bir güzelliği görmezden gelemeyiz. Museviler çok dindar ve çok efendi insanlar. Onları mutlaka koruyup kollamamız gerekiyor, ama Filistinlileri de tam anlamıyla bu beladan, bu dertten kurtarmamız lazım. (Adnan Oktar'ın Mavi Karadeniz TV röportajından, 3 Şubat 2009)*

Müslüman Toplumlarda Ehl-i Kitap'ın Hukuki Statüsü

Fetihlerle kazanılan topraklarda yaşayan Kitap Ehli, esir statüsünde değil, zımmi statüsünde görülüyor ve böylece önemli hukuki haklar kazanmış oluyorlardı. Zımmilik, cizye adı verilen belirli bir miktar vergiyi ödeyen ve Müslüman idaresini tanıyan gayrimüslimlere tanınan bir statü idi. Buna bağlı olarak can ve mal güvenceleri sağlanıyor, din ve vicdan hürriyetinden faydalanıyorlar, askerlikten muaf tutuluyorlar, aralarındaki anlaşmazlıkları kendi hukuklarına göre çözme hakkını koruyorlar ve eğer gerekli görülürse ödedikleri cizye de kimi zaman iade ediliyordu.

Gayrimüslimlerden cizye vergisinin alınması kimi zaman yanlış yorumlanmakta, sözde bir adaletsizlik olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Oysa bu ön yargılı ve yanlış bir yorumdur. İslam idaresinde Müslüman halktan cizye vergisi alınmamaktadır, çünkü onlara da askerlik yapma yükümlülüğü getirilmiştir, gayrimüslimler ise bu yükümlülükten muaf tutulmuştur. Bunun dışında, gayrimüslimlerden alınan cizye vergisi yine gayrimüslimlerin haklarının ve geleceklerinin korunması, muhtaç durumdaki gayrimüslimlerin bakılıp korunması için kullanılmıştır. Zımmilik statüsünü ve Müslüman idarecilerin cizye ile ilgili uygulamalarını incelediğimizde, kimi ön yargılı değerlendirmelerin gerçekten uzak oldukları bir kez daha görülecektir.

Peygamber Efendimiz (sav), **"her kim zımmiye zulmeder veya taşımaktan aciz olduğu yükü yüklerse, o kimsenin hasmıyım"** diyerek zımmilere gösterilmesi gereken tavrı müminlere tarif etmişti. Bu ahlak doğrultusunda Müslümanlar, kendi idareleri altındaki gayrimüslimlerin korunmasını önemli yükümlülüklerinden biri olarak görmüşlerdir. Müslümanların hukuk anlayışlarına göre, zımmiler devlet tarafından korunması gereken bazı haklar kazanmış bir kesimdir. Hz. Ömer (ra) döneminde Hira Hıristiyanları ile Müslümanlar arasında yapılan anlaşmada yer alan **"Şayet onlardan biri güçten düşer ve yaşlanırsa veya hastalıktan acı çekerse veya zengin iken yoksullaşırsa, o ve ailesi İslam toprakları içerisinde bulundukları sürece beyt-ül maldan (kamu hazinesi) yardım görecektir"** [20] maddesi, İslam idaresinin zımmilere karşı bakış açısını gösteren önemli örneklerden biridir. Gayrimüslimlerin, vergilerini ödeyemeyecek durumda olduklarında da, devlet hazinesinden yardım görmeleri ve sıkıntılarının giderilmesi için devletin kendilerine yardım etmesi önemli bir husustur. Şam halkıyla yapılan anlaşma öncesinde Hz. Ömer (ra)'ın yaptığı açıklama, cizye ve gayrimüslimler konusunda Müslümanların hassasiyetini göstermesi açısından önemlidir:

> Allah'ın lutfettiği toprakları insanların ellerinden almayın ve Allah'ın Kitabında belirttiği gibi güçlerine göre cizye koyun. Şayet cizye onlar tarafından ödenirse daha fazlasını istemeyin... Toprakları kendi aramızda paylaşırsak evlatlarına hiçbir şey kalmayacaktır. Eğer topraklar asıl sahiplerine bırakılırsa Müslümanlar onların ürettiği ile yaşayabilirler. Onların üzerine cizye koyabilirsiniz, ama asla onları esir alamazsınız. Onları incitecek ya da onlara zarar verecek haksızlığı yapamazsınız ve üzerinde hakkınız olmadıkça onların mallarını alamazsınız. Onlarla yaptığınız anlaşmalarla kabul ettiğiniz yükümlülükleri yerine getirmek zorundasınız.[21]

Görüldüğü gibi Kuran ahlakına uyan samimi Müslümanlar, gayrimüslimlerin mal ve can güvenliğini, huzurunu korumayı bir yükümlülük olarak görmüşlerdir. Bizans ordusu ile yapılan bir savaş sırasında, İslam ordularının Hıristiyanlara gerekli **korumayı sağlayamayacakları bir ortam oluştuğunda, aldıkları cizyeyi onlara iade etmeleri** Peygamberimiz (sav)'in Müslümanlara öğrettiği İslam ahlakının güzel örneklerinden bir diğeridir.[22]

Geçmişte İslam dünyası ve Museviler ve Hıristiyanlar arasında kurulan dostane ilişkiler, günümüz için de önemli bir örnektir. Gerçek İslam ahlakı, farklı dinlere ve inançlara mensup kimselere şefkatle yaklaşmayı, onların değerlerine ve inançlarına saygı göstermeyi, birarada huzur içinde yaşanabilecek bir ortam tesis etmeyi gerektirir. Dolayısıyla bu ahlakın yaygınlaşması ve böylece İslam adına ortaya konan -ancak İslam ahlakı ile hiçbir ilgisi bulunmayan- bazı çarpık modellerin tedavi edilmesi için gösterilen çaba, dünya barışının sağlanmasında çok önemli bir adım olacaktır.

Müslümanların sevgi ve anlayışının, samimi olarak iman eden Museviler ve Hıristiyanlar tarafından da aynı şekilde karşılık bulması gerekir. Çünkü Allah, Musevi ve Hıristiyanlara da diğer insanları sevmelerini, iyiliğin ve barışın öncüsü olmalarını emretmiştir.

BÖLÜM 3
RADİKALİZM TEHLİKESİNE KARŞI BİRLEŞMEK

Günümüzde hangi gruba veya inanca ait olursa olsun radikal eğilimler, dünya barışını ve güvenliğini tehdit eden unsurların başında gelmektedir. Radikalizm, herhangi bir konuda kökten, ani değişimler savunmak ve bu yönde sert ve tavizsiz bir politika izlemek anlamına gelir. Radikaller, köklü değişiklikler peşinde olan ve bunun için sert, sivri, hatta kimi zaman saldırgan bir üslup kullanan kimseler olarak bilinir. Radikalizmin belirgin bir özelliği "öfkeli üslup"tur. Bu üslup, radikal kimselerin konuşmalarında, yazılarında, gösterilerinde belirgin biçimde ortaya çıkar. Radikal hareketlerde, şuurlu tavırların yerini körü körüne savunulan tabular ve bu tabular doğrultusunda gelişen kitle psikolojisi alır. Söz konusu kitle psikolojisi kimi zaman öyle bir hal alır ki, neyi niçin yaptığını dahi bilmeyen kişiler etraflarına zarar veren saldırgan insanlara dönüşebilirler. Sevginin, şefkatin ve anlayışın tamamen ortadan kalktığı böyle bir ortamda, karşı tarafın ne düşündüğünü, neyi savunduğunu dinlemeye ve anlamaya gerek bile duymadan farklı ideolojilere, farklı inançlara, farklı ırklara karşı düşmanlık duyulur.

Zararlı ve yıkıcı bir hareket olmasına rağmen radikalizmin taraftar toplayabilmesinin temelinde cehalet yatmaktadır. Gereği gibi bilgilendirilmeyen ya da yanlış veya tek taraflı bilgilendirilen kitleler aşırı akımların etkisi altına girebilmekte, bu akımların öne sürdüğü fikirleri muhakeme etmeden kabullenebilmektedirler. Bu nedenle, radikalizmle fikri mücadelede eğitim önemli bir yer tutmaktadır.

Günümüzde radikalizm, Hıristiyan ve Musevi toplumları içinde olduğu gibi İslam dünyasında da ortaya çıkabilmekte ve bu durum, iki medeniyet arasında çatışma öngörenler tarafından suistimal edilmektedir. Radikalizmin dünya barışı için ne kadar ciddi bir tehdit olduğunu ise, ABD'ye yönelik 11 Eylül terör saldırıları ve bu saldırılar sonrasında oluşan ortam bir kez daha gösterdi. Saldırıların İslam adına ortaya çıktığını iddia eden birtakım insanlar tarafından gerçekleştirildiğinin düşünülmesi, Batı dünyasının bir kısmında İslam dini hakkında yanlış izlenimler doğurdu. Oysa İslam ahlakı her türlü şiddeti ve saldırganlığı kesin olarak yasaklar. Nitekim, İslam dünyasının büyük bir bölümü teröristleri lanetledi, dünyanın dört bir yanından Müslümanlar saldırılarda hayatını kaybeden masum insanlar için Hıristiyanlarla birlikte dua etti, Amerikalı Müslümanlar da saldırılarda mağdur olanların yardımına koştu. Buna rağmen –bu hain saldırıları İslam'la bağdaştırmak isteyen art niyetli çevrelerin de etkisiyle- Amerika'da ve bazı Avrupa ülkelerinde Müslümanlara yönelik ayırımcılık başladı ve hatta şiddet olayları yaşandı. Dünyayı birbirleriyle çatışan kutuplara ayırmayı hedefleyen radikallerin telkinleri, her iki medeniyetin insanları için de tedirgin edici bir ortam meydana getirdi.

Gerek Batı dünyası gerekse İslam dünyası içindeki radikalizmi ortadan kaldırabilmek, aşırılığın neden olduğu zararları engelleyebilmek için çeşitli kültürel programlar düzenlenmeli, toplumun her kesimine ulaşabilecek eğitim kampanyaları organize edilmelidir. Bu programlarda üzerinde durulması gereken hususları ve toplumun çeşitli kesimlerine düşen görevleri ise şöyle sıralayabiliriz:

• Radikalizm, gerçek din ahlakı ile bağdaşmayan bir aşırılıktır. Bu gerçeğin delilleri ile gözler önüne serilmesi, sözde din adına ortaya çıktığını öne süren radikallerin fikren yenilmesi için önemlidir. Her üç İlahi dinin mensuplarının da sabırlı, şefkatli, yumuşak huylu, güzel sözlü, nezaketli ve saygılı olmakla yükümlü oldukları insanlara anlatılmalıdır. Rabbimiz'in zulüm ve saldırganlığı tüm inananlara haram kıldığı, masum insanlara zarar veren her türlü hareketin Allah Katında yasak olduğu delilleri ile anlatılmalı, bu yola uyan insanların büyük bir yanlışın içinde oldukları kendilerine gösterilmelidir. Bu çalışma sayesinde, sözde din adına ortaya çıkan ancak katı ve şiddet yanlısı olan insanların doğruyu söylemedikleri, sapkın bir yola uydukları toplum tarafından hemen fark edilecek, bu kimselerin kendilerine taraftar bulmaları mümkün olmayacaktır.

• Tarafların birbirleri hakkında kulaktan dolma, gerçekten uzak bilgilere dayanarak kanaat geliştirmeleri ciddi sıkıntılara neden olmakta, bu durumdan kaynaklanan ön yargılar toplumlararası iş birliğinin önünde bir engel oluşturmaktadır. Her üç İlahi dinin mensuplarının birbirlerinin inançlarını, geleneklerini, ibadetlerini daha yakından tanıyabilecekleri ortamların hazırlanması, karşılıklı iyi ilişkilerin kurulmasında önemli bir adım olacaktır. Karşılıklı eğitim ve kültür programları ile bu ortam kolaylıkla hazırlanabilir. Farklı inanışlara mensup insanlar birbirlerini tanıdıkça, ne kadar çok ortak yöne sahip olduklarını görecekler, bu ortak yönler üzerinde uzlaşma imkanı elde edeceklerdir. Hem Müslümanlar hem de Musevi ve Hıristiyanlar, Allah'ın kutsal kitaplarda kendilerine emrettiği ahlak doğrultusunda, dünya görüşlerini birbirlerine anlatmalı, böylece bilgi eksikliğinden kaynaklanabilecek yanlış anlaşılmalara ve aşırılıklara engel olmalıdırlar.

• Söz konusu kültürel çalışmaların başarıya ulaşabilmesinde medyanın üstleneceği rol büyük önem taşımaktadır. Toplumlararası iş birliği için gerekli zemin oluşturulmasında medya söz konusu kültürel faaliyetlere destek vermelidir. Ayırımcılığı ve şiddeti kışkırtan, provokasyona açık yayınlar yapmaktan kaçınılmalı, itidali, şefkati ve anlayışı teşvik eden yayınlar artırılmalıdır. Özellikle Batı basınının bu konudaki itinalı yayınları, son dönemlerde bazı çevrelerde Müslümanlara karşı yönelen ön yargıların ortadan kaldırılmasında önemli bir aşama olacaktır. İslam dünyasındaki medya kuruluşları ise, diğer dinlere ve medeniyetlere karşı nefret körükleyen yayınlardan ve şiddeti teşvik edebilecek yorumlardan itinayla kaçınmalı, İslam dünyasının kültürel ve manevi eğitimine ağırlık vermelidir.

• Tüm bu çalışmalarda en önemli sorumluluk ise toplumların din adamlarına ve kanaat önderlerine düşmektedir. Üç İlahi dinin de din adamları, birtakım hurafeleri ve batıl inanışları din ahlakının bir parçasıymış gibi gösterenlere karşı dikkatli olmalıdırlar. Her türlü aşırılığın din ahlakına uygun olmadığı, Allah'ın inananlara dengeli ve yumuşak huylu olmalarını emrettiği konusunda toplumlarını bilinçlendirmelidirler. Toplumların aşırılıktan korunması için kanaat önderleri de bu bilinçlendirme hareketine destek vermeli, ılımlı, yani gerçek din ahlakına uygun bir anlayışın hakim olması için gerekli zemini hazırlamalıdırlar.

Üç İlahi dinin mensuplarının el birliği ile yürütecekleri bu ve benzeri çalışmalar, radikalizme zemin hazırlayan koşulların ortadan kaldırılmasına aracı olacaktır. İnananlar, bir tarafın diğerini yok saydığı, inançlarını ve kutsal değerlerini tamamen göz ardı ettiği, sadece kendisini haklı gören bir anlayıştan sakınmalıdırlar. Samimi olarak iman edenler, birbirlerine karşı çeşitli ithamlarda bulunmak yerine, kendilerini Allah'a daha çok yakınlaştıracak yollar aramalı, samimiyetlerini artırmaya gayret etmeli, Allah'ın rızasını ve rahmetini kazanmak için çaba göstermelidirler. Bunun aksini yapanların yanlış bir tutum içinde bulundukları ayette şu şekilde açıklanmaktadır:

Museviler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Museviler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitab'ı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (Bakara Suresi, 113)

Unutmamak gerekir ki, hem İslam hem de Hıristiyan ve Musevi alemi içinde yer alan radikallerin verdiği zararın giderilmesi, itidalli, barışsever, medeni ve samimi dindar insanların ittifakı ile mümkündür. Böylece savaşı ve çatışmayı tek çözüm gibi sunan, güvenliğin ancak şiddet kullanımı ve güç gösterisiyle sağlanacağı yanılgısına kapılmış olanların telkinleri etkisizleştirilecek, daha çok kan ve gözyaşı akmasına ve daha çok maddi kayba neden olacak girişimler engellenecektir.

Radikalizmi engellemenin bir diğer önemli yolu da, hiç kuşkusuz, aşırılığı teşvik eden akımların ve ideolojilerin yanılgılarını ortaya koymaktır. Kitabın ilerleyen sayfalarında Hıristiyan ve Musevi dünyası içindeki birtakım radikal hareketlerin yanılgılarını inceleyeceğiz. Ancak bundan önce İslam dünyasının da radikalizme karşı son derece dikkatli olması gerektiğini bir kez daha hatırlatmak gerekir.

Müslümanlar, Kuran Ahlakının, Kendilerini Her Türlü Aşırılıktan Sakındırdığını Unutmamalıdır

Önceki bölümde de incelediğimiz üzere, başta Peygamber Efendimiz (sav)'in dönemi olmak üzere, tarih boyunca İslam toplumları, gayrimüslimlere karşı iyilik ve şefkatin merkezi olmuşlardır. Geçtiğimiz 1400 yılın tarihi, diğer ülkelerde zulüm gören Hıristiyanların ve Musevilerin, Müslümanların korumasına ve merhametine sığınmalarının örnekleri ile doludur. Bu gerçekleri göz önünde bulundurarak, barışa en çok ihtiyaç duyulan bu dönemde Müslümanların, Kuran'da emredilen ahlakı ve Hz. Muhammed (sav)'in hayatını temel alarak tüm dünyaya örnek bir model geliştirmeleri gerekmektedir.

Radikalizm olarak tanımlanan üslup, Allah'ın müminlere emrettiği üslupla hiçbir şekilde uyuşmaz. Allah Kuran'da müminleri tarif ederken; yumuşak sözlü, kavga ve çatışmadan kaçınan, en aleyhte gözüken insanlara karşı dahi ılımlı ve dostça yaklaşan, tevazulu, sabırlı, merhametli, sevecen bir karakter tarif etmektedir. Kuran ayetlerine bakıldığında, ılımlı, yumuşak, şefkatli bir üslubun tüm peygamberlerin ortak özelliği olduğu görülmektedir. Allah Hz. İbrahim (as)'ı **"... doğrusu İbrahim, çok içli, yumuşak huyluydu"** (Tevbe Suresi, 114) şeklinde tarif etmektedir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in ahlakını tarif eden bir ayet ise şöyledir:

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi... (Al-i İmran Suresi, 159)

Müslümanlar, sadece din ahlakını anlatmakla sorumlu olduklarına, insanların üzerinde hiçbir şekilde zorba ve zorlayıcı olmadıklarına, en zalim inkarcılara karşı bile "yumuşak söz" söylemekle sorumlu tutulduklarına göre, "radikal" de olamazlar. Çünkü radikalizm, saydığımız tüm bu özelliklerin aksini savunmakta ve uygulamaktadır.

Radikalizm, İslam ahlakına uygun olmayan bir fikir akımı ve siyasi tutumdur. Nitekim "radikalizm" olarak tarif edilen sosyal olgular incelendiğinde, bunların aslında Darwinistler ve materyalistler tarafından kullanılan yöntem ve söylemlerin bir derlemesi olduğu veya gerçekte İslam'da hiç bir yeri olmayan "**öfkeli soy**

koruyuculuğu"nun (Fetih Suresi, 26) bir ifadesi olarak ortaya çıktığı görülecektir. Bu ideolojilerin ortak yönlerinden biri olan ve radikalizme zemin hazırlayan duygusal şiddet, Allah'ın Kuran'da bildirdiği emirlere tamamen aykırıdır. Kuran'da Müslümanlar öfkelendikleri zaman bunu yenen, akılcı, itidalli ve ılımlı insanlar olarak tarif edilmektedir. Her zaman uzlaşmayı, çatışmaları karşılıklı anlayış çerçevesinde çözüme kavuşturmayı ve olayların olumlu yönlerini görmeyi tercih ederler. Karşılaştıkları her olayda, barışçıl ve sakinleştirici bir tavır gösterirler. Bir ayette Müslümanların bu özellikleri şöyle bildirilir:

> **Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlardan bağışlama ile geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)**

Müslümanlar kendileriyle aynı düşünce ve inanca sahip olmayan kişilerle konuşurken ve onlara İslam ahlakını anlatırken de son derece nezaketli ve saygılı bir üslup kullanmalıdırlar. Amaçları hiçbir zaman karşılarındaki insanı zorlamak değildir. Müslümanların sorumluluğu Allah'ın Kuran'da bildirdiği ahlakı en güzel şekliyle insanlara anlatmak ve seçimi karşılarındaki insanın vicdanına bırakmaktır. Allah, aşağıdaki ayette, bir Müslümanın diğer insanlara karşı kullanacağı üslubun nasıl olması gerektiğini açıkça bildirmektedir:

> **Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)**

Bu konuda bize yol gösteren örneklerden bir diğeri de, Allah'ın Hz. Musa (as)'a ve Hz. Harun (as)'a Firavun'a gitmelerini söylerken bildirdiği "yumuşak söz söyleyin" emridir:

> **İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar. (Taha Suresi, 43-44)**

Firavun kendi devrinin zulüm ve inkarda en ileri gitmiş inkarcısıdır. Allah'ı inkar edip kendini putlaştırması sapkınlığına yönelmiş, dahası iman edenlere (devrin İsrailoğulları'na) korkunç zulümler ve katliamlar uygulamış bir despottur. Buna rağmen, ona giderken dahi Allah peygamberlerine "ona yumuşak söz söyleyin" buyurmaktadır. Dikkat edilirse Allah'ın bildirdiği yöntem, ılımlı bir üslup kullanmaktır. İğneleyici sözler, öfkeli sloganlar, heyecanlı protesto gösterileri ile çatışmak, Allah'ın emrettiği ahlaka ve tebliğ üslubuna uygun değildir.

Dolayısıyla tüm Müslümanların, Kuran ahlakının ruhuna ve özüne aykırı olan her türlü sert, öfkeli, çatışmacı üsluptan tamamen uzak durması, bunun yerine Allah'ın Kuran'da tarif ettiği ılımlı, şefkat dolu, sakin ve akılcı üslubu özümsemesi gerekir. Müslümanlar; olgunlukları, sevecenlikleri, insancıllıkları, itidal, tevazu ve sükunetleri ile tüm dünyaya örnek olmalı, insanları kendilerine ve dolayısıyla İslam ahlakına hayran bırakmalıdırlar. Sadece bu alanlarda değil, bilim, kültür, sanat, estetik ve toplumsal düzen gibi alanlarda da büyük atılımlar ve güzel eserlerle hem İslam ahlakını en güzel şekliyle yaşamalı hem de dünyaya temsil etmelidirler.

Müslümanların Teröre Karşı Bakış Açısı Nasıl Olmalıdır?

Her tür terörist saldırı İslam dininde şiddetle lanetlenmektedir. İslam dinine göre suçsuz bir insanı öldürmek çok büyük bir günahtır ve masum bir insanı öldüren kişi ahiret hayatında çok büyük bir azapla karşılık görecektir:

> **... Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan birçoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (Maide Suresi, 32)**

Yukarıdaki ayette de görüldüğü gibi, Kuran'da masum bir kimseyi öldürmek, tüm insanları öldürmekle bir tutulmaktadır. Kuran'da insan hayatına verilen önem Furkan Suresi'nde şu şekilde bildirilir:

> **Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (Furkan Suresi, 68)**

Allah bir diğer ayetinde ise insanlara şu şekilde emretmektedir:

> **De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (Enam Suresi, 151)**

Allah'a samimi bir kalple iman eden, O'nun ayetlerini titizlikle uygulayan ve sonsuz ahiret azabından korkan bir Müslüman, tek bir insana bile zarar vermekten sakınır. Çünkü Allah'ın sonsuz adalet sahibi olduğunu ve her yaptığının karşılığını mutlaka alacağını düşünür. Kutlu Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) bir hadisinde Allah'ın hoşnut olmadığı insanları şu şekilde saymıştır:

> Harem (Kutsal bölge) içinde zulüm ve haksızlık eden, cahiliye adetini arzulayan ve haksız yere insan kanı akıtmak isteyen olmak üzere üçtür.23

Bu konuda dikkat edilmesi gereken bir diğer husus ise, ibadet yerlerine yönelik eylemlerdir. Kiliseler, sinagoglar, camiler Allah'a ibadet edilen evlerdir. Masum insanların kiliselerinde, sinagoglarında ya da camilerinde Allah'a ibadet edilirken öldürülmeleri Allah Katında büyük bir suçtur. Oraya giden insanlar Allah'a dua eden, dindar kimselerdir. Allah'ın adının anıldığı tüm evler ise İslam dininde kutsaldır. Bu evlerin ziyaretçileri Musevi, Hıristiyan ya da Müslüman olabilir. Ama önemli olan her birinin Allah'a iman eden, dindar kimseler olmalarıdır. Müslüman, Kitap Ehli'nin Allah'a ibadet ettikleri kutsal yerlerine saygılı davranmalı, bu mabetleri korumalıdır. Bu yerler ister Hıristiyanlara, ister Musevilere ait olsun, içlerinde Allah'ın ismi anıldığı için Müslümanlar için de değerlidir ve tüm iman edenler tarafından korunmalıdır.

TERÖRÜN KÖKENİ DARWİNİZM'DİR; ÇÖZÜMÜ İSE GERÇEK DİN AHLAKIDIR

ADNAN OKTAR: *Bir kere İslam, adı üstünde barış dini. Yani, "slim" barış, sevgi, şefkat, merhamet, dostluk, arkadaşlık, yardımlaşma, iyi olan her şey. Ama bunu cahilin cühelanın eline verirsen, asar, keser, bombalar, darma keşan eder. "Niçin yapıyorsun?" der. "Allah için yapıyorum" der adam. Cahilin elinde böyle olur, yani İncil'i de zaten bazı Hıristiyanlar aldılar, bambaşka bir şekilde uygulamaya kalktılar. Haçlı seferleri düzenlediler, muazzam katliamlar yaptılar. Astılar, kestiler, bazı Museviler de öyle. Tevrat'la yaptıkları katliamların haddi hesabı yok. Halbuki, Tevrat komşuya dahi, yani herhangi bir komşu ama yani herhangi bir dinden, çok şefkatli ve koruyucu olmayı emrediyor. Bu Hıristiyanlıkta da vardır. Yani, sevgi dini Musevilik ve Hıristiyanlık da sevgi dinidir. İslamiyet de sevgi dinidir.* ***Ama kalbi katılaşmış, Avrupa'da eğitim görmüş, Darwinist eğitimi almış, gerilla eğitimi almış, komünist eğitim almış adamın eline Kuran'ı verirsen, senin karşına böyle gelir.*** *Çünkü adam kafasındaki kini ve nefreti uygulamak için Kuran'ı haşa kullanıyor. Halbuki Kuran'da bir insan cinayet işlediğinde, katili getiriyorlar. Allah diyor ki: "**Katili affet**." Ayet var. Daha bunun üstüne ne var? Adam öldürmüş, kasten, azmen ve kasten, adam öldürmüş. Kuran'da "bunu affedin" deniliyor. Çünkü, belki salah bulur, belki düzelir, belki iyi bir yola gidebilir. "**Affederseniz daha hayırlıdır sizin için**" diyor Allah. Böyle bir dinde şiddeti nasıl buluyorlar? Yani bombalama, asma, kesme, mesela küçük küçük çocuklar ufak, kadınlar var, aralarına bombayı koyuyor adam. Darmakeşan hepsini birden havaya uçuruyor. "Niçin yaptın?" diyorsun. "Allah için yaptım" diyor.* ***Kardeşim desene "ben Darwinist eğitimden geçtim, materyalist eğitimden geçtim, Stalin hayranıyım. Ama Kuran'la da kendimce bağdaştırmaya çalıştım bunu, milletin gözünü boyuyorum. Biliyorum İslamiyet'te böyle bir şey yok ama", demesi lazım. "Hastayım" diyecek bu adam. İşin doğrusunu söylesin.*** *Kuran'da böyle bir şey yok. Peygamberimiz (sav) son derece şefkatli, merhametli bir insan. Kedi uyuyor kucağında Peygamber (sav)'in, eteğini kesmiş, hayvanı rahatsız etmemek için, uyandırmamak için, öyle bir Peygamberimiz (sav) var bizim. Nerede öyle insanları bombalamak, çoluk çocuğu bombalamak, ortalığı birbirine katmak, ve şiddet. Bir de ruh şiddeti de ayrıca. İşte oturma, kalkma, sağa dönme, sola dönme, havaya bakma, yeme, içme, sanat yok, bilim yok, teknoloji yok, sevgi yok. Bunun dinle alakası yok bunların.* ***Bunlar kendi ruhlarındaki karanlığı, kendi ruhlarındaki şirk düşüncesini, Kuran'a uygulamaya kalkan insanlar. Peygamberimiz (sav)'in hayatı ortada. Güzellikten hoşlanıyor, estetikten hoşlanıyor, sanattan hoşlanıyor, etrafı temiz ve güzel, konuşmaları son derece nezih Peygamberimiz (sav)'in. Hep şefkatli, espritüel, gönül alıcı, bulunduğu yer tertemiz, yani o zamanın güç imkanlarıyla mesela gül ektiriyor.*** *Mekke, Medine ortamını düşünün çöl ortamı. Orada bile gül yetiştiriyor düşünün. Yani, estetiğe ve sevgiye, güzelliğe olan yatkınlığını buradan anlıyoruz. Torunlarıyla şakalaşıyor Peygamberimiz (sav). Tabi, onlarla mesela, kovalıyorlar Peygamber (sav)'i, o da onları kovalıyor. Böyle bir insan Peygamber (sav), orada bakıyorsun adamın suratından düşen bin parça, yani adamın yüzüne katil suratı çökmüş. Öyle Müslüman olur mu? Onun için böyle, haşa, dini, İslam'ı insanlara anormal göstertme, düşüncesinin arkasında bazı masonlar var. Ve bunların hepsi Darwinist, materyalist, Stalinist eğitim almış insanlar. Böyle şeytanca bir düşünceyle İslam'ı insanlara korkunç göstertmek istediler. İşte 11 Eylül terör saldırılarını Müslümanlar yaptı. Nerenin Müslümanı, arkasına bir bak bakalım, bakıyor, altında adamlar Amerika'da eğitim almış, Darwinist eğitim almış, Marksizm'i çok iyi bilen, Stalin'in bütün uygulamalarını çok iyi bilen adamlar çıkıyor.* ***Niye buna Müslüman diyorsun? Yani, beyni yıkanmış, hasta adamlar. Onun için Müslümanlığa yapılan her saldırı şeytanın yaptığı bir saldırıdır. Biz bu***

oyuna gelmeyiz. *İslamiyet Peygamber (sav)'in uygulamasıyla da ortada, Kuran'ın şefkat dolu izahları zaten çok çok ortada Allah'ın izahları. Kur'an ayetleri çok çok ortada. Bu oyun da aynı Darwinizm gibi bir aldatmacaydı, biz bunu da bozduk ve bozacağız inşaAllah. (Adnan Oktar'ın Kırım Gazeteleri röportajından, 14 Kasım 2008)*

ADNAN OKTAR: *Müslümanların yaptığı terör gibi gösterilen olay, yani nüfus cüzdanında Müslüman yazan teröristlerin yaptığı eylem komünistlerin yaptığı eylemlerdir. Eski Irak Baas Partisi'nin komünistleri, Suriye Baas Partisi'nin eski komünistleri, eski Libyalı komünistler, eski Yemenli komünistler, eski Mısırlı komünistler ve bunların yönetilmesi yani masonlar tarafından yönlendirilmesi sonucu böyle bir yapı meydana geliyor.* ***Bütün terör faaliyetlerini yapanların tamamı, Avrupa'da eğitim görmüş, Darwinist materyalist eğitimden geçmiş, Müslüman kimliği olan, nüfus cüzdanında Müslüman yazan insanlardır. Ama bunların tamamı Darwinist eğitimden geçmişlerdir. Evlerinde Karl Marx'ın resimleri asılı olur. Marx'a, Lenin'e hayrandırlar bu kişiler genellikle, Ho Shi Minh'in hayranıdırlar. Yani terörist hayranıdır bunlar.*** *Ama sorsan biz Müslümanız derler.* ***Bunlar Müslüman değil, bunlar direk komünist, anarşist düşünceyi savunan terör elemanıdırlar.*** *Nüfus cüzdanında Müslüman yazması önemli değildir. Fakat burada en önemli nokta, bu kişilerin hemen hemen tamamı Avrupa'da veyahut Amerika'da Darwinist eğitimden, materyalist eğitimden geçmiş kişilerdir. Yani bu eğitimin bir oyun olduğu, şeytanın bir oyunu olduğu insanlara anlatıldığında bu oyun tamamen bitecektir, ama bunun biteceği vakte doğru hızla geliyoruz, süratle geliyoruz.*

Hz. Mehdi (as) devrine geliyoruz. Hz. İsa Aleyhisselam'ın nüzulüne yaklaşıyoruz. Önümüzdeki on, yirmi yıl içerisinde Hz. İsa Aleyhisselam'ın inişini bütün dünya görecek. Ben de buradayım, insanlar da dünyadalar. İnşaAllah Allah ömür verirse göreceğiz. Bunun kesin gerçek olduğunu bütün dünya görecek. Darwinizm önümüzdeki yıllar içerinde her yıl gittikçe mum gibi eriyor ve eriyecektir. Sonradan bunu çocuklar tarih kitaplarından okuyacaklar Darwinizm'i. Böyle komik bir pagan dininin, böyle rezalet bir pagan dininin insanlar tarafından nasıl kabul gördüğüne şaşacaklardır. (Adnan Oktar'ın Hollanda, Poli Gazette röportajından, 2 Temmuz 2009)

Radikal Hıristiyanların Yanılgıları

Çağımızda Hıristiyan dünyasının büyük çoğunluğunun diğer dinlerin mensuplarına karşı İncil'de yer alan sevgi ve saygı prensipleriyle yaklaşması son derece önemli bir gelişmedir. Özellikle, 20. yüzyılın ikinci yarısında bu yönde çok olumlu gelişmeler yaşanmıştır. Bu tarihlerde, Hıristiyan dünyasında, diğer dinlerin tamamıyla yanlış ve asılsız oldukları yönündeki görüş büyük ölçüde terk edilmiş, diğer dinlere bağlı insanların günahkar olarak değerlendirilmemesi görüşü hakim olmuştur. Hıristiyan yazarlar, araştırmacılar ve din adamları bu fikri yaygın olarak dile getirmişlerdir. Hıristiyanlığı temsil eden kuruluşlar dünyanın içinde bulunduğu sorunlara karşı diğer dinlerle ittifak kurma ve iş birliği yapma kararı almışlardır.

Buna rağmen, Hıristiyan dünyasında halen –nadir de olsa- farklı inançlara mensup kişilere karşı katı ve hatta saldırgan yaklaşımlara rastlanabilmektedir. Kimi dini liderler, diğer dinlerle ilgili doğruluk payı olmayan açıklamalarda bulunmakta, bu dinlere inanan kişilerin günahkar ve suçlu olduklarını öne sürmektedirler. Özellikle zaman zaman Müslümanlara yönelik olarak gündeme gelen bazı haksız ve dayanaksız iddialar, İslam dünyasında da rahatsızlık meydana getirmektedir. Ortaçağ'daki Haçlı zihniyetini koruyarak Müslümanlara karşı saldırgan yorumlar yapan bazı Hıristiyan liderler, Eski Ahit'e bir takım anlamlar yükleyerek yakın gelecekte Müslümanlar ile Batı dünyası arasında bir savaş yaşanacağını, daha da kötüsü, yaşanması gerektiğini savunmaktadırlar. Geçmişte yaşamış olan toplumların hayatlarından bölümlerin anlatıldığı Eski Ahit'te, o dönemlerde yaşanan savaşlar ve bu savaşların neticeleri de anlatılmaktadır. Ancak bu açıklamaların büyük çoğunluğu o döneme aittir, o toplumların yaşadığı olaylara yöneliktir. Dolayısıyla Eski Ahit'te yer alan birtakım anlatımlar, o dönemin koşulları göz önünde bulundurularak değerlendirilmeli, bu anlatımlardan günümüze yönelik savaşı ve çatışmayı destekleyen çıkarımlar yapmaktan kaçınılmalıdır.

Radikal Hıristiyanların en önemli yanılgılarından bir diğeri ise yaşanması gerektiğini düşündükleri bu savaşı, yani "Armagedon"u, Mesih (as)'ın gelişinden önce gerçekleşmesi gereken bir olay olarak değerlendirmeleridir. Oysa bu çarpık anlayış Hz. İsa (as)'ın Hıristiyanlara öğretmiş olduğu ahlaka tamamen terstir. İncil'e bakıldığında Hz. İsa (as)'ın insanlara hep sevgi, barış ve dostluk tavsiye ettiği açıkça görülür.

Ayrıca Hıristiyanlar bilmelidirler ki, Hz. İsa Mesih'in ikinci kez yeryüzüne gelişini yalnız Hıristiyanlar değil, Müslümanlar da büyük bir heyecanla beklemektedir. Çünkü bu mucize Kuran'da haber verilmekte ve Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde de açık olarak bildirilmektedir. Dolayısıyla hem Hıristiyanlar hem de Müslümanlar bu büyük mucize için ortak bir bekleyiş ve hazırlık içinde olmalıdırlar. Yapılması gereken en önemli hazırlık ise Allah'ın razı olacağı bir ahlak içinde olmaya çaba göstermektir. Unutmamak gerekir ki, Hz. İsa (as)'ın gelişiyle birlikte, Allah'ı inkar eden felsefeler ve putperest inançlar fikren yenilgiye uğrayacak, ırkçılık, faşizm gibi ideolojiler silinecek, böylece dünya savaşlardan, çatışmalardan, etnik düşmanlıklardan, zulüm ve haksızlıklardan kurtulacak, insanlık barış, mutluluk ve huzur içinde bir dönem yaşayacaktır. Dolayısıyla samimi olarak Hz. İsa (as)'ın gelişine hazırlanan dindarların, böyle bir ortamın alt yapısını oluşturacak çalışmalarda bulunmaları, her türlü çatışmayı engellemek için gayret etmeleri, ayrılıkları, tartışmaları ve husumetleri bir kenara bırakmaları gerekmektedir.

İki toplum arasında anlayışa ve saygıya dayalı bir ilişki kurulmasını engellemeyi amaçlayan açıklamalar ve yaklaşımlar, hiç şüphesiz en iyi şekilde Hıristiyanlar tarafından etkisizleştirilebilir. Söz konusu kişilerin yanılgılarının, sağduyulu Hıristiyanlar tarafından kendilerine ve topluma gösterilmesi gerekmektedir. Dünyayı büyük bir savaş alanına çevirmeyi hedefleyen, diğer medeniyetlerin varlığına tahammül gösteremeyen kişilerin

bakış açıları, sevgiyi ve barışı emreden Hıristiyanlık öğretilerine terstir. İncil'de yer alan hükümler dindar Hıristiyanların tüm insanlara iyilik yapmalarını, düşmanlarını bile sevmelerini, kendilerinden nefret edenlere dahi iyilik yapmalarını gerektirmektedir. Başta Müslümanlara karşı olmak üzere diğer dinlerin mensuplarına karşı geliştirilen ön yargılı ve öfkeli bir bakış açısı, Hıristiyan öğretisinin yanlış yorumlanmasından ve bazı din dışı ideolojilerin etkisinden kaynaklanmaktadır. Ilımlı Hıristiyanlar, radikallerin öne sürdükleri iddiaların, barış ve sevgiyi savunan Hıristiyan öğretileri ile çeliştiğini ortaya koymalıdırlar. Bu yönde yapılacak girişimler, radikallerin telkinlerinin yeterince bilgi sahibi olmayan kitleleri etki altına almasını engelleyecektir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, radikalizm cehaletten faydalanmaktadır. Bu cehaletin neden olabileceği tehlikeleri ortadan kaldırmak ise, Hıristiyan ahlakının bir gereğidir. Hıristiyanların bu sorumluluğu İncil'de şöyle ifade edilmektedir:

> Fakat Allah'ın kulları gibi iyilik işleyerek, akılsız adamların cehaletini susturun. Bütün insanlara hürmet edin. Kardeşliği sevin. Allah'tan korkun... (Petrus'un Birinci Mektubu, Bap 2, 15-17)

İçinde bulunulan mevcut koşullar, vicdan sahibi tüm Hıristiyanların bu sorumluluğu tam olarak üstlenmeleri gerektiğini göstermektedir. Unutmamak gerekir ki, radikallerin talep ettiği gibi çatışma ve savaş yaşanması her iki tarafa da büyük kayıplar, acı ve gözyaşı getirecektir. Samimi olarak iman edenlerin ittifakı ile bu kötü ihtimal tamamen ortadan kaldırılabilecekken, gerekli adımları atmaktan çekinmek son derece yanlıştır. Radikaller tarafından tırmandırılmaya çalışılan gerilim, sağduyu sahibi Hıristiyanların ve Müslümanların gayretiyle engellenebilir. Ön yargıların ortadan kaldırılıp inananlar arasında ittifak sağlanması, dindar insanların dünya barışının tesis edilmesinde öncü rol oynamalarına aracı olacak, böylece hem Hıristiyanlar hem de Müslümanlar, Allah'ın bizlere emrettiği ahlakın gereği olarak, yeryüzüne barış ve esenlik getireceklerdir.

Radikal Musevilerin Yanılgıları

25 Şubat 1994 günü, Batı Şeria'daki El-Halil (Hebron) kentinde bulunan Hz. İbrahim Camisi'nde ibadet eden Müslümanlara yönelik büyük bir saldırı gerçekleştirildi. Musevi yerleşimci Baruch Goldstein, İsrail askerlerinin koruması altındaki camiye elindeki M-16 silahıyla birlikte sabah namazı sırasında girdi. Caminin orta yerine kadar yürüdü ve defalarca şarjör değiştirerek namaz kılan 500'e yakın Müslümanı taradı. 67 Müslüman olay yerinde şehit oldu, 300'ü yaralandı. Aslında bu olay, İsrailli bazı radikal grupların gerçekleştirdiği pek çok eylemden biriydi. Aynı gruplar, 1980'li yıllarda Kudüs'teki Müslüman mabedlerini (Mescid-i Aksa ve Kubbet-üs Sahra) de havaya uçurmayı denemişlerdi. Ellerinde sürekli taşıdıkları silahlarla Filistinlilere kanlı saldırılar düzenleyen radikal Musevi yerleşimciler de bu grupların üyeleriydiler.

Bu radikal grupların düşünceleri arasında; Musevilerin tüm ırklardan üstün olduğu ve diğer ırkların ("goyim") bir tür hayvan statüsü taşıdıkları; işgal altındaki topraklardaki tüm Arapların "etnik temizliğe" tabi tutulması gerektiği gibi Tevrat'a ve Musevi geleneklerine aykırı olan fanatik fikirler vardı.

Bu yorumlar, "Musevi radikalizmi" diyebileceğimiz ciddi bir tehlikenin varlığına işaret etmektedir. Bu radikalizmin ideolojisini ve acı sonuçlarını daha önceki çeşitli kitaplarımızda incelemiştik. Bu incelemenin özetlenmiş bir sonucunu şöyle ifade edebiliriz:

Bugün Musevi dünyasının bir kısmında, Musevi olmayan insanlara karşı kin ve nefret telkin eden, özellikle de Filistinlilere karşı olabilecek en sert ve acımasız yöntemlerin kullanılmasını savunan radikal bir eğilim vardır. Bu eğilim İsrail devletinde de önemli bir ağırlığa sahiptir ve İsrail'in yarım yüzyılı aşkın bir süredir

Filistinlilere ve diğer Arap komşularına karşı izlediği saldırgan, işgalci, uzlaşmaz tutumun ortaya çıkmasında ve devam etmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Kuşkusuz Musevi militanlar, İsrail Musevi toplumu içinde (ve tüm dünya Musevileri arasında) çok küçük bir azınlığı oluşturmaktadırlar. Ama bu azınlığı, fikren besleyen bir radikalizm kültürü vardır ve bu da gerek Ortadoğu gerekse dünya barışı için tehlike olmaya devam etmektedir.

Bunun tedavi edilmesi içinse:

1) Musevi din adamları, Eski Ahit'in özünde var olan, sevgiye, saygıya, adalete, merhamete dayalı ahlak anlayışını yerleştirmelidirler. Nitekim bu yönde çaba gösteren pek çok Musevi din adamı vardır.

2) Siyonizmin din ahlakına uygun bir şekilde uygulanması sağlanmalıdır. İsrail'in var olma ve topraklarının güvenliğini sağlama hakları kuşkusuz vardır. Üstelik Musevilerin atalarının toprakları olan Filistin'de Müslüman ve Hıristiyanlarla birarada, barış içinde yaşamayı istemeleri son derece meşrudur. Ama bir milleti yarım asırdır baskı ve zor altında yaşatmak hakkı yoktur. Filistin toprakları tüm bu halkların birarada huzur ve barış içinde yaşayabilecekleri kadar geniştir. Bu nedenle Musevi Devleti, 1967'den beri işgal altında tuttuğu tüm topraklardan çekilmeli, Batı Şeria ve Gazze'de egemen bir Filistin devletinin kurulmasını kabul etmeli, dahası bu devletle dostane ve yapıcı ilişkiler içine girerek hem Filistinlilerle hem de tüm Arap dünyasıyla barışmalıdır.

Tüm bunların yanında dindar Musevilerin, Rabbimiz'in Kuran'da da bildirmiş olduğu öğütlere uymaları ve tüm Musevileri Allah'ın emrettiği güzel ahlaka davet etmeleri büyük önem taşımaktadır.

Allah Hıristiyanlara ve Müslümanlara olduğu gibi Musevilere de adaleti, dürüstlüğü, mazlumun hakkını korumayı, barışı ve sevgiyi emretmiştir. Dolayısıyla bazı radikal Musevilerin söz konusu fanatizmi, Tevrat'ta yer alan açıklamalarla çelişmektedir. **"Kan dökenlerin telkinlerini dinlememek" ve "kötülük görmeye dayanamamak"** Tevrat'ta Musevilere bildirilen hükümlerdir. (İşaya, Bap 33, 15) Unutmamak gerekir ki şiddet ve saldırganlık içeren, huzuru ve düzeni bozan hiçbir ideolojinin başarıya ulaşması mümkün değildir. Şiddet, her zaman için yalnızca yıkım getirir. Bu yıkımın önlenmesinde fanatiklerin çarpıtma ve yanılgılarının deşifre edilmesi, daha fazla insanı etkileri altına almalarını engelleyecek ve hatta kendilerinin de doğruyu görmelerine aracı olabilecektir.

Bu nedenle samimi olarak Allah'a iman eden Musevilerin, şiddet yanlısı, radikal Musevileri de bu tehlikeden koruyabilmek için, kitaplarında yer alan hak hükümlere uymaları ve barışın savunucuları olmaları gerekmektedir. Tevrat'ta barışın, sevginin, merhametin ve güzel ahlakın övüldüğü açıklamalardan bazıları şu şekildedir:

> Hükümde haksızlık etmeyeceksiniz; fakirin hatırını saymayacaksın ve kudretlinin hatırına itibar etmeyeceksin; ve komşuna adaletle hükmedeceksin. Kavminin arasında çekiştiricilik edip gezmeyeceksin; komşunun kanına karşı ayağa kalkmayacaksın... Öç almayacaksın ve kavminin oğullarına kin tutmayacaksın ve komşunu kendin gibi seveceksin... (Levililer, Bap 19, 15-18)
>
> Ey adam, iyi olanı sana bildirdi; ve hak olanı yapmak ve merhameti sevmek ve Allah'la alçakgönüllü olarak yürümekten başka Rab senden ne ister? (Mika, Bap 6, 8)
>
> Katletmeyeceksin. Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın. Komşuna karşı yalan şehadet etmeyeceksin. Komşunun evine tamah etmeyeceksin... (Çıkış, Bap 20, 13-17)

Günümüzde gerek barış yanlısı İsrail vatandaşlarının, gerekse dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan Musevilerin önemli bir kısmının radikalizme karşı çıkmaları çok önemli bir gelişmedir. Samimi olarak iman

eden Musevilerin, "katletmemenin", "hükümde haksızlık etmemenin", "öç almamanın", "kan dökmemenin" Tevrat'ta yer alan emirler olduğunu göz önünde bulundurarak, Musevilik adına sürdürülen fanatizme karşı yürütülecek kültürel ve fikri mücadelenin ön saflarında yer almaları, bu konuda vicdan sahibi Hıristiyan ve Müslümanlarla ittifak etmeleri şarttır. Musevi radikalizmine karşı yürütülecek fikri mücadele, yarım yüzyılı aşkın bir zamandır süregelen Filistin sorununun kalıcı ve adil bir çözüme kavuşturulmasının da önemli yollarından biri olacaktır. Ancak o zaman Musevilerin ve Müslümanların -ve elbette Hıristiyanların- bölgede huzur içinde birarada yaşayabilecekleri bir ortam oluşturulacaktır. Filistin ve İsrail topraklarına huzuru, sevgiyi, sevecenliği, anlayışı emreden gerçek din ahlakının yaşanması ile gelecektir. Unutmamak gerekir ki, hem Museviler hem de Müslümanlar tarih boyunca en büyük zulmü din ahlakına uygun olmayan ideolojilerin savunucularından görmüşlerdir. Kitab-ı Mukaddes, putperestlerin Musevilere yaptıkları korkunç zulümleri anlatan pasajlarla doludur. Ateist ve dinsizlerin (örneğin Nazilerin, antisemit ırkçıların veya Stalin Rusyası gibi komünist rejimlerin) Musevilere uyguladıkları soykırım ve zulümler de ortadadır. Söz konusu dinsiz güçler, Musevilerden Allah'a inandıkları için nefret etmişler ve bu yüzden onlara zulmetmişlerdir. Hem Müslümanlara hem de Musevilere düşman olan bu din aleyhtarı güçlere karşı, iki dinin mensupları aynı safta yer almalı, bu birlikteliği engelleyebilecek radikal görüşlerin telkinlerine aldanılmamalıdır.

BÖLÜM 4
İLAHİ DİNLERDE ORTAK İNANÇ ESASLARI

İnsanlar, "hayatımın anlamı ve amacı nedir; ölümden sonra ne olacak; cennet ve cehennem nasıl bir ortam; herşey nasıl var olmuş, hayatın kaynağı nedir, ben dahil tüm varlıkları yaratan üstün Yaratıcı'yı nasıl tanıyabilirim; Yüce Yaratıcı'nın benden istediği nedir; iyi, kötü, doğru, yanlış nelerdir?" gibi soruların cevaplarını çağlar boyu aramışlar, bunlar hakkında düşünmüşlerdir. Düşünürler bu konularda kendilerince teoriler geliştirmiş, çeşitli fikirler öne sürmüşlerdir. Ancak söz konusu soruların gerçek cevapları düşünürlerin öğretilerinde değil, İlahi dinlerde yer alır. Çünkü insanın akıl ve bilgisi çok sınırlıdır. Üstteki soruların en doğru cevapları Rabbimiz'in indirdiği hak dinlerdedir.

Nitekim Allah, çeşitli dönemlerde elçiler göndererek, kitaplar indirerek insanlara yol göstermiştir. Böylece ilk insan olan Hz. Adem (as)'dan itibaren insanlar, Allah'ın varlığından ve emirlerinden haberdar edilmişler; yaşamla ilgili soruların en doğru ve hikmetli açıklamasını hak dinlerde bulmuşlardır.

Burada önemli bir konunun üzerinde durmak yerinde olacaktır. Hak dinler, gönderildikleri dönemlerin ortam ve şartlarına göre farklı hükümler içermiş olsalar da, temelde aynı inanç ve ahlaki modeli insanlara sunmuşlardır. Hepsi, Allah'ın varlığı, birliği, sıfatları, insanın ve tüm varlıkların yaratılış amaçları, Allah'a nasıl kul olmak gerektiği, Allah'ın beğendiği ideal tavır, davranış ve yaşam biçimi, iyi, kötü, doğru, yanlış kavramları, insanın dünyadaki yaşamını nasıl düzenlemesi, sonsuz yaşamı için neler yapması gerektiği ve bunlar gibi konularda aynı temel gerçekleri insanlara aktarmışlardır.

Günümüzde dünya nüfusunun önemli bir bölümünü, üç İlahi dinin mensupları, Museviler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar oluşturmaktadır. Musevilerin kutsal kitabı, "Eski Ahit" olarak da bilinen 39 kitaptan oluşur. Bunların ilk 5'inin, Hz. Musa (as)'a vahyedilen Tevrat'ın bölümleri olduğu kabul edilir. Diğer kitaplar ise, Tevrat sonrasında, diğer Musevi peygamberlerine vahyedilen veya onların işlerini anlatan yazılardır. "Tevrat" kelimesinin Eski Ahit'in tümünü kast edecek biçimde kullanıldığı da olmaktadır. Bu kitapta, söz konusu kullanım kabul edilmiş ve tüm Eski Ahit kitapları "Tevrat" olarak nitelenmiştir. Yeni Ahit olarak da bilinen İncil ise, Hıristiyanların kutsal kitabıdır ve dört İncil ve Mektuplar bölümlerinden oluşur. Musevilik ve Hıristiyanlık zaman içerisinde bazı bozulmalara uğramış olsalar da, hak dine ait pek çok inanç esasının ve ahlaki değerin korunmuş olduğu görülmektedir. Üç İlahi dinin kutsal kitapları arasındaki ortak inanç esasları ve ahlaki değerlerin tespit edilmesi, üç dinin mensuplarının birbirlerini daha yakından tanımalarını ve birbirlerine daha çok yakınlık duymalarını sağlayacaktır. Böylece samimi olarak Allah'a iman edenlerin ittifakı için gerekli alt yapı da oluşacaktır.

Günümüzde pek çok Hıristiyanın ve Musevinin, İslam hakkındaki ve pek çok Müslümanın da Hıristiyanlık ve Musevilik hakkındaki düşünceleri kulaktan dolma bilgilere dayanır. Bu bilgiler genelde aile ve arkadaş

çevresinden, televizyon ve gazete haberlerinden edinilen bilgilerden ibarettir. Ancak söz konusu kaynaklar, insanları çoğu zaman hatalı çıkarımlara götürebilecek yanlış bilgi ve yorumlar içermektedir. Şüphesiz, asıl başvurulması gereken kaynaklar Museviliğin temeli olan Tevrat, Hıristiyanlığın temeli olan İncil ve Rabbimiz'in gönderdiği son hak kitap olan Kuran olmalıdır. İlerleyen sayfalarda, Tevrat ve İncil'de yer alan inanç esasları ile Allah'ın Kuran'da bizlere bildirdiği hükümler ve emirler ölçü alınarak, Hıristiyanlık, Musevilik ve İslam'ın ortak inanç esaslarından bazıları incelenecektir. Bu ortak inanç esasları, aynı zamanda, yeryüzündeki fikri mücadelenin üç İlahi din arasında değil, bu dinlerle Darwinist, materyalist ve ateist ideolojiler arasında geçtiğini göstermektedir.

Kuran'daki ayetlerde, İncil ve Tevrat'ta yer alan pasajlardaki ortak inanç esasları aşağıda ele alınmıştır.

Allah Herşeyi Yaratandır

Çevremizde gördüklerimizi, vücudumuzdaki hücrelerden uçsuz bucaksız galaksilere kadar evrendeki herşeyi Allah yaratmıştır. Tüm alemleri Rabbimiz yoktan var etmiştir. Evrenin tüm detaylarındaki kusursuzluk, görkemli sanat, muhteşem düzen ve mükemmel yapılar Rabbimizin yaratışının delilleridir. Herşeyi yaratanın Yüce Allah olduğu, tüm evreni "örnek edinmeksizin", yoktan var ettiği, ona bir düzen verdiği ve herşeyi belli bir ölçüyle takdir ettiği, bazı Kuran ayetlerinde şöyle haber verilmiştir:

... O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (Furkan Suresi, 2)

... O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (Enam Suresi, 101-102)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Aynı gerçek İncil'de şöyle geçmektedir:

... Göğü, yeryüzünü, denizi ve onlarda bulunan herşeyi yaratan O'dur. (Habercilerin İşleri, Bap 14, 15)

Her varlığa yaşam veren Allah'ın önünde sana buyuruyorum. (Timoteos'a I. Mektup, Bap 6, 13)

… Yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen herşey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar- O'nda yaratıldı. Herşey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. Herşeyden önce var olan O'dur ve herşey varlığını O'nda sürdürmektedir. (Koloseliler, Bap 1, 16-17)

Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Allah... (Habercilerin İşleri, Bap 17, 24)

Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Allah'a şöyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan Sensin." (Habercilerin İşleri, Bap 4, 24)

Herşeyi yaratanın Allah olduğu ve Rabbimiz'in tüm alemleri yoktan var ettiği Tevrat'ta ise şu şekilde yer almaktadır:

O Allah ki, gökleri ve yeri, denizi ve içlerindeki herşeyi yaratan, ebediyen hakikati koruyan O'dur. (Mezmurlar, Bap 146, 6)

Başlangıçta Allah gökleri ve yeri yarattı. (Tekvin, Bap 1, 1)

... Tek Rab Sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki herşeyi, denizleri ve içlerindeki herşeyi Sen yarattın. Hepsine Sen can verdin. Bütün gök cisimleri Sana kulluk eder. (Nehemya, Bap 9, 6)

Allah'tan Başka İlah Yoktur

Müslümanlar, Allah'tan başka İlah olmadığına iman ederler. Rabbimiz, herşeyi yoktan yaratan, en güzel bir biçimde kusursuzca var eden, pek büyük ve üstün olan, herşeyin iç yüzünden ve gizli yönlerinden haberdar olan, ezeli ve ebedi olan, doğmamış ve doğrulmamış olan, her türlü eksiklikten ve noksanlıktan münezzeh, diri, herşeyi bilen ve herşeye gücü yeten, şanı büyük olan, hükmeden, keremi bol olan, esirgeyen ve bağışlayan Yüce Allah'tır. Göklerde ve yerde olanların tümü Rabbimiz Allah'a teslim olmuşlardır ve O'nu tesbih etmektedirler. Allah, Kuran'da Kendisi'nden başka İlah olmadığını şu şekilde bildirmiştir:

O, Allah'tır, Kendisi'nden başka İlah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (Kasas Suresi, 70)

Sizin İlahınız tek bir İlahtır; O'ndan başka İlah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (Bakara Suresi 163)

Allah, gerçekten Kendisi'nden başka İlah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka İlah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka İlah yoktur. (Al-i İmran Suresi, 18)

Tevrat'ta da Allah'tan başka İlah olmadığı yazılıdır. Konuyla ilgili bazı Tevrat pasajları şu şekildedir:

... Dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Allah Rab'dir ve O'ndan başka Allah yoktur. (1. Krallar, Bap 8, 60)

... Her Şeye Egemen Rab diyor ki, "İlk ve son Benim, Ben'den başka Allah yoktur." (İşaya, Bap 44, 6)

Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Allah Benim, başkası yok. (İşaya, Bap 45, 22)

İncil'de yer alan pek çok açıklamada da Allah'tan başka İlah olmadığı, Allah'ın bir ve tek olduğu ve inananların yalnızca Allah'a kulluk etmeleri gerektiği bildirilmektedir:

... "Allah'ın olan Rabbe tap, yalnız O'na kulluk et" diye yazılmıştır. (Matta, Bap 4, 10)

... Allah'ımız olan Rab tek Rab'dir. Allah'ın olan Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin... (Markos, Bap 12, 29-30)

... 'Allah tektir ve O'ndan başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin. (Markos, Bap 12, 32)

Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Hükümdarı, ölümsüz ve görünmez tek Allah'ın olsun! Amin. (1. Timoteos, Bap 1, 17)

Sen Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! (Yakup, Bap 2, 19)

İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Allah'ımız Rab tek Rab'dir.'" (Markos, Bap 12, 29)

Allah Herşeye Güç Yetirendir

İnsan eksiklikleri ve kusurları olan, aciz bir varlıktır. Zamana ve mekana bağımlıdır ve ancak Rabbimiz'in takdiriyle varlığını devam ettirebilir. Zamanı, mekanı, insanı ve tüm alemleri ve varlıkları Allah yaratmıştır. Rabbimiz, her türlü kusur ve eksiklikten tamamıyla münezzehtir. O, Üstün ve Yüce olandır. Her olay Rabbimiz'in izniyle ve takdiriyle gerçekleşir. Allah dilemeden, yeryüzünde bir yaprak düşmez, bir dişi gebe kalmaz ve hiçbir canlı O'nun bilgisi dışında doğuramaz. Allah, gizliyi ve açıkta olan herşeyi bilen ve herşeye güç yetirendir. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakabilecek hiçbir güç yoktur, Allah dilediğini yapmaya güç yetirendir, sonsuz güç ve kudret sahibidir. Kainattaki tüm iktidar ve kudretin yegane sahibi Allah'tır. Allah'ın üstün güç sahibi olduğu, herşeyin O'nun dilemesi ile gerçekleştiği, en üstün ve en büyük olduğu bazı Kuran ayetlerinde şöyle bildirilir:

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (Talak Suresi, 12)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 284)

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz. Onların yerine kendilerinden daha hayırlılarını getirip-değiştirmeye. Üstelik Bizim önümüze geçilemez. (Mearic Suresi, 40-41)

Allah'ın herşeye güç yetiren olduğu İncil'de ise şöyle belirtilir:

... bunların bir teki bile Allah Katında unutulmuş değildir. Nitekim başınızdaki saçlar bile tek tek sayılıdır... (Luka, Bap 12, 6-7)

İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkansız, ama Allah için herşey mümkün" dedi. (Matta, Bap 19, 26)

Allah'ın huzurunda tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Allah'a tapınarak şöyle dediler: "Herşeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Allah! Sana şükrediyoruz... (Vahiy, Bap 11, 16)

Allah'ın yapamayacağı hiçbir şey yoktur. (Luka, Bap 1, 37)

Allah kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı: "Herşeye Gücü Yeten Rab Allah, Senin işlerin büyük ve şaşılası işlerdir. Ey ulusların Hükümdarı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, Senden kim korkmaz, adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız Sensin. Bütün uluslar gelip Sana kulluk edecekler..." (Vahiy, Bap 15, 3-4)

Tevrat'ta yer alan pek çok açıklamada da Allah'ın herşeye güç yetiren olduğu açıkça bildirilmiştir:

> ... Allah'ın ismi ezelden ebede kadar mübarek olsun; çünkü hikmet ve güç O'nundur. Ve vakitleri ve zamanları değiştiren O'dur; krallar kaldırır ve krallar diker; hikmetlilere hikmet ve anlayışlılara bilgi verir; derin ve gizli şeyleri O açar; karanlığın içinde ne vardır bilir ve ışık O'nun yanında yer tutmuştur. (Daniel, Bap, 2, 20-22)

> "Ben herşeye gücü yeten Allah'ım" dedi... (Tekvin, Bap 35, 11)

> Evi Rab yapmazsa, yapıcılar boşuna didinir. Kenti Rab korumazsa, bekçi boşuna bekler. (Mezmurlar, Bap 127, 1)

> ... Dağlara biçim veren, rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren, şafağı karanlığa çeviren... işte O'dur, O'nun adı Rab, Herşeye Egemen Allah'tır. (Amos, Bap 4, 13)

Allah Herşeyi Bilir

Allah herşeyden haberdar olandır; herşeyi işitir, görür ve bilir. Herhangi bir olay nerede olursa olsun, ne kadar gizli olursa olsun, Allah en ince ayrıntısına kadar bilir. Kimin ne zaman nerede doğduğu ve öldüğü, yaşamı süresince neler yaptığı, hangi amaçlar uğruna çaba harcadığı, ne zaman güldüğü, ne zaman ağladığı, neler planladığı, içinden neler geçirdiği gibi tüm detaylar Rabbimiz'in bilgisi dahilindedir. Aynı anda uzayda meydana gelen her olay, yeryüzündeki milyarlarca hayvan ve bitkinin durumları, kainatın tüm kanunları gibi saymakla bitiremeyeceğimiz her türlü bilgiye hakimdir. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

> **Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar, Allah için pek kolaydır. (Hac Suresi, 70)**

> **Şüphesiz O, sözün açıkta söylenenini de bilmekte, saklamakta olduklarınızı da bilmektedir. (Enbiya Suresi, 110)**

> **Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)**

Rabbimiz'in herşeyi yaratan ve bilen olduğu, tüm bilgilerin sahibi olduğu, O'nun ilmi dışında hiçbir varlığın hiçbir şey yapmaya güç yetiremeyeceği Kuran'da bildirilen bir gerçektir. Bizim bildiğimiz veya bilmediğimiz, açıkta veya gizli olan, çok büyük veya gözle görülmeyecek kadar küçük herşey Allah'ın kontrolünde ve bilgisindedir. İncil ve Tevrat'ta ise Allah'ın herşeyi bilen olduğu şu şekilde ifade edilmiştir:

> Belli olmayacak gizli hiçbir şey yoktur, bilinmeyecek ve aydınlığa çıkmayacak saklı birşey yoktur. (Luka, Bap 8, 17)

> Siz onlara benzemeyin! Çünkü Allah'ınız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir. (Matta, Bap 6, 8)

İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Allah'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. (Matta, Bap 10, 29)

Oturuşumu ve kalkışımı Sen bilirsin. Düşüncemi uzaktan anlarsın. Yolumu ve yattığım yeri ayırt edersin. Ve bütün yollarımı iyi bilirsin. Çünkü dilimde bir söz yokken, İşte, ya Rab, Sen onu tamamen bilirsin. (Mezmurlar, Bap 139, 2-4)

... İnsanların yüreklerini yalnızca Sen bilirsin… (1. Krallar, Bap 8, 39)

Gizli yerde yaratıldığımda, yerin derinliklerinde örüldüğümde, bedenim Senden gizli değildi. (Mezmurlar, Bap 139, 15)

Gizlilik Allah'ımız Rabbe özgüdür... (Tesniye, Bap 29, 29)

Allah Merhametlidir ve Bağışlayandır

Kuran'da Rabbimiz'in **"merhametlilerin (en) merhametlisi"** (Yusuf Suresi, 92) olduğu bildirilmiştir. Allah sonsuz merhametini ve lütfunu görünen ve görünmeyen herşeyde tecelli ettirir. İnsanın soluduğu hava, içtiği su, yediği yemek, seyretmekten hoşlandığı güzel bir manzara, şefkat duyduğu bir hayvan, güvendiği ve sevdiği dostları, ailesi, yakınları, giydiği kıyafetler, yaşadığı ev, bindiği araba Allah'ın sunduğu nimetlerden yalnızca birkaçıdır. İnsan yaşamı boyunca Yüce Allah'ın merhametini, korumasını ve şefkatini üzerinde hisseder. Rabbimiz'in verdiği sayısız nimet karşılığında insanın yapması gereken ise yalnızca O'na yönelmek ve O'nun razı olacağı bir kul olabilmek için vargücüyle gayret etmektir. Allah tevbeleri kabul eden, Kendisi'ne samimiyetle yöneleni hidayete erdiren, affı çok olandır. Dua edenin duasına icabet eden, insanı içinde bulunduğu sıkıntı ve zorluklardan kurtaran yalnızca Allah'tır.

Kuran-ı Kerim'de Rabbimiz'in bağışlayıcılığı, insanlara merhameti ve şefkati şöyle bildirilmiştir:

... Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 143)

(Ben'den onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Zümer Suresi, 53)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (Hadid Suresi, 9)

İncil'de de Allah'ın sonsuz merhametli olduğu yazılıdır. Bu gerçeği bildiren ifadelerin bazıları şu şekildedir:

Allah'ımızın sınırsız acımasıyla yücelerden üzerimize Güneş doğacak... (Luka, Bap 1, 79)

... Rabbin çok acıyan ve sevecenlikle davranan olduğunu bildiniz. (Yakup'un Mektubu, Bap 5, 11)

Kuşaklar boyunca (Allah) Kendisi'nden korkanlara merhamet eder. (Luka, Bap 1, 50)

Çünkü Allah'ımız merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, yücelerden doğan Güneş, karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere yardımımıza gelecektir. (Luka, Bap 1, 78-79)

Allah'ın insanlara merhameti ve bağışlayıcılığı Tevrat'ta ise şu şekilde yer almaktadır:

Rab Kendisi'ni sevenlerin hepsini korur ve bütün kötüleri helak eder. (Mezmurlar, Bap 145, 20)

Rab Rahimdir ve Rauftur. Çok sabırlıdır ve inayeti çoktur. (Mezmurlar, Bap 103, 8)

Rab'bin sevgisi hiç tükenmez, merhameti asla son bulmaz. (Ağıtlar, Bap 3, 22)

Yalnızca Allah'a Kulluk Etmek

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim... " (Al-i İmran Suresi, 64)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (Beyyine Suresi, 5)

İncil

İsa ona şöyle karşılık verdi: "... 'Allah'ın olan Rabbe tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır. (Matta, Bap 4,10)

O herşeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var... Herşey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz. (1 Korintliler, Bap 8, 5-6)

Ölümsüz Allah'ın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler [Allah'ı tenzih ederiz.]... Allah'la ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Allah sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin. (Romalılar, Bap 1, 23-25)

Tevrat

Allah'ınız Rab'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun adıyla ant içeceksiniz. Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz (Tesniye, Bap 6, 13-14)

… Allah'ın Rab Benim, Benden başka İlah tanımayacaksın, çünkü başka kurtarıcı yoktur. (Hoşea, Bap 13, 4)

Allah'ı Bırakıp Putlar Edinmemek

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve

kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (Ankebut Suresi, 25)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (Kasas Suresi, 68)

Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. (Araf Suresi, 194)

İncil

Onlar Allah'la ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Allah sonsuza dek övülmeye layıktır... (Pavlus'un Romalılara Mektubu, Bap 1, 25)

Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, "Dünyada put bir hiçtir" ve "Birden fazla Allah yoktur". [Allah'ı tenzih ederiz.] (1. Korintliler, Bap 8, 4)

Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun. (1. Yuhanna, Bap 5, 21)

Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. (Vahiy, Bap 9, 20)

Tevrat

İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki aldatmaktan başka? Putu yapan, yaptığına güvenir, ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka. Tahta puta, "canlan!" diyenin, dilsiz taşa, "uyan" diyenin vay haline! Put yol gösterebilir mi? Altınla, gümüşle kaplanmış, ama içinde yaşam soluğu yok. (Habakkuk, Bap 2, 18-19)

... "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Allah'ın Rab Benim. Ben'den başka Allah'ın olmayacak. Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın... " (Çıkış, Bap 20, 2-5)

Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır. Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz. Putların tanıkları onlardır; ne bir şey görür ne de bir şey bilirler. Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar. Kim yararsız ilaha biçim vermek, dökme put yapmak ister? Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak. Onları yapanlar salt insan. Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin. Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte. (Yeşaya, Bap 44, 9-11)

Allah'ı Yüceltmek

... Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır... (Yunus Suresi, 65)

Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir. (Büruc Suresi, 15)

Rabbinin yüce ismini tesbih et. (A'la Suresi, 1)

İncil

Onur ve yücelik sonsuzlara dek ölümsüz, görünmez tek Allah'ın olsun... (Pavlus'un Timoteos'a I. Mektubu, 1: 17)

... Allah'ı överek, "En yücelerde Allah'a yücelik olsun, yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!" dediler. (Luka, Bap 2, 13-14)

Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Allah'ı yüceltip överek geri döndüler. Herşeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı. (Luka, Bap 2, 20)

Tevrat

Ya Rab, büyüklük, güç, yücelik, zafer ve görkem Senin'dir. Gökte ve yerde olan herşey Senin'dir. Egemenlik Senin'dir, ya Rab! Sen herşeyden yücesin. Zenginlik ve onur Sen'den gelir. herşeye egemensin. Güç ve yetki Senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir. Şimdi, ey Allah'ımız, Sana şükrederiz, görkemli adını överiz (I. Tarihler, Bap 29, 11-13)

Ey bütün halklar, Rabbi övün, Rabbin gücünü, yüceliğini övün. (I. Tarihler, Bap 16, 28)

Rab büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır, akıl ermez büyüklüğüne. Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak, güçlü işlerin duyurulacak. Düşüneceğim harika işlerini, insanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak. Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, ben de Senin büyüklüğünü duyuracağım. Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak, sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu. (Mezmurlar, Bap 145, 3-9)

Gücü Veren Allah'tır

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (Hud Suresi, 52)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (İsra Suresi, 6)

İncil

... İsa, Rabbin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. (Luka, Bap 5, 17)

İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Allah'ın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi. (Matta, Bap 19, 11)

... Egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir!... (Matta, Bap 6, 13)

Tevrat

... Gücümü yükselten Rab'dir. (I. Samuel, Bap 2, 1)

Ya Rab, büyüklük, güç, yücelik, zafer ve görkem Senin'dir. Gökte ve yerde olan herşey Senin'dir. Egemenlik Senin'dir, ya Rab! Sen herşeyden Yücesin… Herşeye egemensin. Güç ve yetki Senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir. (1. Tarihler, Bap 29, 11-12)

Öldüren ve Dirilten Allah'tır

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluverir. (Mü'min Suresi, 68)

O'ndan başka İlah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (Duhan Suresi, 8)

Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur. (Necm Suresi, 44)

İncil

… Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilten Allah'a güvenmemiz için oldu. (Korintoslulara II. Mektup, Bap 1, 9)

Sizler, Allah'ın ölüleri diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz? (Habercilerin İşleri, Bap 26, 8)

Tevrat

Rab öldürür de diriltir de. (Samuel, Bap 2, 6)

Her yaratığın canı, bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir. (Eyüp, Bap 12, 10)

Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman Benim Rab olduğumu anlayacaksınız. (Hezekiel, Bap 37, 6)

Allah Dilediğini Zengin Dilediğini Yoksul Kılar

Allah, kullarından dilediğine rızkı yayıp-genişletir, (ve) kısar da. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Ankebut Suresi, 62)

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin."(Al-i İmran Suresi, 26)

Tevrat

O kimini yoksul, kimini zengin kılar. Kimini alçaltır, kimini yükseltir. (I. Samuel, Bap 2, 7)

Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Allah'ınız Rab olduğunu anımsayın... (Yasa'nın Tekrarı, Bap 8, 18)

Ya Rab, büyüklük, güç, yücelik, zafer ve görkem Senin'dir. Gökte ve yerde olan herşey Senin'dir. Egemenlik Senin'dir, ya Rab! Sen herşeyden Yücesin. Zenginlik ve onur Sen'den gelir. Herşeye egemensin… (1. Tarihler, Bap 29, 11-12)

Allah Sadık Olanları Korur

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki, Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafatlandıracak, münafıkları da dilerse azaplandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Ahzab Suresi, 24)

Tevrat

Rab sadık kullarının adımlarını korur... (I. Samuel. Bap 2, 9)

Ey sizler, Rab'bi sevenler, kötülükten tiksinin. O sadık kullarının canını korur. (Mezmurlar, Bap 97, 10)

Çünkü Rab doğruyu sever, sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, kötülerinse kökü kazınacak. (Mezmurlar, Bap 37, 28)

İncil

Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma!.. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. (Vahiy, Bap 2, 10)

Allah Övülmeye Layık Olandır, Hamid'dir

Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır. (Hac Suresi, 64)

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır. (Fatır Suresi, 15)

İncil

Övgü, yücelik ve bilgelik, şükran ve saygı, güç ve kudret sonsuzlara dek Allah'ımızın olsun. (Yuhanna'ya Gelen Esinleme, Bap 7, 12)

Dilimizle Rabbi överiz... (Yakub'un Mektubu, Bap 3, 9)

Yine deniyor ki, "Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!" ve "Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!" (Romalılar, Bap 15, 10-11)

Tevrat

Övgüye değer Rabbe seslenir... (2. Samuel, Bap 22, 4)

Ya Rab, Sensin benim Allah'ım, Seni yüceltir, adını överim... (İşaya, Bap 25, 1)

Sana şükreder, Seni överim. Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin... (Daniel, Bap 2, 23)

En Doğru Yol Allah'ın Yoludur

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (En'am Suresi, 126)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (Hac Suresi, 24)

İncil

Oysa eldekiyle yetinerek Allah yolunda yürümek büyük kazançtır. (Timoteosa I. Mektup, Bap 6, 6)

Tevrat

Allah'ın yolu kusursuzdur... (2. Samuel, Bap 22, 31)

Ne mutlu yolları temiz olanlara, Rab'bin Yasası'na göre yaşayanlara! (Mezmurlar, Bap 119, 1)

… Ululuğu için Allah'ımızı övün! … O'nun işleri kusursuzdur, bütün yolları doğrudur... (Tesniye, Bap 32, 3-4)

Doğru Yola İleten Allah'tır

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (Maide Suresi, 16)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine… O, müşriklerden değildi." (En'am Suresi, 161)

Yolu doğrultmak Allah'a aittir... (Nahl Suresi, 9)

Tevrat

Sığınağım Allah'tır, yolumu doğru kılan O'dur. (II.Samuel, Bap 22, 33)

Yaptığın her işte Rab'bi an, O senin yolunu düze çıkarır. (Süleyman'ın Özdeyişleri, Bap 3, 6)

Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez… Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; çünkü beni kurtaran Allah Sen'sin. Bütün gün umudum Sen'de. (Mezmurlar, Bap 25, 3-5)

Allah Kendi Yoluna Uyanları Başarıya Ulaştırır

Kim Allah'ı, Resulü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

İncil

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Allah'ın armağanıdır. (Efesoslulara Mektup, Bap 2, 8)

Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rabbin Kendisi'ni sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. (Yakup, Bap 1, 12)

Tevrat

Allah'ın Rabbin verdiği görevleri yerine getir. O'nun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında yazıldığı gibi Allah'ın kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın herşeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın. (I. Krallar, Bap 2, 3)

Allah'ın Vahyi Kitabın Tamamına Uymak

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitap'ın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar... (Al-i İmran Suresi, 119)

Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir şeyi göz ardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azap vardır. (Bakara Suresi, 174)

İncil

... Kutsal Yasa'da ve Peygamberlerin kitaplarında yazılı herşeye inanıyorum. (Habercilerin İşleri, Bap 24, 14)

Ama o bana, "Sakın yapma!" dedi, "Ben senin, Peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Allah kuluyum. Allah'a kulluk et!" (Vahiy, Bap 22, 9)

Tevrat

Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma. (Yeşu, Bap 1, 7)

[Hz. Musa (as):] "Bugün size ilettiğim bütün buyruklara uyun." (Tesniye, Bap 27, 1)

[Hz. Musa (as):] "Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin... Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Allah'ınız Rabbin buyruklarına uyun." (Tesniye, Bap 4, 1-2)

Allah'tan Korkmak

Şüphesiz, Allah korkusu, inananların ortak ve önemli vasıflarından biridir. Kuran'da da bu korkunun nasıl olması gerektiği açıkça tarif edilmiştir. Allah'a karşı duyulan korku dünyevi korkulardan tamamen farklıdır. Müminler, Allah'a karşı içli ve derin bir saygı duyarlar, O'nun isteklerine aykırı işler yapmaktan sakınırlar, Rabbimiz'in rızasını yitirmekten ve azabına uğramaktan çekinirler. İşte müminlerin bu konudaki titizliği, Allah'a karşı duydukları saygı dolu korkunun bir göstergesidir.

Kuran'da inananlara, **"Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup sakının"** (Al-i İmran Suresi, 102) ve **"Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının"** (Tegabün Suresi, 16) şeklinde emredilmiştir. Mümine düşen görev, Allah'ın yarattıkları üzerinde düşünmek, Rabbimiz'in sınırsız aklını, ilmini, sanatını, kudretini, büyüklüğünü iyice kavramaktır. Böylece Allah'a karşı duyduğu saygı dolu korku da artacaktır.

Allah'tan gereği gibi korkan bir insan, kötülüklerden ve hatalardan korunmuş ve arınmış olur, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmasını engelleyecek şeylerden uzak durur. Allah korkusunun insana akıl ve anlayış kazandırdığına dair bir sır Kuran'da şöyle belirtilmiştir:

> **Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)**

İncil'de de Hz. İsa (as)'ın, korkulması gerekenin yalnızca Allah olduğunu bildirdiği ifade edilmektedir:

> Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Allah'tan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. (Luka, Bap 12, 4-5)

İncil'in çeşitli bölümlerinde, inananların Allah'tan korkmaları gerektiği tekrarlanmıştır:

> Herkese değer verin. Kardeşlik birliğini sevin. Allah'tan korkun. Devlet yöneticisine değer verin. (Petros'un I. Mektubu, Bap 2, 17)

> ... Her ulusa, her soya, her dile, her halka yüksek sesle, "Allah'tan korkun, O'na yücelik verin" diyordu... (Vahiy, Bap 14, 6-7)

Tevrat'ta ise, "Rab korkusu hikmetin başlangıcıdır" denir (Mezmurlar, Bap 111, 10) ve insanın ancak Allah'tan korkmakla doğru yolu bulacağı haber verilir. Tevrat'ta Allah korkusu ile ilgili yer alan diğer bazı açıklamalar ise şu şekildedir:

> Rab korkusu temizdir; ebediyen durur. Rabbin hükümleri haktır; hepsi doğrudur. (Mezmurlar, Bap 19, 9)

> Rabbe korkuyla hizmet edin, titreyerek sevinin. (Mezmurlar, Bap 2, 11)

> Ne mutlu Rab'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! (Mezmurlar, Bap 128, 1)

> Herşeye egemen Rabbi kutsal sayın. Korkunuz... O'ndan olsun. (İşaya, Bap 8, 13)

Allah Sevgisi

Yeryüzündeki her güzellik hem Rabbimiz'in bir nimeti hem de O'nun sonsuz güzelliğinin bir yansımasıdır. Vicdan sahibi ve düşünen her insan, tüm bu güzelliklerin asıl sahibi olan Allah'a büyük bir coşku ve sevgi ile bağlanır. İman edenler, Allah'ı herkesten ve herşeyden daha çok severler; sevdikleri varlıkları ve güzellikleri yaratanın Allah olduğunu bilirler. Allah sevgisi, gerçek mutluluğun ve huzurun kaynağıdır. Allah'ı çok seven, Allah'tan çok korkan, O'nun kendisinden hoşnut olması için samimi bir gayret gösteren her mümin, dünyaya güzellik kazandıran hayırlı insanlardandır. Allah'ı seven, Allah'ın yarattıklarını da sever, onlara karşı şefkat ve merhamet duyar, onları korumak, onlara hayır ve güzellik getirmek ister.

Allah'ı unutarak tüm sevgilerini O'nun yarattıklarına yöneltenler, Allah'ın varlığını göz ardı ederek bir şeye tutkulu bir sevgiyle bağlananların elde ettikleri ise yalnızca acı, mutsuzluk ve huzursuzluktur. Müşrikler ile müminlerin sevgi anlayışı arasındaki derin farklılık bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmiştir:

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür... (Bakara Suresi, 165)

Tevrat'ta, Tesniye kitabında şöyle yazılıdır:

... Allah'ımız Rab, tek Rab'dir. Allah'ın Rabbi bütün kalbinle, bütün ruhunla ve bütün gücünle seveceksin. Ve sana bugün verdiğim bu emirler kalbinde olacaklardır. (Tesniye, Bap 6, 4-7)

İncil'de de aynı hüküm şu şekilde tekrarlanmıştır:

... Allah'ın Rab'bi tüm yüreğinle, tüm canınla, tüm anlayışınla seveceksin. (Matta, Bap 22, 37)

Allah'ın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin. (Markos, Bap 12, 30)

Allah'a Şirk Koşmamak

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (Ankebut Suresi, 25)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (Kasas Suresi, 68)

Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. (Araf Suresi, 194)

İncil

Onlar Allah'la ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Allah sonsuza dek övülmeye layıktır... (Pavlus'un Romalılara Mektubu, Bap 1, 25)

İsa ona dedi... "Allah'ımız Bir olan Rab'dir"... Yazıcı ona dedi: "Çok iyi öğretmen, hakikat üzere dedin ki, O Birdir; O'ndan başkası yoktur". (Markos, Bap 12, 29-32)

... Yaşayan gerçek Allah'a kulluk etmek... üzere putlardan Allah'a nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar. (1. Selanikliler, Bap 1, 9-10)

Tevrat

Siz ise Beni bıraktınız ve başka ilahlara kulluk ettiniz... (Hakimler Bap 10, 13-14)

İsrailliler Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallara taptılar... Çünkü Rabbi terk edip Baala ve Aştoretlere taptılar. (Hakimler, Bap 2, 11-13)

Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. Allah'ınız Rab'be kulluk edeceksiniz... (Mısır'dan Çıkış, Bap 23, 24-25)

Ya Rab, Allah'ım, harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz! Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, saymakla bitmez. (Mezmurlar, Bap 40, 5)

Dünya Hayatının Geçiciliği

İnkarcılar ile inananların dünya hayatına bakış açıları tamamen farklıdır. İnkarcılar dünya nimetlerinden olabildiğince faydalanmayı hayatlarının başlıca gayesi olarak görürler. Oysa insan dünyaya ait olan herşeyi ölümüyle birlikte geride bırakacaktır. Bir insanın dünya hayatında sahip olduğu herşey geçicidir. Bunun bilincinde olan inananlar günlük yaşamları içinde dünya nimetlerinden istifade ederler; ancak bunları amaç olarak görmezler; sahip oldukları herşeyi Allah'a şükretmek ve O'nun rızasını kazanmak için birer araç olarak değerlendirirler. İnananlar, gösterişli arabaların, göz alıcı evlerin, etkileyici bahçelerin, değerli mücevherlerin, güzel insanların, kısacası sayısız dünya nimetinin geçici olduğunun farkındadırlar. Bunların asıllarının sonsuz olarak cennette yer aldığının bilincindedirler.

Allah, insanlara dünyanın geçici süslerine aldanmamalarını, dünyevi hırs ve tutkuların esiri olmamalarını bildirmiştir. Kuran'da dünya hayatının gerçeği ve geçiciliği şöyle bildirilmiştir:

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)

İncil'in Markos bölümünde ise dünyevi kaygıların, sadece dünyaya yönelik isteklerin ve maddi zenginliğin insanları Allah'ın yolundan alıkoyduğu şu benzetmeyle anlatılır:

Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir. (Markos, Bap 4, 18-20)

İncil'de inananlara, dünya hayatının geçici zevklerine dalmamaları, dünya tutkusunun insanlarda kalp katılaşmasına neden olduğu bildirilir. İncil'in çeşitli bölümlerinde, dünyanın geçiciliği ve dünyaya bağlanmanın son derece büyük bir hata olduğu şöyle dile getirilir:

Kendinize dikkat edin. Zevk-sefayla, sarhoşlukla, yaşamın kaygılarıyla yürekleriniz katılaşmasın. Ve o gün size bir tuzak gibi ansızın gelmesin. Çünkü bu, yeryüzünde oturanların tümüne gelecektir. Hep uyanık olun, dua edin... (Luka, Bap 21, 34-36)

Dünya ve dünyasal tutkular geçer, ama Allah'ın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar. (Yuhanna'nın I. Mektubu, Bap 2, 17)

... Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir. (Korintoslulara I. Mektup, Bap 7, 31)

Tevrat'ta ise, dünya hayatının geçici olduğu, mal tutkusunun ve ahiretten tamamen yüz çevirip dünyaya bağlanmanın insanlar için büyük bir hata olduğu ve inananların bu aldanışa kapılmamaları gerektiği şu şekilde anlatılmaktadır.

Gümüşü seven gümüşe ve bolluğu seven mahsule doymaz; bu da boş. Mal çoğalınca onu yiyenler de çoğalır, ve gözler ile onları görmekten başka sahibi için ne fayda var? ... Sahibinin zararına biriktirilen ve yok olup giden servet... Annesinin rahminden çıplak çıkar insan. Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider, emeğinden hiçbir şey götürmez elinde. Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider insan... (Vaiz, Bap 5, 10-16)

Senin önünde garibiz atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir. (I. Tarihler, Bap 29, 15)

Rabbin gazap gününde gümüşleri de altınları da onları kurtaramayacak... (Sefanya, Bap 1, 18)

Dedi ki, "Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim. Rab verdi, Rab aldı, Rab'bin adına övgüler olsun!" (Eyüp, Bap 1, 21)

Onlar varlıklarına güvenir, büyük servetleriyle böbürlenirler. Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Allah'a fidye veremez… [Herkes] mallarını başkalarına bırakıyor. Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak, topraklarına kendi adlarını verseler bile. Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, ölüp giden hayvanlar gibi… Korkma biri zenginleşirse, evinin görkemi artarsa. Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, görkemi onunla mezara gitmez. (Mezmurlar, Bap 49, 6-17)

Peygamberlere İman

Allah, insanlara her dönemde onlara doğruyu ve yanlışı gösterecek, Kendisi'nin razı olduğu ahlakı öğretecek elçiler göndermiştir. Bu elçiler insanları Allah'a iman etmeye çağırmış, onlara Allah'ın dinini tebliğ etmişlerdir. Hz. İbrahim (as), Hz. Süleyman (as), Hz. Davud (as), Hz. Lut (as), Hz. İsa (as), Hz. Musa (as), Hz. Nuh (as), Hz. Yusuf (as), Hz. İsmail (as), Hz. İshak (as) gibi bazı peygamberlerin ve elçilerin hayatları Kuran'da anlatılmaktadır. Rabbimiz ayetinde, peygamber kıssalarında inananlar için hikmetler olduğunu bildirmiştir. (Yusuf Suresi, 111) Peygamberler Allah'ın seçtiği, müjdeci ve uyarıcılar olarak gönderdiği, üstün ahlakları ve imanları ile tüm insanlara örnek olan çok mübarek insanlardır. Müslümanlar peygamberlerin hepsine iman ederler ve hiçbir ayırım yapmadan hepsine derin bir sevgi ve saygı duyarlar. Müslümanların peygamberlere imanı ve itaati ayette şu şekilde buyurulmaktadır:

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, müminler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz.

İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (Bakara Suresi, 285)

Peygamberlere iman, Hıristiyanlık ve Museviliğin de temel esaslarındandır. Tevrat'ta Hz. Adem (as), Hz. Nuh (as), Hz. Şuayb (as), Hz. Yakup (as), Hz. Yusuf (as) ve diğer pek çok peygamberin hayatı –her ne kadar bir kısmı tahrif olmuş olsa da- detaylı olarak anlatılmaktadır. İncil'de ise gönderilmiş olan elçilere itaatin önemi farklı açıklamalarla vurgulanmıştır. İncil'de yer alan "Allah tarafından onaylanan iş, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" (Yuhanna, Bap 6, 29) açıklaması bunun örneklerinden biridir. İncil'de bulunan bir başka açıklamada ise, inananların elçileri kendilerine örnek almalarını ve onların ahlakına benzer bir ahlaka sahip olup, onların tavırlarına benzeyen tavırlarda bulunmaları şu şekilde bildirilmiştir:

Size bir örnek gösterdim; yaptığımın aynısını siz de birbirinize yapasınız diye. (Yuhanna, Bap 13, 15)

Bir Peygamberi Peygamber olduğu için kabul eden, Peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. (Matta, Bap 10, 41)

İnsanların Gönderilen Peygamberleri Kıskanmaları

"Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (Sad Suresi, 8)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)

... "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (Zuhruf Suresi, 31)

İncil

Sept günü olunca İsa havrada ders vermeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşıp kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı. "Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip O'nu reddettiler. (Markos, Bap 6, 2-3)

... (Allah:) "Ben onlara Peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler." (Luka, Bap 11, 49)

Tevrat

Ama onlar Allah'ın elçileriyle alay ederek sözlerini küçümsediler, Peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda Rabbin öfkesi… alevlendi. (2. Tarihler, Bap 36, 16)

Peygamberlere Atılan Cinlenmişlik İftirası

İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demişlerdir. Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (Zariyat Suresi, 52-53)

İncil

Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek O'nu almaya geldiler. Kudüs'ten gelen din bilginleri ise, "Beelzebub onun içine girmiş" ve "Cinleri, cinlerin reisinin gücüyle kovuyor" diyorlardı. (Markos, Bap 3, 21-22)

Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona "cinli" diyorlar. (Matta, Bap 11, 18)

Peygamberler Hevadan Konuşmazlar

Sahibiniz (arkadaşınız olan peygamber) sapmadı ve azmadı. O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir. Ona (bu Kur'an'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Necm Suresi, 2-5)

İncil

Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. (Yuhanna, Bap 5, 30)

Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılarda bulunan hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insanın isteğinden kaynaklanmadı. (Petrus'un İkinci Mektubu, Bap 1, 20-21)

Eski çağlardan beri Kutsal Peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, kulu Davut'un soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı. (Luka, Bap 1, 69-70)

Tevrat

Ve Rab bana dedi: "... 0nlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım ve sözlerimi onun ağzına koyacağım ve ona emredeceğim herşeyi onlara söyleyecek. (Tesniye Bap 18, 17-18)

Cennet ve Cehenneme İman

Allah'ın indirdiği hak dini insanlara tebliğ eden peygamberler, insanları cennetteki nimetlerle müjdelemiş, cehennem azabına karşı uyarmışlardır. Dünya hayatında Allah'ın emirlerine uyanlar, O'nun rızasını kazanmaya yönelik işler yapanlar ahirette cennet ile ödüllendirileceklerdir. Allah'ın dinine çağrıldıkları ve doğru yolu gördükleri halde inkar edenleri ise cehennemde sonsuz ve dehşetli bir azap beklemektedir.

Kuran'da, inananları nimetlerle dolu, sonsuz, mutluluk ve esenlik yurdu olan cennetin; inkarcıları ise benzeri görülmedik azap ve sıkıntılarla dolu olan ebedi cehennem hayatının beklediği şöyle haber verilmiştir:

> **İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (Nisa Suresi, 122)**
>
> **İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet" dediler. Ancak azap kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. (Zümer Suresi, 71)**

Yaşamları boyunca Allah'ın emirlerine uyan, Rabbimiz'in rızasını kazanmak için gayret eden iman sahibi kimseler, Allah'ın izni ile, cennette en görkemli evler, en estetik kıyafetler, en güzel mücevherler, en güzel yiyecekler, en nefis içecekler ile ödüllendirilecekler, sevdikleri insanlarla ve dostlarıyla birlikte huzur ve güven içinde sonsuz bir yaşam süreceklerdir. Kendilerini yaratan ve sayısız nimet veren Allah'a isyan ve nankörlük edenler ise kuşkusuz en büyük suçu işlemişler, bu nedenle cehennem cezasını hak etmişlerdir. Kuran'da cehennemdeki azabın dünyada hiç benzeri olmayan son derece büyük, acılı ve şiddetli bir azap olduğu bildirilmiştir. Cehennemdeki hafifletilmeyen ve sürekli olan fiziksel ve manevi azap, dar, karanlık, dumanlı ortamlar, iğrenç yiyecek ve içecekler, acıyla inlemeler, yakıcı ve kavurucu sıcaklık, zincirler, demirden kamçılar, kaynar su ve diğer cezalar ayetlerde detaylı olarak tasvir edilmiştir. Kuran'da cehennemdekilerin suçlarını itiraf etmeleri, hor ve aşağılık kılınmaları, pişmanlık duymaları, dünyaya geri dönmek istemeleri, yok olmayı istemeleri de bildirilmiştir. Cehennemde olanlar yardım için yalvaracaklar ancak onlara yardım edilmeyecek, azaplarının hafifletilmesini isteyecekler ancak bu istekleri karşılık bulmayacaktır.

İyilerle kötülerin Allah Katında bir olmadıkları ve herkesin yaptıkları ile karşılık göreceği Tevrat ve İncil'de de yer alan gerçeklerdir. İyiler ile kötülerin ayrılmaları İncil'de şöyle bir örnekle anlatılmıştır:

> Yine göklerin hükümranlığı, denize atılan ve her türlü avı bir araya toplayan balıkçı ağına benzer. İyice dolduğunda onu kıyıya çekerler, oturup işe yarayanları kaplara toplarlar, yaramayanları ise dışarı atarlar. Çağın sonunda durum bu olacak. Melekler çıkıp kötüleri doğrular arasından ayıracak ve yanan ocağa atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak. (Matta, Bap 13, 47-50)

İncil'de, doğruların, "sonsuz yaşama" (Matta, Bap 25, 46); kötülerin İblis ile beraber "sonsuz ateşe" (Matta, Bap 25, 41), "sonsuz cezaya" (Matta, Bap 25, 46) gönderilecekleri belirtilmiştir. "Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?" (Matta, Bap 23, 33) ve "Öldürdükten sonra cehenneme atmaya yetkisi olandan korkun" (Luka, Bap 12, 5) gibi açıklamalarla cehennem azabı hatırlatılmıştır. Cehennemdekilerin yaşadığı azap, içine düştükleri çaresizlik ve duydukları pişmanlık, İncil'deki bir yerde şöyle tasvir edilmiştir:

Günlerden bir gün yoksul adam (Lazaros) öldü... Varlıklı adam da öldü ve gömüldü... 'Bana acı. Lazaros'u gönder de parmağının ucunu suya batırsın, dilimi serinletsin. Çünkü bu alevin ortasında acıyla kıvranıyorum.' Ama İbrahim şu yanıtı verdi: 'Ey oğul, yaşamında iyi şeylerle gönenç bulduğunu, Lazaros'un ise türlü kötülükler çektiğini anımsa. Ama şimdi o avutuluyor, sense acıyla kıvranıyorsun. Üstelik, bizimle sizin aranızda koca bir boşluk saptanmıştır. Öyle ki, buradan oraya geçmek isteyenler bunu başaramasın; oradan da hiç kimse bizim bulunduğumuz yere geçemesin.' (Luka, Bap 22, 31)

Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Allah'tan korkun. (Matta, Bap 10, 28)

Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir. (Matta, Bap 5, 29-30)

Tevrat'ta ise iyilik yapan kişilerin iyilikle karşılık bulacağı, kötülük yapanların da bu kötülükler karşılığında cezalandırılacakları ifade edilmektedir:

Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek. Vay kötülerin haline! Kötülük görecek, yaptıklarının karşılığını alacaklar. (İşaya, Bap 3, 10-11)

... Dinsizleri titreme aldı: "Herşeyi yiyip bitiren ateşin yanında hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında hangimiz yaşayabilir?" diye soruyorlar. Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, elini rüşvetten uzak tutan, kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, kötülük görmeye dayanamayan, yükseklerde oturacak; uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak. (Yeşaya, Bap 33, 14-16)

... Kimisi sonsuz yaşama (cennete), kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar. (Daniel, Bap 12, 2-3)

Kuraklık ve sıcağın eriyen karı alıp götürdüğü gibi ölüler diyarı (cehennem) da günahlıları alıp götürür. (Eyüp, Bap 24, 19)

… Doymak bilmeyen ölüler diyarı ağzını ardına kadar açtı... Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak. (Yeşaya, Bap 5, 14-15)

"Kötüler yıkılır ve yok olurlar; fakat salihlerin evi durur..." (Süleyman'ın Özdeyişleri, Bap 12, 7)

Yeniden Dirilişe İman

Allah tüm insanları ölümlerinden sonra yeniden diriltecek ve dünya hayatında işledikleriyle hesaba çekecektir. Bu gerçek, tarih boyunca gönderilmiş tüm peygamberler tarafından insanlara bildirilmiştir. Rabbimiz'in indirdiği hak dini tebliğ eden peygamberler, insanları yeniden dirilecekleri güne karşı uyarmışlar ve onlara, o gün için ciddi bir hazırlıkta bulunmaları gerektiğini haber vermişlerdir. Samimi olarak iman eden her insan, Allah'ın ölümden sonra kendisini dirilteceğinin şuuruyla hareket eder. Buna karşın bazı insanlar ölümden sonra yeniden dirilişi inkar etmişlerdir. Ahiret gününde yeniden dirileceklerinden kuşku duyanların veya bu gerçeği yalanlayanların durumu Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 78-79)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten herşeye güç yetirendir. (Hac Suresi, 5-6)

Elbette herşeye güç yetiren Allah için tüm insanların diriltilmesi çok kolaydır. İnsanı hiçbir şey değilken yoktan yaratan, ölü gibi görünen kupkuru toprağı dilediği şekilde canlandıran Allah'tır; zamanı gelince insanları da yeniden diriltecek olan O'dur. İncil'in çeşitli bölümlerinde, ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyenlere Hz. İsa (as)'ın tebliği hakkında bilgi verilmiştir. Bunlardan birinde şöyle söylenmektedir:

Buna şaşmayın. Tüm mezarda yatanların O'nun sesini işiteceği vakit geliyor... İyilik yapanlar yaşamak için, kötülük yapanlarsa yargılanmak için dirilecekler. (Yuhanna, Bap 5, 28-29)

"Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir." (Luka, Bap 14, 14)

Ama biri çıkıp, "Ölüler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?" diye sorabilir. Ne akılsızca bir soru!.. (1 Korintliler, Bap 15, 35-36)

Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkum olarak gömülür, çürümez olarak diriltilir. (1 Korintliler, Bap 15, 42)

Tevrat'ta yeniden dirilişin tarif edildiği pasajlardan bir kısmı şöyledir:

Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. (Daniel, Bap 12, 2)

"Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman, Benim Rab olduğumu anlayacaksın... Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız..." böyle diyor Rab. (Hezekiel, Bap 37, 13-14)

... Senin ölülerin yaşayacak, bedenleri dirilecek. Ey sizler, toprak altında yatanlar, uyanın, ezgiler söyleyin... toprak ölülerini yaşama kavuşturacak. (Yeşaya, Bap 26, 19)

"Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda payına düşen mirası almak için uyanacaksın." (Daniel, Bap 12, 13)

Hesap Gününe İman

Ahirete ve hesap gününe iman, İslamiyet'in temel esaslarından biridir. Tüm insanlar, dünya hayatında geçirdikleri her anın hesabını vermek üzere yeniden diriltileceklerdir. Hesap gününde her insan yapayalnız, tek başına hesap verecek, hiç kimse bir başkasının günahını yüklenemeyecek veya ona yardım edemeyecektir. O günde, iman edenler ve iyilik yapanlar için kolay bir hesap olacaktır. İnkar edip kötülüklerde bulunanlar içinse, hiç şüphesiz hesap günü çok zorlu bir gündür.

Allah, Kuran'da hesap gününün nasıl bir gün olduğunu detaylarıyla bildirmiştir. Hiçbir şeyin saklı ve gizli kalmayacağı hesap gününde, zerre kadar bile olsa, herkesin iyilikleri ve kötülükleri hassas terazilerde tartılacaktır. Bu gerçek bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

> **Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)**

O gün inkarcıların işitme ve görme duyuları, derileri kendileri aleyhinde şahitlik edecektir:

> **Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. (Fussilet Suresi, 20)**

İnsanlar dünyada yaptıkları için Allah Katında hesap verirlerken, peygamberler ve şahitler de bulunacaklardır. Sonsuz adalet sahibi olan Allah, her insan hakkında hüküm verecektir:

> **Yer, Rabbinin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahitler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. (Zümer Suresi, 69-70)**

Ahiret günü verilecek hesap hakkındaki bazı İncil ifadeleri ise şöyledir:

> Allah'ın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Allah'ın gözleri önünde herşey çıplak ve açıktır. (İbranilere Mektup, Bap 4, 13)
>
> Allah, herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir. Durmadan iyilik ederek yücelik, saygınlık ve ölümsüzlüğü arayanlara sonsuz yaşamı verecek. Ama bencil olanların, gerçeğe uymayıp haksızlığın peşinden gidenlerin üzerine gazap ve öfke yağdıracak. (Romalılara Mektup, Bap 2, 6-8)
>
> Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. (Matta, Bap 12, 36)
>
> ... Bütün dünya Allah'a hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. (Romalılar, Bap 3, 19)
>
> Görülüyor ki Rab Kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. (2. Petrus, Bap 2, 9-10)

Tevrat'ta yer alan açıklamalarda da, hesap gününün varlığı ve Allah'ın insanları işledikleriye hesaba çekeceği bildirilmektedir. Bu açıklamalardan biri şu şekildedir:

Çünkü bütün milletler için Rabbin günü yakındır; sen nasıl ettinse, sana öyle edilecek; işlediğinin karşılığı kendi başına dönecek. (Obadya, Bap 1, 15)

… Onların günü yaklaştı, sonunda yargı günleri geldi. (Hezekiel, Bap 21, 29)

… Peygamberlerinin uyardığı gibi, cezalandırılacakları gün geldi çattı. Şaşkınlık içindeler şimdi. (Mika, Bap 7, 4)

Sen, ey saygısız (Allah'ın hükümlerine uymayan)... günün yaklaştı, sonunda yargı günün geldi. Egemen Rab şöyle diyor: … Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak. (Hezekiel, Bap 21, 25-26)

Kıyamet Günü

"Kıyamet günü ne zamanmış" diye sorar. Ama göz 'kamaşıp da kaydığı,' Ay karardığı, Güneş ve Ay birleştirildiği zaman; insan o gün: "Kaçış nereye?" der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok. (Kıyamet Suresi, 6-11)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, gök yarıldığı zaman. Dağlar, kökünden sökülüp savurulduğu zaman, ve resuller de (şahitlik için) belli bir vakitte getirildiği zaman. (Mürselat Suresi, 8-11)

Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir... (Taha Suresi, 15)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin Katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın Katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (Araf Suresi, 187)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (Böyle bir günde) hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. (Mearic Suresi, 8-10)

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman. (Rahman Suresi, 37)

İncil

Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, Güneş kararacak, Ay ışığını vermez olacak, yıldızlar gökten düşecek... (Markos, Bap13, 24-25)

O güne ve saate ilişkin hiç kimsenin bilgisi yoktur... Dikkat edin, uyanık durun, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. (Markos, Bap 13, 32-33)

Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. (Luka, Bap 21, 34-35)

... O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan herşey yanıp bitecek... O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecektir. (Petrus'un İkinci Mektubu, Bap 3,10-12)

Tevrat

Rabbin günü yakındır. Güneş ile Ay kararıyor ve yıldızlar ışıklarını gizliyorlar... Gök ve yer sarsılacak… (Yoel, Bap 3, 14-16)

Yeryüzü önlerinde sarsılıyor, gökyüzü titriyor; Güneş ve Ay kararıyor, yıldızların parıltısı görünmez oluyor… Rab'bin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir? (Yoel, Bap 2, 10-11)

... Rabbin günü yakındır, herşeye Kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor. Bundan ötürü bütün eller gevşeyecek ve her insan yüreği eriyecek ve şaşıracaklar. Onları ağrılar ve elemler tutacak; doğuran kadın gibi ağrı çekecekler; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev yüzü. Memleketi çöl etmek için ve onun içinden suçlu olanlarını helak etmek için. İşte, Rabbin günü, acımayan gün, gazapla ve kızgın öfke ile geliyor. Çünkü göklerin yıldızları ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermeyecekler, Güneş doğunca kararacak ve Ay parlak ışığını vermeyecek. (İşaya, Bap 13, 6-10)

Rabbin büyük günü yakındır, yakındır ve çok çabuk geliyor... O gün gazap günüdür, sıkıntı ve darlık günü, harabiyet ve viranlık günü, karanlık ve karaltı günü, bulutlar ve koyu karanlık günü. Rab diyor ki, "İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki, körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler. Çünkü Bana karşı günah işlediler. Rab'bin öfke gününde, altınları da gümüşleri de onları kurtaramayacak." (Tsefanya, Bap 1, 14-18)

İnsanın İmtihanı

"... Hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur..." (Hud Suresi, 7) ayetinde buyrulduğu gibi dünyanın yaratılış amaçlarından biri, insanların denenmesidir. Aslında her insan ömrü boyunca bir imtihan içindedir ve ölümüyle birlikte sona erecek bu imtihanın ardından, ya güzellikle ödüllendirilecek ya da azapla cezalandırılacaktır.

İnsanın karşısına çıkan sıkıntıların, zorlukların, musibetlerin her biri aslında birer imtihan vesilesidir. Zorluklar karşısında Allah'a güvenip dayanarak güzel bir sabır gösterenler, Allah'ın istediği şekilde davranmış olurlar. İnsanlar mallar, evlatlar, güzellik, sağlık gibi Allah'ın nimetleriyle de sınanırlar. Böyle bir durumda insanın yapması gereken, kendi bencil istekleri doğrultusunda değil, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya yönelik hareket etmektir.

İnsanın inandığını ve iman ettiğini dile getirmesinin tek başına yeterli olmadığı, mutlaka deneneceği bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? (Ankebut Suresi, 2)

Bununla birlikte Kuran'da zorluklar karşısında sabır gösterenler müjdelenirler. Bu gerçeğe bir ayette şöyle dikkat çekilir:

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (Bakara Suresi, 155)

İncil'de denenmelerin sevindirici olduğu ve kişinin kamil imanı kazanmasına uygun ortam oluşturduğu şöyle belirtilir:

Kardeşlerim, çeşitli denenmelerle karşılaştığınızda kendinizi çok sevinçli sayasınız. Biliyorsunuz ki, imanınızın sınanması katlanış (dayanma gücü) oluşturur. Bu katlanış yetkin sonucunu göstersin. Öyle ki hem yetkin (kamil) olasınız hem de bütünlüğe eresiniz. Hiçbir konuda eksiğiniz kalmasın. (Yakup'un Mektubu, Bap 1, 2-4)

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Allah güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır. (1. Korintliler, Bap 10, 13)

Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin Kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. (Yakup, Bap 1, 12)

Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız... (1. Petrus, Bap 1, 6)

Allah'ın insanları dünyada çeşitli denemelerden geçirdiğini anlatan Tevrat pasajlarından bir kısmı şöyledir:

Aranızdan... düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılası bir olayı önceden bildirirse, 'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapalım' derse, söz ettiği belirti, şaşılası olay gerçekleşse bile, o... düş göreni dinlememelisiniz. Allah'ınız Rab Kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. (Tesniye, Bap 13, 1-3)

Ben Rab, herkesi davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için yüreği yoklar, düşünceyi denerim. (Yeremya, Bap 17, 10)

Daha sonra Allah İbrahim'i sınadı. (Tekvin, Bap 22, 1)

Her İş Ancak Allah Dilerse Gerçekleşir

İnsanın planladığı işler ancak Allah dilediği takdirde gerçekleşir. İman edenler Rabbimiz dilemedikçe hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerinin bilincindedirler. Tavırlarında ve konuşmalarında da bu gerçeğin şuurunda oldukları açıkça görülür. Allah iman edenlere, hiçbir konu hakkında kesin konuşmamalarını, bunu ancak Allah dilerse yapabileceklerini belirtmelerini bildirmiştir. Ayette şu şekilde buyurulmaktadır:

Hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme. Ancak: "Allah dilerse" (inşaAllah yapacağım de). (Kehf Suresi, 23-24)

İnsanın geleceğe yönelik tasarılarında bu gerçeği göz önünde bulundurması gerektiği İncil'de de yer almaktadır:

Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacağız ve para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa bir süre görünen ve sonra kaybolan bir buğu gibisiniz. Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacağız, şunu şunu yapacağız" demelisiniz. (Yakup'un Mektubu, Bap 4, 13-15)

İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Allah'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. (Matta, Bap 10, 29)

Tevrat'ta ise her zaman Allah'ın takdir ettiğinin gerçekleşeceği şöyle bildirilir:

İnsan yüreğinde çok şey tasarlar, ama gerçekleşen Rabbin amacıdır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 19, 21)

BÖLÜM 5
İLAHİ DİNLERDE ORTAK İBADETLER, ORTAK AHLAKİ DEĞERLER

İnsanı yaratan Allah, hiç şüphesiz onun yapısını, ihtiyaçlarını ve dünyada nasıl bir düzen içinde rahat edeceğini de en iyi bilendir. Dolayısıyla insanın, izlemesi gereken yol Rabbimiz'in bildirdiği yol olmalıdır. Nitekim Allah her dönemde elçileri ve kitapları aracılığıyla insanlara yol göstermiş, razı olacağı düşünce, davranış, ahlak ve yaşam biçimini insanlara haber vermiştir. Allah'ın öğrettiği bu yaşam tarzını ve ahlak modelini uygulayanlar, hem dünyada hem de ahirette en mutlu, en huzurlu ve en güzel yaşama kavuşmayı uman insanlardır.

Farklı dönemlerde, farklı coğrafyalarda yaşayan ve farklı İlahi dinlere mensup olan inananlar, tüm bu farklılıklara rağmen aslında aynı ahlaki değerlere sahiptirler. Hırsızlık yapmamak, adam öldürmemek, zina etmemek, yalan söylememek, adil olmak, her türlü haksızlıktan sakınmak, insanlara karşı nazik ve saygılı bir üslup kullanmak gibi temel değerler tüm inananlar için geçerlidir. Bu, inananların -çeşitli görüş ve uygulama farklılıkları olsa da- olaylar karşısında benzer tepkiler vermelerine ve ortak hareket etmelerine neden olur.

Bu ortak ahlak anlayışı Musevilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet'te de geçerlidir. Nankörlük, şımarıklık, kendini beğenmişlik, azgınlık, yalancılık, alaycılık, bencillik, aç gözlülük, düzenbazlık, kıskançlık, kavgacılık, itaatsizlik, saygısızlık, vefasızlık, cimrilik, dedikoduculuk, saldırganlık, zalimlik, iftiracılık, sabırsızlık, ikiyüzlülük, kışkırtıcılık gibi çirkinlikler İslam ahlakına kesinlikle uygun olmadığı gibi, Musevilik ve Hıristiyanlıkta da yasaklanmıştır. İnsanlar saygılı, sevgi dolu, adaletli, vicdanlı, şefkatli, merhametli, yardımsever, iyiliksever, alçakgönüllü, dürüst, güvenilir, cömert, şükredici, fedakar, yumuşak huylu, itaatli, vefalı olmaya çağrılmışlardır.

Bu İlahi hükümleri izleyen samimi dindarlar, saygın, seçkin ve onurlu insanlardır. Allah'a gönülden bağlıdırlar. Derin bir imana, üstün ahlaki niteliklere sahiptirler. Yaptıklarının karşılığında herhangi bir menfaat talep etmezler, sadece Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik olarak çalışırlar. Her zaman doğrunun, iyinin, hakkın, güzel ahlakın yanında olurlar. Her türlü kötülükten ve ahlaksızlıktan şiddetle sakınırlar.

Buna karşılık yeryüzündeki pek çok öğreti, İlahi dinlerin öğrettiği bu ahlak anlayışına tamamen ters olan anlayışları savunmaktadır. Örneğin son iki yüzyıldır dünyada son derece etkin olan Darwinist ve materyalist felsefe, insanları, sadece kendi çıkarlarını düşünen ve bunda hiçbir kural tanımayan bireyler haline getirmektedir. Bu batıl felsefeye dayalı yaşam biçimleri, hayatı adeta bir tür "arena" olarak göstermekte, insan tutkularını alabildiğince kışkırtmayı ve bunların tatmini için her yolu kullanmayı öngörmektedir. Öte yandan Darwinizm ve materyalizm, insanın ruh sahibi bir varlık olduğunu inkar ettiği ve Allah'ın vahyini reddetme yanılgısına düştüğü için, insanın tabiatına dair hiçbir mutlak kıstas kabul etmemekte ve İlahi dinler tarafından ortaya konan tüm ahlaki değerleri reddetmektedir. Bu sapkın mantığın insanlığa ne kadar büyük bir yıkım

getirdiğinin örnekleri ise halen gözler önündedir. Çatışmalar ve gerilimler, bir parça toprak ya da makam ve mevki için acımasızca birbirine saldıran insanlar, mazlumların ve ihtiyaç içinde olanların hergün daha da ezilmesi, adaletsizliklerin yaygınlaşması, ahlaksızlıkların artması, dejenarasyonun hız kazanması söz konusu yıkımın sadece birkaç örneğidir.

Bu durum karşısında İlahi dinlerin mensuplarının, materyalizm tarafından aldatılmış olan insanlığın kurtuluşu için ittifak etmeleri gerekir. Allah'ın varlığına, birliğine, bizleri O'nun yarattığına ve bizlere doğru yolu göstermek için kitaplar ve peygamberler gönderdiğine inanmak, çok önemli bir ortak noktadır. Bu gerçeklere inanan insanlar -Musevi, Hıristiyan veya Müslümanlar- bu gerçekleri reddeden insanlara göre birbirlerine çok daha yakındırlar.

Aşağıda üç İlahi din arasındaki ortak ahlaki değerleri başlıklar altında inceleyeceğiz. Bunların her biri, bu dinlerin mensuplarının neden ittifak etmeleri gerektiğinin önemli delillerindendir. Unutulmamalıdır ki, yeryüzünde bu değerlerle tarif edilen güzel ahlakın hakim olması, hiç kuşkusuz, her üç dinin inananlarının elele vermesiyle mümkün olacaktır.

Alçakgönüllülük

Alçakgönüllülük inananların ortak bir vasfıdır. Allah, ayetlerinde kendini büyük gören, kibirli insanları sevmediğini bildirmiştir.

İnananlar, kendilerine sayısız nimetler bahşedenin Allah olduğunu, herşeyin gerçek ve tek sahibinin de O olduğunu bilirler. Hiçbir şekilde kibirlenme içine girmezler. Allah'ın karşısında ne kadar aciz olduklarının farkındadırlar. Aklın, bilginin, güzelliğin, zenginliğin, itibarın ve diğer her türlü imkanın kendilerinden kaynaklanmadığını; bunların Allah'ın bir ihsanı olduğunu bilirler. İşte bu nedenle mütevazı davranırlar.

Allah, Kuran'da inananların tevazulu tavrını şöyle belirtmiştir:

> **O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçakgönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan Suresi, 63)**

Diğer bir Kuran ayetinde de mütevazı müminler cennetle müjdelenmiştir:

> **... İşte sizin İlahınız bir tek İlahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçakgönüllü olanlara müjde ver. (Hac Suresi, 34)**

Alçakgönüllülüğün önemi ve bu tavrı gösterenlerin Allah Katında üstün kılınmış insanlar oldukları İncil'de şöyle ifade edilir:

> Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun, sevgiyle birbirinize katlanın. (Efesoslulara Mektup, Bap 4, 2)
>
> Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkarı olsun. Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir. (Matta, Bap 23, 11-12)
>
> Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Allah Katında en büyük odur. (Matta, Bap 18, 4)

Aynı şekilde Tevrat'ta da kibirli olmaktan sakınmak gerektiği, Allah'ın alçakgönüllü kullarından razı olacağı bildirilmektedir. Tevrat'a göre inananlar mütevazı olmakla sorumludurlar, kibirli davrananlar ise muhakkak küçük düşürüleceklerdir. Konuyla ilgili bazı Tevrat pasajları şu şekildedir:

... Ey Rabbin hükümlerini yerine getiren dünyanın bütün alçakgönüllüleri, Rabbe yönelin, doğruluğu ve alçakgönüllülüğü arayın... (Sefanya, Bap 2, 3)

Alçakgönüllüleri kurtarır, gururluları gözler, gururunu kırarsın. (2. Samuel, Bap 22, 28)

... Alçakgönüllülüğü takınır, Bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse... günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. (2. Tarihler, Bap 7, 14)

Yüce ve görkemli olan, sonsuzlukta yaşayan, adı kutsal olan (Allah) diyor ki, "... Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim. Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım." (İşaya, Bap 57, 15)

Büyüklük Taslamamak

Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (Bakara Suresi, 206)

İncil

... Allah kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder. (Yakup'un Mektubu, Bap 4, 6)

... Gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe ümit bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize herşeyi bol bol veren Allah'a ümit bağlasınlar. (Timoteos'a I. Mektup, Bap 6, 17)

Tevrat

Onları Kutsal Yasa'na dönmeleri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler. (Nehemya, Bap 9, 29)

Dinleyin ve kulak verin, kibirli olmayın; çünkü Rab söyledi. (Yeremya, Bap 13, 15)

Çünkü herşeye egemen Rab o gün kibirlileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak; insanların gururu, kibiri kırılacak, o gün yalnız Rab yüceltilecek. (İşaya, Bap 2, 12-13)

Rab diyor ki, "Kötülüğünden ötürü dünyayı, suçlarından ötürü kötüleri cezalandıracağım. Kibirlilerin küstahlığını sona erdirecek, zalimlerin gururunu kıracağım." (İşaya, Bap 13, 11)

Allah'ın Ayetlerinin İnkar Edildiği Ortamdan Uzaklaşmak

O, size Kitap'ta: "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (Nisa Suresi, 140)

Tevrat

Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, günahkarların yolunda durmaz, alaycıların arasında oturmaz. Ancak zevkini Rabbin Yasası'ndan alır. Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. (Mezmurlar, Bap 1, 1-5)

Boş Şeylerden Yüz Çevirmek

Onlar, 'tümüyle boş' şeylerden yüz çevirenlerdir. (Müminun Suresi, 3)

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (Furkan Suresi, 72)

İncil

Bayağı ve boş sözlerden sakın... (Timoteos'a II. Mektup, Bap 2, 16)

Tevrat

Gözlerimi boş şeylerden çevir, beni Kendi yolunda yaşat. (Mezmurlar, Bap 119, 37)

Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı, karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu? Boş sözlerle tartışır, yararsız söylevler verir mi? (Eyüp, Bap 15, 2-3)

Bu yüzden egemen Rab şöyle diyor: "Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görüşlerden ötürü size karşıyım." Böyle diyor egemen Rab. (Hezekiel, Bap 13, 8)

Her İşte Allah'ı Anmak

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (Nur Suresi, 37)

Tevrat

Ne mutlu o insana ki.... zevkini Rabbin Yasası'ndan alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. (Mezmurlar, Bap 1, 2)

Yaptığın her işte Rabbi an, O senin yolunu düze çıkarır. Kendini bilge biri olarak görme, Rab'den kork, kötülükten uzak dur. Böylece bedenin sağlık ve ferahlık bulur. (Süleyman Meselleri, Bap 3, 6-8)

Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun. Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. (Tesniye, Bap 6, 5-7)

Her zaman Rab'be övgüler sunacağım, övgüsü dilimden düşmeyecek. Rab'le övünürüm… Benimle birlikte Rab'bin büyüklüğünü duyurun, adını birlikte yüceltelim. (Mezmurlar, Bap 31, 1-3)

Tevekkül Etmek

Allah inananların en büyük dostu ve yardımcısıdır. İnananlar bir zorlukla veya sıkıntıyla karşılaştıklarında da, rahatlık ve güven içinde olduklarında da Allah'ın kendileri ile beraber olduğunu bilir, yalnızca Allah'a yönelip dönerler. Sadece O'na güvenip dayanırlar. İman eden bir kimse, mevcut koşullar dahilinde tüm tedbirleri alır, her türlü aşamayı düşünerek plan yapar, ancak herşeyin yalnızca Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiğini unutmaz. Sonuç ne olursa olsun bunda bir hikmet ve güzellik olduğunu bilir. Örneğin, müminler tedbir olarak sağlığa zararlı şeylerden kaçınırlar; buna rağmen ölümcül bir hastalığa yakalanmaları durumunda da bunun Allah'tan olduğunu bilirler, asla panik ve ümitsizliğe kapılmazlar; sabır ve tevekkülle karşılık verirler. İnananlar, olaylar karşısında üzüntü, kaygı ve endişe duymaz, tevekkülün verdiği rahatlık ve huzuru yaşarlar.

Tevekkül, inkarcıların habersiz olduğu, sadece inananların yaşadıkları bir konfor ve güzelliktir. İnkarcıların dünya hayatındaki sıkıntı ve üzüntülerinin, stres ve depresyonlarının en temel nedenlerinden biri de bu gerçeğe sırt çevirmeleridir. Tevekkülün inananların önemli bir vasfı olduğu Kuran ayetlerinde bildirilmiştir:

... Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir. Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (Talak Suresi, 2-3)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve müminler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (Tevbe Suresi, 51)

Tevekküllü olmak, yalnızca Allah'a dayanıp güvenmek, dindar Hıristiyan ve Musevilerin de yaşamaları gereken bir özelliktir. İnsanların kaygıya kapılmalarının anlamsız olduğu, her konuda Allah'a güvenmeleri gerektiği İncil'de şöyle ifade edilmektedir:

Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. (Pavlus'un Selaniklilere II. Mektubu, Bap 3, 3)

İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Bu nedenle size şunu söylüyorum: Ne yiyeceğiz? diye canınız için, ya da ne giyeceğiz? diye bedeniniz için kaygılanmayın... Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Allah yine de onları doyurur... Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz? (Luka, Bap 12, 22-26)

Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın... (Matta, Bap 6, 33-34)

Tevrat'ta ise yalnızca Allah'a yönelen ve Rabbimiz'e dayanıp güvenen kimseyi Allah'ın başarıya ulaştıracağı bildirilmektedir. İman eden Musevilerin Allah'a tevekkül etmeleri gerektiği şöyle ifade edilmektedir:

Sen Rab'be güven… O senin içindeki istekleri yerine getirecektir. Herşeyi Rab'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar. (Mezmurlar, Bap 37, 3-5)

Sana güvendiği için düşüncelerinde sarsılmaz olanı tam bir esenlik içinde korursun. Rab'be sonsuza dek güvenin, çünkü Rab, evet Rab sonsuza dek kalıcı güçtür. (İşaya, Bap 26, 3-4)

Ne mutlu Rab'be güvenen insana, güveni yalnız Rab olana! Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, köklerini akarsulara salar. Sıcak gelince korkmaz, yaprakları hep yeşildir. Kuraklık yılında kaygılanmaz, meyve vermekten geri durmaz. (Yeremya, Bap 17, 7-8)

... Allah'ınız Rabbe güvenin, güvenlikte olursunuz. O'nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz. (2. Tarihler, Bap 20, 20)

Bütün yüreğinle Rabbe güven ve kendi anlayışına dayanma. (Süleymanın Meselleri, Bap 3, 5)

Allah İnananların Koruyucusudur

(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (Şuara Suresi, 62)

Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (Nahl Suresi,128)

Hiç şüphesiz, benim velim Kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapıyor. (Araf Suresi, 196)

Tevrat

Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Allah'ın Rab gideceğin her yerde seninle birlikte olacak. (Yeşu, Bap 1, 9)

Beklenmedik felaketten ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma. Çünkü senin güvencen Rab'dir... (Süleyman'ın Meselleri, Bap 3, 25-26)

İnsandan korkmak tuzaktır, ama Rab'be güvenen güvenlikte olur. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 29, 25)

… O Kendisi'ne sığınan herkesin kalkanıdır. Var mı Rab'den başka Allah? Allah'ımızdan başka güç var mı? Allah beni güçle donatır, yolumu kusursuz kılar. Bana zafer kalkanını bağışlarsın. Bastığım yerleri genişletirsin, burkulmaz bileklerim. (Mezmurlar, Bap 18, 30-32, 35-36)

Adalet Anlayışı

Adil olmak iman eden insanların en önemli özelliklerindendir. Allah kullarına insanlar arasında adaletle hükmetmelerini, kendilerinin veya yakınlarının aleyhine dahi olsa adil olmalarını emretmiştir. İnananlar, yeryüzünde adaleti koruyan ve haksızlığa izin vermeyen insanlardır. Rabbimiz Kuran'da Müslümanlara adil olmaları gerektiğini şöyle bildirmektedir:

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (Nisa Suresi, 58)

Müslüman için karşısındaki insanın zengin ya da fakir olması veya alacağı kararın menfaatleriyle çatışması ihtimali birşeyi değiştirmez. Koşullar ne olursa olsun mümin, adaletten taviz vermez. Bu üstün ahlak bir Kuran ayetinde şöyle anlatılır:

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (Nisa Suresi, 135)

Başka bir Kuran ayetinde, kin duygusunun insanları adalete aykırı düşen tavırlara sürüklememesi gerektiği bildirilmiştir:

Ey iman edenler, adil şahitler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır... (Maide Suresi, 8)

Adalet İncil ve Tevrat'ta da üzerinde durulan bir konudur. Adaleti göz ardı edenler İncil'de şöyle kınanmıştır:

Vay halinize...! Siz nanenin, anasonun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli yönleri olan adalet, merhamet ve sadakati ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. (Matta, Bap 23, 23)

İncil'de yer alan başka bölümlerde de insanların adil olmaları gerektiği şu şekilde ifade edilmektedir:

Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun. (Yuhanna, Bap 7, 24)

Siz, efendiler uşaklarınıza adalet ve eşitlikle davranın... (Koloselilere Mektup, Bap 4, 1)

... Nasıl yargılarsanız (ahirette) öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, (ahirette) aynı ölçekle alacaksınız. (Matta, Bap 7, 1-2)

Tevrat'ta da güzel ahlaklı insanın tarifi yapılırken önemle üzerinde durulan konulardan biri adil olmaktır. Adil ve doğru insanın elini kötülüklerden çektiği, kimseye haksızlık etmediği, yoksulları koruduğu ifade edilir. Tevrat'ta adil olmayı öven açıklamalardan bazıları şu şekildedir:

Ne mutlu adalete uyanlara, sürekli doğru olanı yapanlara! (Mezmurlar, Bap 106, 3)

Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim... (Tekvin, Bap 18, 19)

Herşeye egemen Rab diyor ki, "Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin." (Zekeriya, Bap 7, 9)

... Bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim... (1.Krallar, Bap 3, 11-12)

Rab şöyle diyor: "Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin..." (İşaya, Bap 56, 1)

Yoksullardan adaleti esirgemek, halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak... Öksüzlerin malını yağmalamak için haksız kararlar alanların, adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline! (İşaya, Bap 10, 1-2)

İftira ve Saldırılardan Çekinmemek

Elçiler tarih boyunca insanları doğru yola, Allah'ın dinine davet etmişler, onları aydınlatan ve yol gösteren kişiler olmuşlardır. Ancak her dönemde, hak dini anlattıkları toplum içinde bazı çevreler Allah'ın elçilerine karşı tavır almışlardır. Onların tebliğini kendi akıllarınca engellemek için pek çok yönteme başvurmuşlardır. Bu insanlar, Allah'ın, üstün ahlakı ile tüm insanlara örnek ve yol gösterici olarak gönderdiği elçilere birçok iftira atarak onları engelleyebileceklerini sanmışlar, iftiralarının işe yaramadığını gördüklerinde ise peygamberleri yurtlarından sürmeye, tutuklamaya ve hatta öldürmeye dahi yeltenmişlerdir.

Kuran-ı Kerim'de geçmişte yaşamış olan peygamberlerin mücadeleleri ve karşılaştıkları iftiralar detaylı olarak anlatılmaktadır. Aynı şekilde Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in de Mekkeli müşriklerle, münafıklarla ve inkar edenlerle olan mücadelesi Kuran'da bildirilmiştir. Tarih boyunca bütün peygamberler ve iman edenlerin benzer iftiralarla karşılaştıkları Kuran'da bildirilen bir gerçektir. Bir diğer önemli gerçek de, iman edenlerin bu iftiralar ve saldırılar karşısında hiçbir zaman yılgınlığa ve gevşekliğe kapılmamaları, mücadelelerine aynı şevk ve azimle devam etmeleridir.

"Cinlenmiş" olmak (Hicr Suresi, 6), **"delilik"** (Kalem Suresi, 51), **"yalan söylemek"** ve **"büyücülük"** (Sad Suresi, 4) gibi iftiralar Kuran'da yer alan ve peygamberlere atılan iftiralardandır. Bu ve benzeri iftiraları inkarcılar, üstün ahlak sahibi Hz. Muhammed (sav)'e karşı da kullanmışlar ve Peygamberimiz (sav)'i **"tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla"** kendisine tuzak kurmuşlardır. (Enfal Suresi, 30)

Elçilerin yaşadıklarının benzerlerini, onlarla birlikte olan ve onların yolunu izleyenlerin de yaşayacakları Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

> **Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki müminlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (Bakara Suresi, 214)**

İncil'de ise Hz. İsa (as)'ın benzer şekilde, "cin çarpmışlık"la (Yuhanna, 7/20, 8/48, 8/52), "delilik"le (Yuhanna, 10/20), toplumu "yoldan saptırmak"la (Luka, 23/2), "ataların töresine aykırı davranmak"la (Markos,

7/5) itham edildiği yer almaktadır. Yine İncil'in çeşitli bölümlerinde inanmayanların Hz. İsa (as)'la alay etmeye yeltendikleri, kendisinin ağır hakaretlere ve fiili saldırılara uğradığı geniş olarak anlatılmıştır.

Hiç şüphesiz inkar edenlerin bu çirkin iftiraları, kendi düşük akıllarının ve sapkın inanışlarının gerçek dışı ürünleridir. Allah tüm peygamberleri, insanlığa örnek olacak üstün bir akıl, feraset ve ahlakla yaratmıştır.

Sadece elçiler değil, onlarla birlikte olan inananlar da çeşitli iftira, hakaret ve saldırılarla karşılaşmışlardır. Ancak bundan dolayı, ne gevşekliğe kapılmışlar ne de umutsuzluğa düşmüşlerdir. Bu gerçek Kuran'da Al-i İmran Suresi'nin 146. ayetinde şu şekilde bildirilmektedir:

> **Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (Al-i İmran Suresi, 146)**

Elçiler, kendilerine inananları bu yönde bilgilendirmiş ve müjdelemişlerdir. Peygamberimiz (sav)'le birlikte olan müminlerin başlarına gelen zorluklar karşısında, **"Bu, Allah'ın ve Resulü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir."** (Ahzab Suresi, 22) dedikleri Kuran'da bildirilmektedir. Ayrıca Rabbimiz bu kararlılığı ve üstün ahlakı gösterenlerin, imanlarını ve teslimiyetlerini artırdığını da müjdelemiştir.

Peygamberlerin mücadeleleri ve çeşitli zorluklarla karşılaştıkları Tevrat'ta da kapsamlı olarak yer almaktadır. İncil'de ise inananların zorluk ve sıkıntılarla karşılaşacakları ancak samimi olarak iman edenler için bunun bir sevinç vesilesi olduğu anlatılmaktadır:

> Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!... Bana olan bağlılığınızdan ötürü insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşamış olan peygamberlere de böyle zulmettiler. (Matta, Bap 5, 10-12)

Yine Matta'da, Hz. İsa (as)'ın öğrencilerini başlarına gelecek zulümlere karşı uyardığı (ve aynı zamanda müjdelediği) yazılıdır:

> Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecekler, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin ve kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz.... Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, `Ne söyleyeceğiz?' diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşacak olan siz değil, Kutsal Ruh olacak... Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. (Luka, Bap 24, 12-15)

> Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Cennet onlarındır. "Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan Peygamberlere de böyle zulmettiler." (Matta, Bap 5, 10-12)

> (Hz. İsa (as)'a) bağlılığınız yüzünden insanlar sizden nefret ettikleri, sizi toplum dışı edip aşağıladıkları ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman ne mutlu size! O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar. (Luka, Bap 6, 22-23)

> "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır." (Matta, Bap 7, 13-14)

Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. (Matta, Bap 10, 22)

Korkmamak ve Hüzne Kapılmamak

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (Ahzab Suresi, 39)

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." Dedi ki: "Korkmayın, çünkü Ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum." (Taha Suresi, 45-46)

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir.

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (Al-i İmran Suresi, 173-175)

İncil

Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, size ne mutlu! İnsanların korktuklarından korkmayın ve telaşlanmayın. (Petrus'un Birinci Mektubu, Bap 3,14)

Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü (Allah için) örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur... Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Allah'tan korkun. (Matta, Bap 10, 26-28)

Tevrat

Kuvvetli olun ve yürekli olun, korkmayın ve onların yüzlerinden yılmayın, çünkü seninle beraber yürüyen Allah'ın Rab'dir, seni boşa çıkarmaz ve seni bırakmaz...

Ve senin önünde yürüyen Rab'dir. O seninle olacak, seni boşa çıkarmaz ve seni bırakmaz, korkma ve yılgınlığa düşme. (Tesniye, Bap 31, 6-8)

Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür. (2. Tarihler, Bap 32, 7)

... Üzülmeyin. Rab'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar. (Nehemya, Bap 8, 10)

... Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, Bana güvenin, güçlü olursunuz... (İşaya, Bap 30, 15)

"Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Allah'ın Rab gideceğin her yerde seninle birlikte olacak." (Yeşu, Bap 1, 9)

Karanlıklarda Kötülük Tasarlayanlar

"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 81)

Tevrat

Tasarılarını Rab'den gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, "Bizi kim görecek, kim tanıyacak?" diye düşünürler. (İşaya, Bap 29, 15)

Ataların Batıl Töresine-Dinine Uymamak

Allah Kuran'da bazı insanların, içinde bulundukları toplumda kökleşen batıl inançları, sözde din adına ortaya koyulan bazı çarpık anlayışları, alışkanlık haline gelmiş birtakım uygulamaları bahane ederek peygamberlerin getirdiği hak dine karşı çıktıklarını bildirmiştir. Kuran'da "ataların dini" olarak bildirilen bu sapkın inanış ve uygulamalar, İncil ve Tevrat'ta ise "ataların töresi" tanımlamasıyla yer almaktadır. Oysa Allah Katında hak olan din, elçiler tarafından tebliğ edilen dindir. İnananlar, batıl inanışlardan ve geleneklerinden değil Allah'ın Kitabı'ndan ve Peygamberin sünnetinden sorumlu tutulacaklardır. Körü körüne atalarından öğrendikleri batıl anlayışları uygulayan ve bu çarpık inanışları nedeniyle hak dinden yüzçeviren insanların durumları Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

Onlara, "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (Lokman Suresi, 21)

Onlara, "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (Maide Suresi, 104)

Tevrat'ta da insanların kendilerine hak din anlatılmış olmasına rağmen atalarından öğrendikleri sapkın geleneklere yöneldikleri ve bunun büyük bir kötülük olduğu anlatılmaktadır. Peygamberlere itaat etmek istemeyen insanların batıl inanışlarına dönüşlerini ve bundan dolayı alacakları karşılığın nasıl olacağını anlatan açıklamalardan bir tanesi şu şekildedir:

Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının fesatlarına döndüler ve başka ilahlara kulluk etmek için onların ardınca gittiler... İşte onlara bir kötülük getireceğim ki içinden çıkamayacaklar... (Yeremya, Bap 11, 10-11)

İncil'de Hz. İsa (as)'ın ve kendisine tabi olanların "atalarının töresinden" ayrılmakla itham edildikleri anlatılmaktadır. Oysa doğru olan, bu insanların ısrarla savundukları batıl gelenekleri değil, Hz. İsa (as)'ın getirmiş olduğu din ahlakına uymaktır. Samimi olarak iman edenlerin Hz. İsa (as)'ın getirdiği dine uymaları ve kendisine itaat etmeleri gerektiği ise açıktır.

Matta İncili'nde Hz. İsa (as)'ın tebliğ ettiği dine uymamakta direnenlerin, Hz. İsa (as)'ın öğrencilerini, atalarının törelerinden uzaklaştıkları için kınadıkları şu şekilde ifade edilmektedir:

> Bunun üzerine, Yeruşalem'den Ferisiler ve dinsel yorumcular İsa'ya gelip, "Öğrencilerin neden ataların töresini çiğniyor?" dediler... (Matta, Bap 15, 1-2)

Markos İncili'nde ise, Hz. İsa (as)'ın öğrencilerini atalarının törelerine uymadıkları için kınamaya kalkışanlara şöyle cevap verilmektedir:

> Ferisiler'le dinsel yorumcular İsa'ya sordular: "Öğrencilerin neden ataların töresine aykırı davranıyor?"... Siz Allah'ın emrini bırakıp insanların töresini tutuyorsunuz. Ve onlara de ki: İnsanların töresine uymak için Allah'ın emrini reddediyorsunuz. (Markos, Bap 7, 5-9)
>
> İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden töreniz uğruna Allah'ın buyruğunu çiğniyorsunuz?" (Matta, Bap 15, 3)

Gösteriş ve İkiyüzlülükten Kaçınmak

İnananların ortak ahlak özelliklerinden biri de samimiyettir. Mümin, Allah'ın herşeyden haberdar olduğunu, ahirette tüm düşüncelerinin, konuşmalarının ve davranışlarının hesabını vereceğini bilir. Bu nedenle yaşamı boyunca yalnızca Allah'ın rızasını elde etmek için çalışır. İçtenlikle hareket eder, samimiyetsizlikten kaçınır. Yaptıklarının karşılığını Allah'tan beklediği için ufak hesaplar peşinde olmaz; insanların sevgi ve ilgisini kazanmaya yönelik samimiyetsiz tavırlar içine girmez.

Konuyla ilgili olarak, Kuran'da, peygamberlerin ihlaslı tavırları müminlere örnek olarak gösterilmiştir. Allah'ın, **"Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır."** (Zümer Suresi, 17) ayetinde bildirildiği gibi samimi kullar için müjde vardır. İbadetlerini gösteriş amacıyla yapanlar hakkındaki bazı ayetler şöyledir:

> **Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (Bakara Suresi, 264)**
>
> **İşte (şu) namaz kılanların vay haline, ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, Onlar gösteriş yapmaktadırlar... (Maun Suresi, 4-6)**

İncil'de inananlara "doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla uygulamaktan sakının" (Matta, Bap 6, 1) diye öğüt verilmiş, "işlerinin tümünü insanlara gösteriş için yapanlar" (Matta, Bap 23, 5) kınanmıştır. Onların ikiyüzlülüğü, dıştan parlak görünen ama içleri her türlü iğrençlikle dolu badanalı mezarlara benzetilerek tasvir edilmiştir:

Siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler, fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dıştan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz. (Matta, Bap 23, 27-28)

... Birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Allah sizi ödüllendirecektir. (Matta, Bap 6, 2-4)

Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler... (Matta, Bap 6, 16)

Tevrat'ın çeşitli bölümlerinde de ibadetlerini gösteriş için yapanlar kınanmış, söyledikleriyle insanları hoşnut etmeye çalışan ancak anlattıkları ahlakı gereği gibi yaşamaktan kaçınan insanların kötü bir yol üzerinde oldukları bildirilmiştir. Tavır ve sözleri ile Allah'a yakın gibi görünmeye çalışan ancak kalben Allah'ı gereği gibi takdir edemeyen insanların durumu şu şekilde tarif edilmiştir:

... Ağızlarında Sen yakınsın, fakat gönüllerinden uzaksın. (Yeremya, Bap 12, 2)

Kurtar beni, ya Rab, sadık kulun kalmadı, güvenilir insanlar yok oldu. Herkes birbirine yalan söylüyor, dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor. (Mezmurlar, Bap 12, 1-2)

Din Ahlakında Sevginin Önemi

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (Meryem Suresi, 13)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 96)

Tevrat

Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma, bağla onları boynuna, yaz yüreğinin levhasına. Böylece Allah'ın ve insanların gözünde beğeni ve saygınlık kazanacaksın. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 3, 3-4)

Nefret çekişmeyi azdırır, sevgi her suçu bağışlar. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 10, 12)

Doğruluk ekin kendiniz için, sevgi meyveleri biçin... Çünkü Rab'be yönelme zamanıdır... (Hoşea, Bap 10, 12)

Bu yüzden Allah'ına dön sen, sevgiye, adalete sarıl, sürekli Allah'ını bekle. (Hoşea, Bap 12, 6)

İncil

Size şu buyruğu veriyorum: "Birbirinizi sevin!" (Yuhanna, Bap 15, 17)

Sevgi, Allah'ın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir. (Yuhanna'nın II. Mektubu, 6)

Allah Kendisi'ne Yakınlaşmak İsteyene Yol Gösterir

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cihad edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (Maide Suresi, 35)

Tevrat

Rab Kendisi'ne yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. (Mezmurlar, Bap 145, 18)

Beni sevenleri Ben de severim, gayretle arayan Beni bulur. (Süleyman Meselleri, Bap 8, 17)

Rab Kendisi'ne yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. Dileğini yerine getirir, Kendisi'nden korkanların, feryatlarını işitir, onları kurtarır. Rab korur Kendisi'ni seven herkesi... (Mezmurlar, Bap 18, 20)

İncil

Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. (Matta, Bap 7, 7)

Allah'a yaklaşın, O da size yaklaşacaktır... (Yakup'un Mektubu, Bap 4, 8)

Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Allah'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Allah sizi ödüllendirecektir. (Matta, Bap 6, 6)

Güzel Söz Söylemek

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir, umulur ki onlar öğüt alır düşünürler. (İbrahim Suresi, 24-25)

Tevrat

Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, tatlı dil en güçlü direnci kırar. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 25, 15)

Bilge yüreklilere akıllı denir, tatlı söz ikna gücünü artırır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 16, 21)

… Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz. (Mezmurlar, Bap 17, 3)

Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar, kötünün ağzı kötülük saçar. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 15, 28)

İncil

Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. (Efosuslulara Mektup, Bap 4, 29)

Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz. (Koloselilere Mektup, Bap 4, 6)

Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler. İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız. (Matta, Bap 12, 34-37)

Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten bunlardır... (Matta, Bap 15, 18-20)

Verilen Öğütleri Dinlemek

Andolsun, Biz öğüt alıp-düşünsünler diye, sözü birbiri ardınca dizip-indirdik. (Kasas Suresi, 51)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (Zümer Suresi, 9)

Tevrat

Uyarıları zihnine işle, bilgi dolu sözlere kulak ver. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 23, 12)

Ya Rab, kurtarışına umut bağlar, buyruklarını yerine getiririm. Öğütlerine candan uyar, onları çok severim. (Mezmurlar, Bap 119, 166-167)

Önderler toplanıp beni kötüleseler bile, ben kulun Senin kurallarını derin derin düşüneceğim. Öğütlerin benim zevkimdir, bana akıl verirler. (Mezmurlar, Bap 119, 23-24)

Kibirden ancak kavga çıkar, öğüt dinleyense bilgedir. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 13, 10)

İncil

Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın... (İbranililere Mektup, Bap 13, 17)

Allah sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. (Yakup'un Mektubu, Bap 1, 22)

İyilik Anlayışı

İnsanlar genellikle iyiliğin anlamı hakkında farklı görüşlere sahiptirler. İyiliği, kimi bir fakire cüzi miktarda para vermek, bazısı yaşlı bir insanın yolda karşıdan karşıya geçmesine yardımcı olmak, kimi yalan söylememek şeklinde düşünür. Elbette bunlar iyi ve güzel davranışlardır; ancak iyiliğin ne demek olduğunu tanımlamak için yeterli değildirler. Allah gerçek iyiliğin ne olduğunu Kuran'da kullarına bildirmiştir:

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (Rad Suresi, 22)

İnananlar, haksızlıktan sakınan, haksız kazanca asla yanaşmayan, dürüstlükten hiçbir koşulda taviz vermeyen, yoksulları koruyan, insanlara karşı nazik ve saygılı olan, merhametli ve yumuşak huylu davranan iyi insanlardır. İyilik yapar, insanları da iyiliğe davet ederler. Tevrat'ta inananların iyilik anlayışını tarif eden pasajlardan bazıları şu şekildedir:

Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, elini rüşvetten uzak tutan... (İşaya, Bap 33, 15)

Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var. Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz... Kimseye haksızlık etmez, rehin olarak aldığını geri verir, soygunculuk etmez, aç olana ekmeğini verir, çıplağı giydirir. Faizle para vermez, aşırı kar gütmez. Elini kötülükten çeker, iki kişi arasında doğrulukla yargılar. Kurallarımı izler, ilkelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir... (Hezekiel, Bap 18, 5-9)

İncil'de insanların ancak iman edip iyilik yaptıkları takdirde dünyada ve ahirette güzellik kazanabilecekleri bildirilmektedir. İncil'de bildirilen iyilik anlayışını tarif eden açıklamalardan biri şu şekildedir:

Yalnız bir tek iyi vardır. Eğer yaşama kavuşmak istersen, buyrukları tut. Delikanlı, "Hangilerini?" diye sordu. İsa onu şöyle yanıtladı: "Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, babana ve annene saygı göstereceksin, insan kardeşini kendin gibi seveceksin." Delikanlı, "Bunların tümünü tuttum" dedi, "Daha ne yapmam gerekir?" İsa, "Eğer eksiksiz olmak

istiyorsan, git varını yoğunu sat, yoksullara dağıt" diye yanıtladı, "... Sonra da ardım sıra gel!" (Matta, Bap 19, 17-21)

İncil'de yer alan bir başka açıklamada ise iyilik yaparken göz önünde bulundurulması gereken ölçü şöyle vurgulanmıştır:

Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin. İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. Yalnız size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkarlar bile böyle yapar." (Luka, Bap 6, 30-33)

Kötülüğü İyilikle Uzaklaştırmak

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (Kasas Suresi, 54)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (Fussilet Suresi, 34)

İncil

Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak üzere çağrıldınız. (Petrus'un Birinci Mektubu Bap 3, 9)

Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin. Bir yanağınıza tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin. (Luka, Bap 6, 27-29)

Tevrat

Düşmanın acıkmışsa doyur, susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın ve Rab seni ödüllendirir. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 25, 21-22)

Öç almayacaksın… Kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin... (Levililer, Bap 19, 18)

Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır, Rab korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 16, 6)

Kötü Ahlak Özellikleri

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan), hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan,

olabildiğince günahkar, zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik. Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman: "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallarıdır" diyen. (Kalem Suresi, 10-15)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (Meryem Suresi, 59)

İncil

Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile ve kötü niyetle doludurlar. Dedikoducu, yerici... küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, ana baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun ve acımasız insanlardır. (Pavlus'un Romalılara Mektubu Bap 1, 29-31)

Tevrat

Ve ataları gibi inatçı ve asi, yüreğini pekiştirmemiş ve ruhu Allah'a sadakatsiz bir nesil olmasınlar. (Mezmurlar, Bap 78, 8)

Fakat bu adam, zorbalık eden, kan döken ve bunlardan birini işleyip o vazifelerden hiçbirini yapmayan, ancak dağların üzerinde yiyen ve komşusunun karısını murdar eden, düşküne ve yoksula haksızlık eden, soygunculuk eden, rehini geri vermeyen ve gözlerini putlara kaldıran, mekruh şeyi yapan. (Hezekiel, Bap 18, 10-12)

Hilekarların düşüncelerini bozar, ve düzenlerini elleri yapamaz. Hikmetlileri kendi hilelerinde yakalar ve eğrilerin öğüdü hemen yıkılır. (Eyüb, Bap 5, 12,13)

Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız. Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız... Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız. Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü Ben kötü kişiyi aklamam. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır. (Çıkış, Bap 23, 1-8)

Bağışlayıcı Olmak

İnsan, yanılmaya ve hata yapmaya açık bir varlıktır. Yaşamı boyunca pek çok kez hata yapar; aynı zamanda pek çok defa çevresindeki insanların kendisini ilgilendiren hatalı davranışlarıyla karşılaşır. Cahiliye ahlakını yaşayan insanların büyük kısmı hatalara karşı tahammülsüzdür, hata yapan kişiye karşı sabır gösteremezler. Özellikle de yapılan hatadan zarar görmeleri söz konusu ise, hatayı yapan kişiye karşı acımasızca davranabilirler. Din ahlakı ise bağışlayıcı ve sevecen olmayı gerektirir. İman edenler, aciz birer kul olduklarının bilincindedirler. Karşılarındaki insanın yaptığı hatanın bir benzerini kendilerinin de yapabileceğini bilerek

davranırlar. İnsanlara güzel söz söyler, affedici olurlar. Bağışlayıcı olmanın Rabbimiz Katında övülen bir ahlak olduğu Kuran'da şu şekilde bildirilmektedir:

Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (Bakara Suresi, 263)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir. (Nisa Suresi, 149)

Sen af yolunu benimse, uygun olanı emret ve cahillerden yüz çevir. (Araf Suresi, 199)

Kuran'da, Allah'ın kendisini bağışlamasını isteyen kişinin affedici olması gerektiği bildirilmiştir:

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nur Suresi, 22)

Tevrat'ta da iman eden kişinin mutlaka sabırlı ve bağışlayıcı olması gerektiği bildirilmiştir. Bir hatayla karşılaştığında "onu diline dolamamak", insanlara karşı öfke duyup intikam almaya kalkışmamak inananlara öğütlenmiştir. Konuyla ilgili bazı Tevrat pasajları şu şekildedir:

Sağduyulu kişi sabırlıdır, kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır. (Süleyman Meselleri, Bap 19, 11)

Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, olayı diline dolayansa can dostları ayırır. (Süleyman Meselleri, Bap 17, 9)

"Bana yaptığını ben de ona yapacağım, ödeteceğim bana yaptığını" deme. (Süleyman Meselleri, Bap 24, 29)

İncil'de, kişinin karşısındakini bağışlaması durumunda kendisinin de bağışlanacağı (Luka, Bap 6, 37) ifade edilmiş; inananlara, "bize karşı suç işleyenlerin suçunu bağışladığımız gibi Sen de bizleri bağışla!" (Matta, Bap 6, 12) şeklinde Allah'a dua etmeleri tavsiye edilmiştir. İnananların insanlara karşı sevecen ve bağışlayıcı davranmaları gerektiği bir başka İncil açıklamasında ise şöyle bildirilmiştir:

... Yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabır ve yumuşaklığı giyinin. Birbirinize anlayışlı davranın. Eğer birinizin ötekinden bir şikayeti varsa, Rabbin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. (Pavlus'un Koloselilere Mektubu, Bap 3,12-13)

"'Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin... Çünkü O (Allah), Güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur?..." (Matta, Bap 5, 43-46)

"Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin." (Luka Bap 6, 27-28)

... Siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak." (Luka, Bap 6, 35)

Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, Allah da sizin suçlarınızı bağışlar. (Matta, Bap 6, 14)

Cimrilikten Kaçınmak

Cimrilik Kuran'da yerilen kötü ahlak özelliklerindendir. Malın ve mülkün asıl sahibinin Allah olduğu gerçeğini kavrayamayan insanlar, sahip oldukları imkanlara tutkuyla bağlanır ve bunların sonsuza kadar kendilerinde kalacağını sanırlar. Ya da sahip oldukları zenginlik nedeniyle hiçbir zarara uğramayacaklarını, maddi imkanlarının kendilerini koruyacağını zannederler. Oysa mal varlığına ve zenginliğine güvenmek çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü insanın sahip olduğu herşeyin gerçek sahibi Yüce Allah'tır. Allah dilediği kişiyi zengin dilediği kişiyi fakir kılar. Zengin olan insanın sahip olduğu imkanlar nedeniyle kibire kapılması, fakir olan kimsenin de bu nedenle umutsuzluğa düşmesi Kuran'da yasaklanmış tavırlardır. İman edenler Rabbimiz'in verdiği nimetler karşısında O'na gönülden şükreder ve kendilerine verilen nimetleri yine Allah yolunda en güzel şekilde değerlendirirler. İmkanı olmayanlar da bu durumun muhakkak bir hayrı ve hikmeti olduğunu bilerek güzellikle sabrederler.

Cahiliye ahlakını yaşayan insanların bir kısmı ise oldukça cimridirler. Malları ile övünür, ihtiyacı olanlara yardımda bulunmaktan şiddetle kaçınırlar. Kuşkusuz bu Allah'ın razı olmadığı bir davranıştır. Unutmamak gerekir ki Allah, her türlü eksiklikten münezzehtir; hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. İnfak ederek ecir kazanmaya muhtaç olan ise insandır. Cimrilik eden kişinin bu tavrı kendi aleyhine olacaktır. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir:

> **İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (Muhammed Suresi, 38)**

Malın, mülkün ve zenginliğin kendisini ebedi kılacağını sanan insan büyük bir hata yapmaktadır. Bunların Allah Katında hiçbir değerinin olmadığı bazı Kuran ayetlerinde şöyle anlatılır:

> **Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiysek, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." Bizim Katımızda sizi (Bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (Sebe Suresi, 34-37)**

Tevrat'ın İşaya bölümünde yer alan, "Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline! Oturacak yer kalmadı, ülkede bir tek siz oturuyorsunuz." (İşaya, Bap 5, 8) ifadesiyle bildirildiği gibi, mal yığıp biriktirmek ve bu konuda hırsa kapılmak Musevilik'te de kınanan kötü bir ahlak özelliğidir. Tevrat'ta cimriliğin kınandığı, cömertliğin övüldüğü pasajlardan bir kısmı şöyledir:

> … Yoksul kardeşinize karşı eli sıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız… Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Allah'ınız Rab bütün işlerinizde ve el attığınız

herşeyde sizi kutsayacaktır… Ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eli açık davranmanızı buyuruyorum. (Tesniye, Bap 15, 7-8)

Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi, serveti onu kurtaramayacak. Yediğinden artakalan olmadı, bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek. Varlık içinde yokluk çekecek, sıkıntı tepesine binecek. Karnını tıka basa doyurduğunda... üzerine gazap yağdıracak. (Eyüp, Bap 20, 20-23)

Eli açık olan daha çok kazanır, hak yiyenin sonuysa yoksulluktur. Cömert olan bolluğa erecek, başkasına su verene su verilecek. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 11, 24-25)

İncil'de de bu konuya dikkat çekilmiş, kimi zaman zenginliğin insanları din ahlakını yaşamaktan engelleyebileceği ifade edilmiştir. (Matta, Bap 19, 23) İnsanların "hem Allah'a hem de zenginlik ilahına" (Allah'ı tenzih ederiz) kulluk edemeyecekleri bildirilmiştir. (Luka, Bap 16, 13) Malını yığıp biriktirerek kendini güvence altına aldığını zanneden akılsız bir zenginin kıssası da İncil'de şöyle anlatılmıştır:

Varlıklı bir adamın tarlaları bol ürün verdi. Adam içinden, "Ne yapacağım ben?" diyordu, "Çünkü ürünlerimi koyacak yerim yok!" Sonra, "Ne yapacağımı biliyorum" dedi, "Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini kuracağım. Buğdayımın tümünü ve başka herşeyimi de oraya koyacağım. Canıma da diyeceğim ki, ey can, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak. Ye, iç, mutlu ol!" Ama Allah ona, "Ey akılsız adam, canın bu gece senden isteniyor" dedi. "Biriktirdiklerin kimin olacak?" Kendi yararına mal biriktiren ama Allah önünde zengin olmayan insanın durumu budur. (Luka, Bap 12, 16-21)

İnfak Etmek

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisi'nden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 267-268)

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (Al-i İmran Suresi, 92)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 274)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip- güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 265)

İncil

İsa mescidin para kutusu karşısında oturup topluluğun kutuya para atışını gözledi. Birçok varlıklı kişi bol para attı. Bu arada yoksul bir dul kadın yaklaşıp bir metelik değerinde iki bakır kuruş attı. İsa

öğrencilerini yanına çağırarak, "Doğrusu size derim ki" dedi, "Bu yoksul dul kutuya para atanların tümünden daha çok para attı. Çünkü ötekilerin tümü varlıklarının bolluğundan bıraktılar. Ama bu kadın yoksulluğundan –nesi varsa onu, tüm geçim olanağını- bıraktı." (Markos, Bap 12, 41-44)

... İki mintanı olan, birini hiç mintanı olmayana versin; yiyeceği olan da bunu hiç yiyeceği olmayanla paylaşsın... (Luka, Bap 3, 11)

İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmaya bakın. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, Bap 12, 13)

... Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. (Matta, Bap 10, 8)

Tevrat

Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Allah'ınız Rab Benim. (Levililer, Bap 19, 10)

Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız... (Levililer, Bap 23, 22)

Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, çıplak gördüğünüzü giydirir, yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, (İşaya, Bap 58, 7)

Kimseye haksızlık etmez, rehin olarak aldığını geri verir, soygunculuk etmez, aç olana ekmeğini verir, çıplağı giydirir. (Hezeikel, Bap 18, 7)

Başkalarını Uyarıp Kendini Unutmamak

İnananlar diğer insanları Allah'ın istediği şekilde yaşamaya teşvik ederler, hatalarını düzeltmelerinde onlara yardımcı olurlar. İnananlar uyarılarını yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaparlar. İkiyüzlü ve samimiyetsiz kişiler ise uyarılarını dünyevi çıkar ve amaçlar gözeterek yaparlar. Bunlar Allah'ın dinine hizmet etmek için hareket etmezler; itibar görmek, toplumdaki makamlarını korumak veya insanların beğeni ve saygısını kazanmak gibi boş ve şeytani amaçlar güderler.

Sözü edilen samimiyetsiz kişiler Kuran'da da şöyle uyarılmışlardır:

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (Bakara Suresi, 44)

İncil'de Hz. Musa (as)'ın izinden gittiklerini iddia eden, ancak yaşamlarıyla Hz. Musa (as)'ın kendilerine öğrettiği ahlaka uymayan kimseler şiddetle kınanmıştır. Onların bu özelliği şöyle anlatılır:

... Söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının omuzlarına koyarlar da, kendileri bu yükleri taşımak için parmaklarını bile kıpırdatmak istemezler. (Matta, Bap 23, 3-4)

"İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur." (Matta, Bap 7, 12)

Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin? Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, 'İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. (Matta, Bap 7, 3-5)

Şükretmek

Şükretmek, Allah'ın verdiği nimetlere karşılık, yürekten O'na olan şükran ve sevgi duygularını dile getirmektir. Her türlü nimetin Allah'tan geldiğini ifade etmektir. İnsan dikkat ederse, Allah'ın sayısız nimeti hizmetine verdiğinin, ancak Allah'ın dilemesiyle bunlara sahip olduğunun farkına hemen varır. Elinizdeki kitabı okuduğunuz şu anda, vücudunuzdaki yüz trilyon hücrenin her birinin sizin adınıza çalışması ve görevini aksatmaksızın yerine getirmesi, Allah'ın üzerinizdeki nimetlerinin yalnızca çok küçük bir parçasıdır.

İnananlar, hangi durumda olurlarsa olsunlar Allah'a şükrederler. İnkar edenler ise şükretmeyi akıllarına bile getirmezler. Şüphesiz bu büyük bir nankörlüktür.

Şükretmek, Kuran'ın çeşitli ayetlerinde bildirilen ve müminlerin gereken hassasiyeti göstererek içten yerine getirmeleri gereken bir ibadettir. Bu konudaki bazı ayetler şöyledir:

Hayır, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol. (Zümer Suresi, 66)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (Nahl Suresi,114)

Bunların yanı sıra, Kuran'da, şükredenlerin daha çok nimete kavuşacakları, nankörlük edenlerinse Allah'ın şiddetli azabına layık olacakları da haber verilmiştir:

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir. (İbrahim Suresi, 7)

İncil'de "her durumda şükredin" yazılıdır. (Selaniklilere 1. Mektup, Bap 5, 18) Hz. İsa (as)'ın hayatının anlatıldığı bölümlerde de çeşitli vesilelerle onun Allah'a şükrettiği ifade edilir. Elbette bu güzel davranış inananlar için bir örnek teşkil etmektedir.

İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler. Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti. (Matta, Bap 15, 34-38)

Tevrat'ta da inananlara şükretmeleri bildirilmektedir. Bununla ilgili bazı açıklamalar şu şekildedir:

Ey Rab'bin sadık kulları, O'nu İlahilerle övün, kutsallığını anarak O'na şükredin. Öyle ki, gönlüm Seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya Rab Allah'ım, Sana sürekli şükredeceğim. (Mezmurlar, Bap 30, 4, 12)

Ya Rab, bütün yüreğimle Sana şükredeceğim, yaptığın harikaların hepsini anlatacağım. Sende sevinç bulacak, coşacağım, adını ilahilerle öveceğim, ey yüceler yücesi! (Mezmurlar, Bap 9, 1-2)

Kapılarına şükranla, avlularına hamd ile girin; O'na şükredin, O'nun adına övgüler sunun. (Mezmurlar, Bap 100, 4)

Rabbin ismine hamdedin. (Mezmurlar, Bap 113/1)

... ben Sana şükrederim ve hamdederim... (Daniel, Bap 2, 23)

Sana şükrederiz, ey Allah, şükrederiz... (Mezmurlar, 75/1)

Rab'be şükredin, O'na yakarın, halklara duyurun yaptıklarını! O'nu ezgilerle, İlahilerle övün, bütün harikalarını anlatın! Kutsal adıyla övünün, sevinsin Rab'be yönelenler! (1. Tarihler, Bap 16, 8-10)

Bütün yapıtların Sana şükreder, ya Rab, sadık kulların Sana övgüler sunar. (Mezmurlar, Bap 145, 10)

Öfkeyi Yenmek

Öfke, insanın olayları sağlıklı ve gerçekçi değerlendirmesine, doğru ve adil karar vermesine engel olur. Öfkenin devreye girmesi kişiyi, Allah'ın istediği şekilde davranmaktan, anlayışlı ve merhametli olmaktan alıkoyar. İşte bu nedenle mümine yakışan tavır öfkesini yenmektir. Böylece kızgınlık ve hiddet hislerinin neden olabileceği hatalı davranışlar ve çeşitli zararlardan da korunmuş olur. Kuran'da öfkelerini yenenlerin ahlakı övülmüştür:

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar(daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)

İncil'de öfkenin kötü bir özellik olduğu, kardeşine karşı öfkeye kapılanların "yargılanmayı hak edecek"leri belirtilmektedir. Bu konudaki bir İncil ifadesi şöyledir:

Her tür acı söz, öfke, kızgınlık, gürültücülük, sövücülük ve bunların yanı sıra her tür kötülük üzerinizden gitsin. (Efesoslulara Mektup, Bap 4, 31)

Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır... (Matta, Bap 5, 22)

Tevrat'ta yer alan açıklamalar da inananların öfkelenmekten sakınıp kaçınmaları gerektiğini göstermektedir:

Sefihin öfkesi hemen belli olur; fakat basiretli adam utancı örter. (Süleymanın Meselleri, Bap 12, 16)

Çabuk öfkelenen akılsızlık eder... (Süleyman'ın Meselleri, Bap 14, 17)

... Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi, üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. (Mezmurlar, Bap 37, 7-8)

Çabuk öfkelenme, çünkü öfke akılsızların bağrında barınır. (Vaiz, Bap 7, 9)

Dua Etmek

İnsanların çoğu değişik nedenlerle çeşitli zamanlarda Allah'a dua ederler. Duanın anlamını bilmeyen insan yok gibidir. Bununla birlikte inananların duası, müşriklerin duasından tamamen farklıdır. İnananlar yalnızca Allah'a yönelerek, içtenlikle ve sürekli olarak dua ederler. Ancak insanın gösteriş yapmak, menfaat elde etmek

veya sadece bir sorunla karşılaştığı zamanlarda sıkıntıdan kurtulmak amacıyla ettiği dualar, Allah Katında makbul olmayabilir.

Duanın anlatıldığı bazı Kuran ayetleri şöyledir:

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca Kendisi'ne halis kılanlar olarak O'na dua edin... (Mümin Suresi, 65)

Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. (Araf Suresi, 55)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret... (Kehf Suresi, 28)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)

Dua etmenin önemi ve inananların ettikleri duaların örnekleri İncil ve Tevrat'ta da yer almaktadır. İncil'de duayla ilgili yer alan açıklamaların bazıları şu şekildedir:

Her türlü dua ve yalvarışla... dua edin. Bu amaçla, tüm kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. (Pavlos'un Efeslilere Mektubu, Bap 6, 18)

Dua ederken ikiyüzlüler gibi davranmayın... (Matta, Bap 6, 5)

Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın... (Matta, Bap 6, 7)

İman ederek dua edince, dilediğiniz herşeyi alacaksınız. (Matta, Bap 21, 22)

Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın ve şükredin. (Pavlos'un Koloselilere Mektubu, Bap 4, 2)

Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. (Matta, Bap 7, 7-8)

Tevrat'ta da duanın önemli bir ibadet olduğu, iman edenlerin duasının nasıl olması gerektiği, Allah'ın dualara icabet eden olduğu bildirilmektedir:

Rab Kendisi'ne yakaran, içtenlikle yakaran herkese yakındır. Dileğini yerine getirir Kendisi'nden korkanların, feryatlarını işitir, onları kurtarır. Rab korur Kendisi'ni seven herkesi... (Mezmurlar, Bap 18-20)

Ellerimi Sana açıyorum; canım kurak yer gibi, Sana susamıştır. Bana tez cevap ver... Sabahleyin inayetini bana işittir; çünkü ben Sana güveniyorum. Gideceğim yolu bana bildir; çünkü canımı Sana yükseltiyorum. Düşmanlarımdan beni azat et, ya Rab, Sana sığınıyorum. Rızanı işlemeyi bana öğret; çünkü Sen benim Allah'ımsın... Doğruluk diyarında bana yol göster... Adaletin ile canımı sıkıntıdan çıkar... (Mezmurlar, Bap 143, 6-12)

... Alçakgönüllülüğü takınır, Bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse... günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. (2. Tarihler, Bap 7, 14)

"Sana yakarıyorum, ya Rab… bırakma, terk etme beni, ey beni kurtaran Allah!... Ya Rab, yolunu öğret bana… düz yolda bana öncülük et." (Mezmurlar, Bap 27, 7-11)

Dua ettiğinde Allah ondan hoşnut kalır, o da Allah'ın rızasını görüp sevinir. Allah onun durumunu düzeltir. (Eyüp, Bap 33, 26)

Tevbe Etmek

Her insan hayatı boyunca çeşitli hatalar ve yanlışlar yapabilir. Bunlar için yapması gereken, hatasını anlayıp kesin olarak düzeltmeye karar vemesi ve Allah'tan bağışlanma dilemesidir. İnsan, defalarca tevbe edip, bunları tutamamış da olabilir. Bu, bir daha tevbe edemeyeceği anlamına gelmez. Allah herşeyi görür, işitir ve bilir; insanın kalbinde gizlediklerini de bilir. Dolayısıyla Allah'ı kendilerince aldatmaya çalışanlar (Allah'ı tenzih ederiz) aslında sadece kendilerini kandırmış olurlar.

İnsana düşen, sonsuz şefkat ve merhamet sahibi olan Allah'ın kendisine olan merhametine tam bir kulluk şuuru ile icabet etmesi ve tevbeyi ertelememesidir. Zira ölüm anındaki tevbesi kabul edilmeyebilir. İnsanların tevbe etmeye çağrıldıkları bazı Kuran ayetleri de şöyledir:

... Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey müminler, umulur ki felah bulursunuz. (Nur Suresi, 31)

Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Maide Suresi, 39)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Furkan Suresi, 70)

İncil'de tevbeye ilişkin yer alan bazı ifadeler ise şöyledir:

Ben doğru kişileri değil, günahkarları tevbeye çağırmaya geldim. (Luka, Bap 5, 32)

Size hayır diyorum. Ama tevbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. (Luka, Bap 13, 5)

... "Allah'ın egemenliği (ahiret hesabı) yaklaştı. Tevbe edin, müjdeye inanın!" (Markos, Bap 1, 15)

Tevrat'ta tevbeyle ilgili şöyle bildirilir:

(Kentin) tevbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak. (İşaya, Bap 1, 27)

Kulaktan duymaydı bildiklerim Senin hakkında… Bu yüzden kendimi hor görüyor, toz ve kül içinde tevbe ediyorum. (Eyüp, Bap 42, 5-6)

Sadece Allah'ın Hoşnutluğunu Aramak

İnsanlar, kendilerine "Allah için ne yaptın?" diye sorulduğunda birbirinden farklı yanıtlar verirler. Kimi fakirleri doyurduğunu, kimi çeşitli ibadetler yaptığını, kimi de dua ettiğini söyler. Bunlar, şüphesiz, güzel davranışlardır. Ancak insanın, sadece belirli vakitlerde Allah için güzel davranışlarda bulunup, diğer vakitlerinde ise Allah'ın varlığından ve hesap gününün yakınlığından gafil bir hal içerisinde olması büyük bir hatadır. Gerçekten iman etmiş bir insan, Allah'ın kendisini sarıp-kuşatmış olduğunu unutmaz ve hayatının her anında Allah'ın beğenisini ve sonsuz cenneti kazanmak, sonsuz cehennem azabından kurtulmak için elinden gelen çabayı gösterir.

Kuran'da, iman edenlerin ibadetlerinin, hayatlarının ve ölümlerinin yalnızca **"alemlerin Rabbi olan Allah"** için olduğu bildirilmiştir. (Enam Suresi, 162) Bu, müminin tüm hayatının tek bir amaca, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya yönelmesi anlamına gelir. Allah Kuran'da, Kendisi'nin rızasını kazanmayı tek amaç edinmiş olan kimselerin kurtuluşa ereceğini bildirmiştir:

> **Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 109)**

Kuran'da Hz. Süleyman (as)'ın duasında, Allah'tan kendisine O'nun rızasını kazanabileceği işleri ilham etmesini istediği bildirilmektedir. Hz. Süleyman (as)'ın bu duası tüm müminler için güzel bir örnektir:

> **... Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat. (Neml Suresi, 19)**

Tevrat'ta da iman edenlerin, Allah'a "Rızanı işlemeyi bana öğret" diye dua ettikleri ifade edilmektedir. Mezmurlar kitabında geçen bu dua şu şekildedir:

> Sana sığınıyorum. Rızanı işlemeyi bana öğret. Çünkü Sen benim Allah'ımsın... (Mezmurlar, Bap 143, 9-10)

Tevrat'ta Allah'ın rızasını kazanmak için yaşamanın önemi ise şöyle bildirilir:

> Rab... temiz düşüncelerden hoşnut kalır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 15, 26)
>
> Rab… gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 12, 22)
>
> Rab… dürüst yaşayandan hoşnut kalır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 11, 20)
>
> Dua ettiğinde Allah ondan hoşnut kalır, o da Allah'ın yüzünü (rızasını) görüp sevinir. Allah onun durumunu düzeltir. (Eyüp, Bap 33, 26)
>
> … Rab bana destek oldu. Beni huzura kavuşturdu, kurtardı; çünkü benden hoşnut kaldı. (Mezmurlar, Bap 18, 18-19)
>
> Rab'be ve O'nun gücüne bakın, durmadan O'nun yüzünü (Allah'ın rızasını) arayın!... O'nun yaptığı harikaları, olağanüstü işlerini (üstün yaratışını) ve yargılarını (hükmünü) anımsayın! Allah'ımız Rab O'dur, yargıları (hükmü) bütün yeryüzünü kapsar. (Mezmurlar, Bap 105, 4-7)

İncil'de de Hz. İsa (as)'ın kendisine tabi olanlardan asıl isteğinin Allah'ın rızasını kazanmak için çalışmak olduğu belirtilmiştir. Hz. İsa (as)'ın her zaman yalnızca Allah'ın razı olacağı üstün bir ahlak ve tavır içinde olduğu bildirilmiş ve tüm inananların Hz. İsa (as) gibi olmaları gerektiği ifade edilmiştir. İman edenlerin nerede, hangi işle meşgul olurlarsa olsunlar, yaptıklarını mutlaka yalnızca Allah için yapmaları gerektiği İncil'de şu şekilde bildirilmektedir:

> Ne yerseniz yiyin, ne içerseniz için, ne yaparsanız yapın, tümünü Allah'ın yüceliği için yapın. (Korintoslulara 1. Mektup, Bap 10, 31)
>
> ... Rab'den korkarak itaat edin... her ne yaparsanız insanlara değil, Rabbe yapar gibi candan işleyin. (Koloselilere Mektup, Bap 3, 22-24)
>
> ... Ancak Allah'ın isteğini yerine getiren (cennete) girecektir. (Matta, Bap 7, 21)

Sabırlı Olmak

İnsan aceleci olarak yaratılmıştır, her arzusunun hemen gerçekleşmesini ister. Oysa, her iş için Allah Katında belirlenmiş bir zaman vardır; kimse bunu öne almaya veya ertelemeye güç yetiremez. Dolayısıyla mümin sabretmeyi bilmelidir. Gerek elçiler gerekse inananlar karşılarına çıkan zorluklara karşı ölene kadar sabretmişlerdir.

Kuran'da **"Rabbin için sabret"** (Müdessir Suresi, 7) hükmü bildirilmiştir. Yani sabretmek bir ibadettir. Müminlerin sabrı, güzel bir sabırdır. (Mearic Suresi, 5) Kısa dünya hayatında sabredenler şöyle müjdelenmişlerdir:

> **Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (Bakara Suresi, 155)**

Ayrıca sabır, müminlere maddi ve manevi olarak kuvvet kazandıran bir güzel ahlak özelliğidir. Kuran'da Allah, Peygamberimiz (sav) döneminde savaşa çıkan müminlerden sabırlı yirmi kişinin, iki yüz kişiyi mağlup edebileceğini bildirmiştir. Sabırlı yüz kişinin ise bin kişiyi mağlup edebileceğini haber vermiştir. Bu kıyas, sabırlı olmanın iman edenlere kazandırdığı gücü açıkça göstermektedir. Konuyla ilgili ayet şu şekildedir:

> **... Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kafirlerden binini yener... (Enfal Suresi, 65)**

Tevrat'ta da sabrın önemi vurgulanmış ve sabredenlerin üstün oldukları bildirilmiştir. Bir Tevrat açıklamasında, sabreden kişilerin gücü şu şekilde vurgulanmıştır:

> Sabırlı kişi yiğitten üstündür.. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 16, 32)
>
> Sağduyulu kişi sabırlıdır, kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 19, 11)
>
> Rab'bin huzurunda sakin dur, sabırla bekle; kızıp üzülme işi yolunda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara. (Mezmurlar, Bap 37, 7)
>
> Huysuz kişi çekişme yaratır, sabırlı kişi kavgayı yatıştırır. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 15, 18)

İncil'de de inananların sabırlı olmaları çeşitli açıklamalarla bildirilmiştir. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

> Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese karşı sevecen ve öğretmeye yetenekli olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalı. (Timoteosa 2. Mektup, Bap 2, 24)
>
> ... Tahammülle, sevgide birbirinize sabrederek... (Efesoslulara Mektup, Bap 4, 2)
>
> ... Zayıflara destek olun, bütün insanlara karşı sabırlı davranın. (Selaniklilere 1. Mektup, Bap 5, 14)
>
> Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. (Matta, Bap 24, 13)

Düşünmek

Kuran'ın pek çok ayetinde insanlar düşünmeye davet edilmişlerdir. Allah Kuran'da insanlara, Kuran ayetleri, insanın yaratılışı, doğa olayları, kendilerine verilen nimetler, diğer canlılar üzerinde iyice düşünmelerini bildirmiştir. İnsanın çevresindeki olayları değerlendirirken gereği gibi düşünmesi zorunludur. Bu şekilde Allah'ın varlığının delillerini ve yaratışının görkemini derinlemesine kavrayacaktır. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir:

> **Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)**

Müminlerin derin düşünen ve düşündüklerinden sonuç çıkaran insanlar oldukları Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

> **Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 190-191)**

İnsan nereye bakarsa baksın, nereye giderse gitsin Allah'ın sonsuz ilminin, benzersiz sanatının, sınırsız kudretinin, yüceliğinin ve büyüklüğünün eserleriyle karşılaşacaktır. Ancak insanın bu gerçeği fark edebilmesi için ön yargılarından kurtulması, çevresindeki varlıkları ve olayları dikkatlice incelemesi gereklidir. Samimi olarak düşünen insan, yaşadıklarından ve karşılaştıklarından anlam çıkaracak, öğüt alacaktır. Böylelikle Allah'ın kadrini daha iyi takdir edecek; O'na olan sevgisi, saygısı ve bağlılığı artacaktır.

İncil'de samimi olarak iman edenlerin düşünmeleri ve gördüklerinden öğüt almaları gerektiği ifade edilmiştir. Düşünmeye davet eden bazı İncil ifadeleri şöyledir:

> ... Düşünmüyor musunuz? Anlamıyor musunuz? Yüreğiniz öylesine mi katılaştı? (Markos, Bap 8, 17)
>
> Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün... (Korintoslulara 1. Mektup, Bap 1, 26)
>
> Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir. (Timoteos'a 2. Mektup, Bap 2, 7)

Tevrat'ta Allah'ın yaratma sanatını ve kudretini gereği gibi düşünmenin önemi üzerinde durulmuş, iman edenler derin düşünmeye davet edilmişlerdir. Tevrat'ta yer alan derin düşünmenin önemi ile ilgili bazı açıklamalar şu şekildedir:

> Ve gece gündüz O'nun şeriatını derin düşünür. (Mezmurlar Bap, 1, 2)
>
> Yatağımda Seni andığım, gece nöbetlerinde Seni derin düşündüğüm zaman... (Mezmurlar, Bap 63, 6)
>
> Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, sanki benim oluyor bütün hazineler. Koşullarını derin derin düşünüyorum, yollarını izlerken. Zevk alıyorum kurallarından, sözünü unutmayacağım. (Mezmurlar, Bap 119, 13-16)

Ve Senin bütün işlerini derin düşünürüm ve Senin yaptıkların hakkında düşünceye dalarım. (Mezmurlar, Bap 77, 12)

Güzel Ahlaka Çağırmak

Elçiler ve inananlar tarih boyunca insanları Allah'ın yoluna ve güzel ahlaka davet etmişlerdir. Allah'ı, ahireti, cennet ve cehennemi, güzel ahlakı anlatarak, onları Allah'ın istediği şekilde yaşamaya çağırmışlardır. Bir Kuran ayetinde, **"Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır"** (Nahl Suresi, 125) şeklinde emredilmiştir. Çeşitli Kuran ayetlerinde, Yüce Allah'a çağıran ve güzel ahlakın uygulanmasına çaba gösterenler övülmüş ve müjdelenmişlerdir:

Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (Al-i İmran Suresi, 104)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) müminleri müjdele. (Tevbe Suresi, 112)

Al-i İmran Suresi'nin 113-114. ayetlerinde, Kitap Ehli'nin, yani Allah Katından kendilerine kitap verilmiş olan Museviler ve Hıristiyanların içindeki bir topluluğa dikkat çekilir. Güzel ahlaka davet eden samimi, salih Musevi ve Hıristiyanlardan oluşan bu topluluk ayetlerde şöyle anlatılır:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 113-114)

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 199)

Hz. İsa (as)'ın ve öğrencilerinin hayatı bunun güzel örneklerinden biridir. Konuya ilişkin İncil'deki bazı ifadeler şöyledir:

Biz ise kendimizi duaya ve Allah sözünü yayma işine adayalım. (Habercilerin İşleri, Bap 6, 4)

Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan saparsa ve biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkarı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış ve bir sürü günahı örtmüş olur. (Yakup'un Mektubu, Bap 5, 19-20)

Tevrat'ta da insanlar güzel ahlaka şöyle davet edilirler:

Kötülükten sakının, iyilik yapın; esenliği amaçlayın, ardınca gidin. (Mezmurlar, Bap 34, 14)

Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın. (Zekeriya, Bap 7, 10)

Kötülüğe değil, iyiliğe yönelin ki yaşayasınız; böylece dediğiniz gibi, Rab, herşeye egemen Allah sizinle olur. Kötülükten nefret edin, iyiliği sevin... (Amos, Bap 5, 14-15)

Mucize Beklentisi İçinde Olmamak

Tarih boyunca insanlar, iman etmek için kendilerine gönderilen elçilerden mucizeler istemişlerdir. Hz. İsa (as) bunu, "Belirtiler ve göz kamaştırıcı işler görmedikçe hiçbir zaman iman etmeyeceksiniz" (Yuhanna, Bap 4, 48) diye ifade etmiştir.

İnkarda ısrar edenlerin Hz. Muhammed (sav)'den de mucize istedikleri Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız. Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın. Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin. Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız."

De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?" (İsra Suresi, 90-93)

Oysa akıl ve vicdan sahibi insanlar, Allah'a inanmak için mucize görmeye ihtiyaç duymazlar. Çünkü anlayış sahibi bir insan için herşey Allah'ın bir delilidir. Atomlardan galaksilere evrenin her parçası Allah'ın varlığının ve yaratmasının delilleri ile doludur. Israrla mucizeler görmek isteyenlerin gerçek niyeti ise bir kaçış yolu bulmaktır. Elçilerin Allah'ın lütfuyla gösterdikleri mucizeler karşısında Allah'a iman etmek yerine onları hayali suçlamalarla, örneğin büyücülük veya bozgunculuk yapmakla itham etmeleri bunun bir göstergesidir.

Mucize isteyen inkarcıların söz konusu samimiyetsizliği, İncil'de, "Eğer Musa'yı ve peygamberleri dinlemiyorlarsa, ölüler arasından biri dirilse bile inanmazlar" (Luka, Bap 16, 31) şeklinde belirtilmiştir.

Bu insanların mucize görseler bile iman etmeyecekleri bir Kuran ayetinde de şöyle anlatılmaktadır:

Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 111)

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet (mucize) gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler (mucizeler), ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz?" (Enam Suresi, 109)

Tevrat'ta da inkarcıların bu yaklaşımı Hz. Musa (as)'ın kıssası ile anlatılmaktadır:

Rab Musa'yla Harun'a şöyle dedi: "Firavun size, 'Bir mucize yapın' dediğinde, söyle Harun'a, değneğini alıp Firavunun önüne atsın. Değnek yılan olacak." Böylece Musa'yla Harun Firavunun yanına gittiler ve Rab'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini Firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi. Bunun üzerine Firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların değneklerini yuttu. Yine de, Rab'bin söylediği gibi Firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. (Çıkış, Bap 7, 8-13)

Göz, Kalp ve Kulakların Duyarsızlaşması

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (Fussilet Suresi, 5)

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 7)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

İncil

Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, kulakları ağır işitir oldu. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları işitmesin, yürekleri anlamasın ve Bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim. (Matta, Bap 13, 15)

Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek artığı topladınız?... (Markos, Bap 8,18-19)

Tevrat

Rab bana şöyle seslendi: "İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir." (Hezekiel, Bap 12, 1-3)

Ey sağırlar, işitin, ey körler, bakın da görün!... Pek çok şey gördünüz, ama aldırmıyorsunuz, kulaklarınız açık, ama işitmiyorsunuz. (İşaya, Bap 42, 18, 20)

"Git, bu halka şunu duyur" dedi, "'Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız, bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz!" (İşaya, Bap 6, 9)

Kendini Yüceltmemek

Hatasızlık ve kusursuzluk yalnızca Allah'a mahsustur. Mümin, bilerek veya bilmeyerek hata yapabilir, her seferinde gönülden Allah'a yönelerek tevbe eder, bir daha aynı hatayı yapmamaya özen gösterir. Kendisini hatasız ve günahsız göstermeye, başkalarını aşağı görerek kendisini yüceltmeye çalışmaz. Samimiyetten uzak olarak yaptıkları işlerin, kendilerini kurtaracağını zannederek büyüklenenler Allah'ın rızasını ve rahmetini kazanamayabilirler:

Kendilerini (övgüyle) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (Nisa Suresi, 49)

Kuran'da bu ahlaktaki kişilerin samimiyetsiz çabalarının kendilerini kurtarmayacağı ve hüsrana uğrayacakları bildirilmiştir:

De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi? Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (Kehf Suresi, 103-104)

Tevrat'ta da övünmenin kötü ahlak özelliği olduğu bildirilmiştir:

Rab şöyle diyor: "Bilge kişi bilgeliğiyle, güçlü kişi gücüyle, zengin kişi zenginliğiyle övünmesin. Dünyada iyilik yapanın, adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben Rab olduğumu anlamakla ve Beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü Ben bunlardan hoşlanırım" diyor Rab. (Yeremya, 9:23-24)

Övünenlere, "Övünmeyin artık!" dedim; kötülere, "Kaldırmayın başınızı! Kaldırmayın başınızı! Tepeden konuşmayın!" Çünkü ne doğudan, ne batıdan, ne de çöldeki dağlardan doğar yargı. Yargıç ancak Allah'tır, birini alçaltır, birini yükseltir. (Mezmurlar, Bap 75, 4-7)

Kötü insan içindeki isteklerle övünür... Kendini beğenmiş kötü insan Allah'a yönelmez… (Mezmurlar, Bap 10, 3-4)

İncil'de yer alan pek çok açıklamada ise, kibire kapılıp kendisine yüceltmek isteyenin aslında küçük düşmekte olduğu ifade edilmiştir. Luka İncili'nde geçen aşağıdaki cümle bunun bir örneğidir:

... Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir. (Luka, Bap 18, 14)

Öyle ki, Allah'ın huzurunda hiç kimse övünemesin… Yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün." (1. Korintliler, Bap 1, 29-31)

Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün saysın. (Filipililer, Bap 2, 3)

Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. (1. Korintliler, Bap 13, 4)

Esenlik Dilemek

Selam vermek veya esenlik dilemek, karşılaşan insanların birbirlerine en güzel dilek ve temennilerini ifade etme şeklidir. İnananlar, herhangi bir ortamda biraraya geldiklerinde ve evlere girerken, bu güzel davranışı titizlikle uygularlar. İşlerinin yoğun veya acil olması gibi nedenler onları esenlik dilemekten alıkoymaz. Kuran'da, kendisine selam verilen kişinin o selama daha güzeliyle veya aynısıyla karşılık vermesi ve inananların evlere girerken selam vermeleri emredilmiştir:

Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah herşeyin hesabını tam olarak yapandır. (Nisa Suresi, 86)

... Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (Nur Suresi, 61)

Bu konuda İncil'de yer alan bazı ifadeler ise şöyledir:

Eve girerken evdekilere esenlik dileyin. (Matta, Bap 10, 12)

... İsa oraya geldi, ortada durup onlara, "Üzerinize esenlik olsun" dedi... İsa yine onlara, “Size esenlik olsun!” dedi. (Yuhanna, Bap 20, 19-21)

Tevrat'ta ise konu ile ilgili şöyle bahsedilmektedir:

"Harun'la oğullarına de ki, '… Onlara diyeceksiniz ki, Rab sizi kutsasın ve korusun… ve size lütfetsin… ve size esenlik versin.'" (Çölde Sayım, Bap 6, 23-26)

... "Huzur bulsun Seni sevenler! Surlarına esenlik, saraylarına huzur egemen olsun!" Kardeşlerim, dostlarım için, "Esenlik olsun Sana!" derim. (Mezmurlar, Bap 122, 6-8)

… Dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: 'Esenliğiniz bol olsun!' (Daniel, Bap 6, 25)

Kıskançlıktan Kaçınmak

... Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (Nisa Suresi, 128)

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım... Ve hased ettiği zaman, hasetçinin şerrinden. (Felak Suresi, 1,5)

İncil

Benliğin işleri açıktır. Bunlar cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgınca eğlenceler ve benzeri şeylerdir... (Galatyalılara, Bap 5, 19-21)

Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Allah'tan dilemiyorsunuz. (Yakup, Bap 4, 2)

Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. (1. Korintliler, Bap 13, 4)

Allah sayesinde yaşıyorsak… boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım. (Galatyalılara, Bap 5, 25-26)

Tevrat

Aptalı üzüntü öldürür, budalayı kıskançlık bitirir. (Eyüp, Bap 5, 2)

Kıskançlık… öfkesini azdırır… acımasız olur. (Süleyman'ın Meselleri, Bap 6, 34)

Yalan Söylememek

... yalan söz söylemekten de kaçının. (Hac Suresi, 30)

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve sözü doğru söyleyin. (Ahzab Suresi, 70)

İncil

Çünkü kötü tasarılar yürekten kaynaklanır... yalancı tanıklık... (Matta, Bap 15, 19)

Birbirinize yalan söylemeyin. (Koloselilere, Bap 3, 9)

Tevrat

... Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz. Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz... (Levililer, Bap 19, 11-12)

Yalan haber taşımayacaksın, haksız şahit olmak için kötüye el vermeyeceksin. Kötülük için çokluğun peşinde olmayacaksın ve bir davada adaleti bozmak için çokluğun ardınca saparak söylemeyeceksin... (Çıkış, Bap 23, 1-2)

Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü Ben kötü kişiyi aklamam. (Çıkış, Bap 23, 7)

Zina Yapmamak

Zinaya yaklaşmayın gerçekten o 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur. (İsra Suresi, 32)

Tevrat

Zina etmeyeceksin. (Çıkış, Bap 20, 14)

... Ülke zina edenlerle dolu... İzledikleri yol kötü... (Yeremya, Bap 23, 10)

İncil

İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır... cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir. (Markos, Bap 7, 20-22)

Hırsızlık Yapmamak

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Mümtehine Suresi, 12)

Tevrat

Çalmayacaksınız; ve hile ile davranmıayacaksınız... (Levililer Bap 19, 11)

... Evlere hırsız giriyor, dışarıda haydut çeteleri soygun yapıyor. Ne var ki, düşünmüyorlar, kötülüklerini unutmadığımı. Günahları kuşatıyor onları, gözümün önündeler. (Hoşea, Bap 7, 1-2)

İncil

... Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere tanıklık etme, kimsenin hakkını yeme, annene babana saygı göster. (Markos, Bap 10, 19)

Anne ve Babaya Karşı En Güzel Tavrı Göstermek

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (İsra Suresi, 23)

İncil

... Babana ve annene saygı göstereceksin. (Luka, Bap 18, 20; Matta, Bap 19, 19)

Ey çocuklar, Rab yolunda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü böylesi doğrudur. İyilik bulmak ve yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göster... (Efesoslulara Mektup, Bap 6, 1-3)

"O'nun (Allah'ın) buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'" (Markos, Bap 10, 19)

Tevrat

Babana ve anana hürmet et... (Çıkış, Bap 20,12)

Allah'ın Rab'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Allah'ın Rab'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin. (Tesniye, Bap 5, 16)

BÖLÜM 6
ORTAK FİKRİ MÜCADELE

Çağımızda insanlığın içinde bulunduğu koşullar incelendiğinde, inançlı insanların ittifak ederek fikri mücadele yapmaları gereken tehlikeler açıkça görülmektedir. Çatışmalar, savaşlar, katliamlar, yoksulluk, açlık, ahlaki dejenerasyon, sosyal adaletsizlik gibi sorunlar farklı seviyelerde olmakla birlikte bugün pek çok ülkede önemli sıkıntılara neden olmakta ve dünyanın çeşitli bölgelerinde bu durumdan zarar gören masum insanlar kendilerine uzanacak bir yardım eli beklemektedirler. Elbette dünyanın çeşitli bölgelerinde vicdan sahibi kimseler, kendi imkanları ölçüsünde bu insanlara yardım etmeye çalışmaktadırlar. Açlık çeken bölgelere insani yardım paketleri ulaştırılmakta, savaş ve çatışmaların yaşandığı yerlerde barış elçileri mağdurları korumaya çalışmakta, hemen her ülkede suça ve ahlaki dejenerasyona karşı çalışmalar yürütülmektedir. Ancak bu girişimler genellikle bölgesel faaliyetlerle ve mevcut sorunların çözüme kavuşturulması hedefi ile sınırlı kalmaktadır. Oysa insanlara acı ve sıkıntı veren her türlü sorunun tamamen ortadan kaldırılması, tüm dünyanın huzura, güvenliğe ve refaha kavuşması mümkündür.

Bunun için, yaşanılan sorunların gerçek nedenleri tespit edilmeli ve bunlara zemin hazırlayan fikri ortam ortadan kaldırılmalıdır. Günümüz toplumlarında yaşanan sıkıntıların temeline bakıldığında ise, esas sorunun insanların din ahlakından uzaklaşmaları olduğu görülecektir. Şefkati, sevgiyi, anlayışı, merhameti, yardımlaşmayı ortadan kaldıran bunun yerine "güçlü olanın haklı olduğu", herkesin yalnızca kendi menfaatini düşündüğü, çıkarcı, tartışmacı ve kavgacı bir toplum modelinin oluşturulmasında, insanların Allah'a karşı sorumlu oldukları ve ahirette hesap verecekleri gerçeğinin göz ardı edilmesinin önemli bir rolü olmuştur.

19. yüzyılda dünya düşünce tarihinde yaşanan değişimler, sonraki yüzyıllarda yaşanacak manevi çöküşün temellerini atmıştır. Bu dönemde, o zamana kadar dünyanın geneline hakim olan "teist" -Allah'ın varlığını kabul eden- inançlara ve dinlere karşı ateizm -Allah'ı inkar- sapkınlığı güç kazandı. 18. yüzyılda Diderot, Baron d'Holbach gibi materyalistlerin evrenin sonsuzdan beri var olduğu ve madde dışında bir varlık alemi bulunmadığı yanılgıları, Avrupa'da yayılmaya başladı. Feuerbach, Marx, Engels, Nietzche, Durkheim, Freud gibi düşünürlerin etkisiyle 19. yüzyılda ateizm daha da yaygınlaştı.

Ateizme en büyük desteği sağlayan kişi ise, yaratılışı reddeden ve buna karşı evrim teorisini öne süren Charles Darwin oldu. Darwinizm, ateistlerin asırlardır cevap veremedikleri "canlılar ve insan nasıl var oldu?" sorusuna, sözde bilimsel bir cevap getirdi. Doğanın içinde, cansız maddeyi canlandıran ve sonra da ondan milyonlarca farklı canlı türü meydana getiren bir mekanizma olduğunu iddia etti ve pek çok kişiyi bu yanılgıya inandırdı.

19. yüzyılın sonlarında ateistler, kendilerince herşeyi açıkladığını sandıkları bir 'dünya görüşü' oluşturmuşlardı: Evrenin yaratıldığını inkar ediyor, buna karşı "evren sonsuzdan beri vardır, başlangıcı yoktur" diyorlardı. Evrendeki düzen ve dengenin tesadüflerin sonucu olduğunu ileri sürüyor, kainatta hiçbir amaç bulunmadığını iddia ediyorlardı. İnsanın ve diğer canlıların nasıl var olduğu sorusunun Darwinizm tarafından açıklandığını sanıyorlardı. Tarih ve sosyolojinin Marx ve Durkheim, psikolojinin ise Freud tarafından ateist

temellerde açıklandığını zannediyorlardı. Oysa bu görüşlerin her biri, 20. yüzyıldaki bilimsel, siyasi ve toplumsal gelişmelerle yıkıldı. Astronomiden biyolojiye, psikolojiden toplumsal ahlaka kadar pek çok farklı alandaki bulgu, tespit ve sonuçlar, ateizmin tüm varsayımlarını temelinden çökertti.

Ancak bu süre zarfında Darwinist ve materyalist düşünceye dayanan akımlar insanlığa çok büyük yıkımlar getirdiler. Komünizm, faşizm, anarşizm, ırkçılık, nihilizm, egzistansiyalizm gibi felsefe ve ideolojiler insanları, toplumları ve milletleri büyük buhranlara, çatışmalara, savaşlara sürükledi ve büyük felaketlere neden oldu. Günümüzde de bu yıkıcı ideolojilerin etkileri –azalmış olmakla birlikte- devam etmektedir. Darwinist ideoloji bazı çevreler tarafından halen bilimsel bir teoriymiş gibi savunulmaktadır. Darwinizm'in toplumlara nasıl kabul ettirilmeye çalışıldığını ve bunun neticelerini ilerleyen satırlarda kısaca ele alacağız. Ancak bundan önce, önemli bir gerçeğe tekrar dikkat çekmek istiyoruz.

Din ahlakına karşı olan ideolojilerin dünyayı içine sürükledikleri durum karşısında en büyük sorumluluk iman eden vicdan sahibi insanlara düşmektedir. Din ahlakına karşı olanların yürüttükleri faaliyetler, yalnızca Hıristiyanları, Musevileri ya da sadece Müslümanları ilgilendirmemektedir. Dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, söz konusu ideolojilerin neden olduğu zararlar her üç dinin mensupları için ortak bir tehlikedir ve inanç sahibi tüm insanların vicdanlarını rahatsız etmekte, Allah'a iman eden herkese önemli sorumluluklar yüklemektedir. Bu durum karşısında, Allah'a inanan ve Rabbimiz'in bize öğrettiği güzel ahlakı yaşamayı kabul eden Ehl-i Kitap'ın ve Müslümanların iş birliği yapması gerektiği açıktır. Her üç dinin mensupları, el ele vererek, zaten hiçbir bilimsel temeli bulunmayan, sadece materyalist felsefe uğruna ayakta tutulmak istenen Darwinizm'in yanlışlığını tüm dünyaya anlatmalıdırlar. İnançsızlıktan güç bulan tüm diğer yıkıcı idelojilere (komünizme, faşizme, ırkçılığa) ve ahlaki dejenerasyona karşı da el birliği ile fikri bir mücadele yürütmelidirler. Bu gerçekleştirildiği takdirde dünya çok kısa zamanda barış, huzur ve adalete kavuşacaktır. Yeryüzündeki acılar, sıkıntılar, katliamlar, belalar, adaletsizlikler, yokluklar sona erecek; aydınlık, ferahlık, zenginlik, bolluk, sağlık, bereket gelecektir.

Çarpık Değer Yargılarının Kökeni: Darwinizm

Evrim teorisi, "canlılar tesadüfler sonucunda ve yaşam mücadelesi sayesinde ortaya çıkmış ve gelişmiştir" cümlesiyle özetlenebilir. Bunun doğal bir sonucu olarak, Darwinizm insana, "kimseye karşı sorumlu değilsin, hayatını tesadüflere borçlusun, yaşamak için mücadele etmen, gerekirse diğerlerini ezmen gerekir, bu dünya çatışma ve menfaat dünyasıdır." mesajı verir. "Doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "güçlülerin hayatta kalması" gibi Darwinist kavramların ahlaki yansıması budur. Bu Darwinist telkin, kuşkusuz din ahlakının tamamen zıddıdır ve din ahlakına karşı bir dünyanın temelini oluşturmaktadır.

Darwinist telkinlerin ne kadar yıkıcı etkileri olduğunu görmek için, toplumun değer yargılarını gözlemlemek yeterlidir. Günümüz toplumlarına baktığımızda, insanların çoğunun sadece dünyadaki yaşamlarını sürdürmek, iyi bir meslek sahibi olmak, mal-mülk edinmek, daha çok para kazanmak, eğlenmek ve böylece "yaşam mücadelesinde galip gelmek" için yaşadıklarını görürüz. Elbette her insanın dünya hayatı boyunca iyi ve güzel bir yaşam elde etmek için gayret göstermesi son derece olağandır. Ancak din ahlakı, insanların kendilerine güzel bir hayat kurmaya çalışırken, ihtiyaç içinde olanları da gözetmelerini, yardımlaşmalarını ve bencillikten kaçınmalarını gerektirir. Darwinist yaşam modelinde ise insan, diğer insanların iyiliğini düşünmediği gibi, kendi menfaati için onların kötü duruma düşmesinden de sakınmaz. Özellikle de gençlerin

arasında lüks ev ve arabalara sahip olmak, sınırsız harcamalar yapmak, şöhret, zenginlik ve güç elde etmek en büyük idealler halini almıştır. Bu anlayış içindeki insanlar niçin var olduklarını sorgulamaz, Allah'ın varlığını ve kudretini neredeyse hiç düşünmezler. Neden yaratıldıklarını, kendilerini yaratan üstün Yaratıcımız'a karşı ne gibi sorumlulukları olduğunu tamamen göz ardı ederler. Her insan için olduğu gibi kendileri için de dünya hayatının bir sonu olduğunu, ölümle birlikte kazandıkları herşeyi bu dünyada bırakacaklarını hatırlamak istemez, ölümden sonra yeniden dirilip yaptıklarının hesabını vereceklerini kabullenmezler. Elbette onların bunları göz ardı etmeleri ya da kabullenmek istememeleri, gerçeği değiştirmez. Hayatları boyunca hiç düşünmeseler de, gerçekler kendilerine her hatırlatıldığında yüz çevirseler de, yaratılmış aciz birer kuldurlar, her canlı gibi birgün ölecek ve yaptıklarından hesaba çekileceklerdir.

Aslında yukarıda tarif ettiğimiz gibi bir yaşam süren insanların belki de büyük çoğunluğu evrim teorisinin etkisi altında kaldığının farkında bile değildir. Hatta oldukça önemli bir kısmı söz konusu teorinin, biyolojinin ilgi alanına girdiğini ve kendilerinin konuyla hiçbir ilgilerinin olmadığını sanırlar. Ne var ki kendileri bunun şuurunda olmasalar da, düzenli olarak propagandasına maruz kaldıkları evrim teorisi onların hayata bakış açılarını derinden etkilemektedir.

Kendilerini ve çevrelerindeki insanları "bir tür gelişmiş hayvan" olarak değerlendiren bireyler, tavır ve tutumlarında, aldıkları kararlarda bu sapkın bakış açılarını yansıtmaktadırlar. Darwinist anlayış, insanlara bencil, menfaatperest, acımasız ve zalim olmayı öğütlemekte; şefkat, merhamet, fedakarlık, tevazu gibi meziyetleri ise yok etmekte, bunu da sözde "hayatın kuralları"nın bir gereği gibi göstermektedir. Bu durum doğal olarak toplum düzenini bozmakta, hem ahlaki hem de toplumsal çöküntüye neden olmaktadır.

Darwinist anlayışın bir diğer olumsuz etkisi de, pek çok toplumda insanların yalnızca şahsi menfaatlerini gözetmelerinin genel bir kural halini almasıdır. Bu tarz toplumlarda karşılıksız fedakarlık yapmak, yardım etmek, sevgi, saygı ve şefkat göstermek unutulmuştur. Böyle bir yapı insanları yalnızlığa ve bunalıma itmektedir. Stres, huzursuzluk, mutsuzluk, endişe pek çok insanın hayatını adeta bir kabusa dönüştürmektedir. İçine düştükleri manevi boşluğa çare arayanların kimi alkol, uyuşturucu veya kumar batağına düşmekte, kimi intihar etmekte, kimi de karanlık yollara sapmaktadır.

Manevi değerleri göz ardı eden toplumlarda ahlaki dejenerasyonun boyutları da son derece hızlı bir şekilde genişlemektedir. Eşcinselliğin, fuhuş ticaretinin, cinsel suçların, tecavüz vakalarının ve cinsel hastalıkların artışı ahlaki çöküşün bazı önemli göstergeleridir. Fuhuş yüzünden aileler dağılmakta, kendine duyduğu saygıyı kaybetmiş insanlar ortaya çıkmaktadır. Bazı cinsel sapıklıklar ve eşcinsellik artık dünyanın birçok yerinde normal karşılanmakta; bu ahlaksızlıklara karşı çıkanlar ise çağ dışı olmakla itham edilmektedir. Bugün eşcinsellerin, bazı ülkelerde resmi olarak evlenebilmeleri, dünya çapında organize eylemler yapabilmeleri, din ahlakına karşı saldırgan bir tutum sergileyebilmeleri düşündürücüdür.

Yıkım sadece toplumsal boyutta değil aynı zamanda siyasi boyuttadır. Geride bıraktığımız 20. yüzyıl, insanlık tarihinin en büyük, en dehşetli, en yıkıcı savaşlarına sahne olmuştur. Bunların yanı sıra anarşi ve terör olaylarında pek çok insan hayatını kaybetmiş, yaralanmış veya sakat kalmıştır. Söz konusu vahşet komünizm, faşizm, ırkçılık gibi temelinde Darwinizm'in yer aldığı ideolojilerin eseridir. Bölgesel savaşlar, çatışmalar ve kanlı terör eylemleri halen dünyanın çeşitli bölgelerinde devam etmektedir.

Günümüzde dünya nüfusunun önemli bir bölümü sıkıntı ve yoksulluk içinde yaşamaktadır. İstatistiklere bakıldığında, açlığın, fakirliğin, gelir dağılımındaki uçurumun oldukça büyük oranlara ulaştığı görülmektedir.

Elbette bu olumsuz gelişmeler bencillik, çıkar ilişkileri ve materyalist değerler üzerine kurulu bir dünya düzeninin doğal sonuçlarıdır.

Toplumsal yozlaşmaya ilişkin hemen akla gelen önemli bir unsur da suç oranlarındaki olağanüstü artıştır. Dünya genelinde yasa dışı eylemler sayıca arttığı gibi, çeşitlilik bakımından da çoğalmaktadır. Aslında bu, manevi ve vicdani değerleri terk etmenin kaçınılmaz neticesidir. Dinin insana öğrettiği ahlaktan uzak olan bireyler, hırsızlık, dolandırıcılık, gasp, tehdit, kısacası her türlü gayri meşru fiili olağan karşılamakta, bu suçların tamamen ortadan kaldırılabileceğine ihtimal dahi vermemektedirler.

Tüm bu olumsuz tablo, son iki yüzyıldır önce Batı dünyasında ardından tüm dünyada tırmanışa geçen materyalist felsefenin sonuçlarıdır. İnsanlara Yaratıcımız'ın varlığını inkar ettiren, "hiç kimseye karşı sorumlu değilsiniz, vahşi bir ormanda yaşam ve çıkar mücadelesi veren evrimleşmiş hayvanlarsınız" yanılgısını telkin ederek onları din ahlakından uzaklaştıran propagandanın ürünleridir.

İki Seçenek

Buraya kadar anlatılanlar her gün çevremizde şahit olduğumuz olayların, gazetelerde okuduğumuz ve televizyonda seyrettiğimiz haberlerin bir özetidir. Aslında herkes sözü edilen bu tablonun gayet iyi farkındadır. O halde samimi olarak iman edenlerin kendi kendilerine şu soruyu sorması gerekir: Dünyanın içinde bulunduğu durum karşısında yapılması gereken en doğru ve en güzel davranış nedir?

İçinde yaşadığımız çağda dünya toplumlarını yıkıma götüren kötülükleri, ahlaksızlıkları, haksızlıkları ve dejenerasyonu gören herkesin önünde iki seçenek vardır:

Birincisi, gördüklerini görmezden gelenlerin seçtiği yoldur. Bu yolu tercih edenler, olup bitenleri sadece seyretmekle yetinir, yaşanan olumsuzluklara karşı ilgisiz ve umursamaz bir tavır takınırlar. "Dünyayı kurtarmak bana mı kaldı?" veya "Ben neyi değiştirebilirim?" gibi mazeretlerle kendilerini kandırırlar. Sohbet ortamlarında, insanlığın içinde bulunduğu duruma ne kadar üzüldüklerini ifade eder, kimi zaman ihtiyaç içinde olanlara küçük yardımlarda bulunurlar, ancak tüm bu kötülüklerin tamamen ortadan kaldırılması için çaba göstermeye yanaşmazlar. Oysa unutmamak gerekir ki, acılara, sıkıntılara, kötülüklere karşı sessiz kalan ya da elinden gelen en fazla çabayı göstermeyen de bu tablodan sorumludur.

İkinci yol ise, mevcut imkanların tümünü seferber ederek, insanlığı içinde bulunduğu durumdan kurtarmak için gerekli fikri mücadeleyi yürütmek, bu konuda asla yılgınlığa kapılmamak, şevkle ve azimle çaba göstermektir. Samimi, sağduyulu, vicdanlı, sorumluluk sahibi inananlara düşen elbette bu ikinci yolu seçmektir. Madem zalimler, kötüler, ahlaksızlar ve din ahlakına karşı olanlar ittifak kurmuştur; o halde Kitap Ehli'nden samimi olarak iman edenler ve samimi Müslümanlar da bu şer ittifakına karşı birleşmeli, her türlü maddi ve manevi imkanı biraraya toplayarak ortak bir fikri mücadele yürütmelidir. İnançlı her Musevi, her Hıristiyan, her Müslüman bu doğrultuda elinden gelen gayreti göstermekle sorumludur. Böylelikle dürüst, saygılı, sevgi dolu, anlayışlı, ince düşünceli, güzel ahlaklı insanlarla birlikte, huzur, barış, güvenlik, mutluluk ve refahın hakim olduğu bir ortamda yaşamak mümkün olacaktır.

Günümüzdeki gibi zorluk ve sıkıntı dönemlerinde, Kitap Ehli ve Müslümanlar birbirlerine karşı her zamankinden daha çok anlayışlı, uyumlu, tamamlayıcı, kolaylaştırıcı ve saygılı olmalıdırlar. Unutulmamalıdır ki birlik, beraberlik ve iş birliği başarı getirir. Çekişme, tartışma ve ihtilaf ise güçsüzlüğe neden olur. Üstelik

içinde yaşadığımız dönem, bu iş birliğinin bir an önce tesis edilmesini gerektirmektedir. Din ahlakına karşı olanlarla yapılması gereken fikri mücadelenin yanı sıra bu dönem, iman edenlerin dünya tarihinin en kutlu dönemlerinden birine, Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne ikinci kez gelişine hazırlık yapmaları gereken çok önemli bir dönemdir.

BÖLÜM 7
İLAHİ DİNLERDE MESİH (AS) VE HZ. MEHDİ (AS) İNANCI

Ahir zaman, dünyanın son dönemlerini ifade eden bir tanımdır. İslam inancına göre, kıyametten önceki bu son dönemde insanlık önce büyük bir bozulma ve dejenerasyon ile karşı karşıya kalacaktır. Haksızlığın, zulmün, açlığın ve yoksulluğun, ahlaki çöküntünün, savaşların ve çatışmaların, kargaşa ve anarşinin arttığı bu karanlık dönem, insanların Allah'a ve din ahlakına yönelmeleriyle son bulacaktır. Yokluğun yerini bolluk, haksızlığın ve zulmün yerini adalet ve anlayış, anarşi ve kargaşanın yerini huzur ve güven ortamı alacak; dünya tarihte hiç olmadığı kadar güzellik ve bereket içinde olacaktır. Allah, dünyanın aydınlığa ve berekete kavuşması için, Hz. İsa (as)'ın yeniden dünyaya gelişini ve "Mehdi" (hidayete ermiş, hidayet bulmuş) sıfatını taşıyan kutlu bir şahsı vesile kılacaktır. Tüm bunlar, bize Peygamber Efendimiz (sav) tarafından müjdelenen, Kuran'da da işaret edilen çok değerli müjdelerdir.

Ahir zamanın alametlerinin neler olduğunu, bu dönemde gelecek olan Hz. Mehdi (as)'ın özelliklerini, Hz. Mehdi (as) geldikten sonra yeryüzünde ne gibi değişimlerin olacağını ve Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne gelişini daha önce yayınlamış olduğumuz kitaplarımızda detaylı olarak incelemiştik. *(Detaylı bilgi için bkz. Hz. Mehdi (as)'ın Çıkış Alametleri ve Özellikleri, Hz. Mehdi (as) ve Altınçağ, Peygamberimiz (sav)'in Dilinden Hz. Mehdi (as), Kıyamet Alametleri, Altınçağ, Ahir Zaman ve Dabbet'ül Arz, Hz. İsa (as)'ın Geliş Alametleri, Ahir Zamanı Bediüzzaman ile Anlamak, Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) Bu Yüzyılda Gelecek)*

Bu kitabımızda ise Hıristiyanların ve Müslümanların heyecanla bekledikleri Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne ikinci kez gelişini ve Tevrat'ta yer alan ve İslami kaynaklarla büyük benzerlik gösteren Hz. Mehdi (as)'ın zuhurunu kısaca açıklayacağız.

Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) Bu Yüzyılda Gelecektir

Her yüz senede bir din ahlakını bidatlerden kurtarmak ve yenilemek için Allah tarafından bir zatın gönderildiği, *Sünen-i Ebu Davud*, *Mektubat-ı Rabbani* gibi büyük ve muteber ehli sünnet alimlerinin eserlerinde açık bir şekilde belirtilmiştir:

> Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre; Resulullah (sav) şöyle buyurmuş: Gerçekten Aziz ve Celil olan Allah **her yüz senenin başında** şu ümmetin dinini bidatten (dine sonradan karışmış batıl uygulamalardan) ayıracak, yenileyecek (ilim sahibi) bir zatı gönderir. *(Sünen-i Ebu Davud, 5/100)*

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen hadislerde ahir zamanda zuhur edeceği müjdelenen Hz. Mehdi (as)'ın çıkış zamanı olarak ise Hicri 1400 yılı verilmiştir:

> "İnsanlar 1400 senesinde Hz. Mehdi (as)'ın yanında toplanacaklardır." *(Risaletül Huruc-ül Mehdi, s. 108)*

Bu 100 yıllık sürede İslam ahlakı belli bir süreç içinde tüm dünyaya hakim olacak, din ahlakına karşı mücadele veren deccaliyet sistemi ise tamamen ortadan kalkacaktır. Ancak aşağı yukarı 100 sene kadar sürecek olan bu yükselme döneminin ardından yani Hicri 1500'lerle birlikte dünya yeniden bir bozulma sürecine girecektir. Ehl-i Sünnet'in büyük hadis ve fıkıh alimlerinden biri olan İmam Ahmed İbni Hanbel gibi birçok alimin birbirlerinden naklettikleri bir hadiste Peygamberimiz (sav) kendine kadar dünyada geçen zamanın 5600 yıl olduğunu bildirerek insanlık tarihinin başlangıcı hakkında önemli bir bilgi vermiştir:

> Ahmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti: **DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR.** *(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir zaman, s. 89)*

Diğer yandan başka birçok hadiste ise dünyanın ömrünün 7000 yıl olduğuna dair açık izahlar bulunmaktadır:

> Enes Malik'den tahric etti. O dedi ki, Resulullah (sav) buyurdu: **DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDE YEDİ GÜNDÜR.** Allah-u Teala buyurdu ki: **RABBİN KATINDA BİR GÜN SİZİN SAYDIKLARINIZDAN BİN YIL GİBİDİR.** Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişcesine **ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR.** *(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 88)*

> Dakkak b. Zeyd-ü Cüheni'den rivayet ettiler: Ben gördüğüm bir rüyayı Resulullah (sav)'e anlattım. Bu rüyada Peygamber (sav) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi: O buyurdu ki, **YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR**. *(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 89)*

Hicri 1300'ün ve son bin yılın en büyük müceddidi olan Üstad Said Nursi Hazretleri ise İslam ahlakının hakimiyet süresi için Hicri 1500'leri vermiştir. Üstad bu tarihlere kadarki dönemin Müslümanların açık ve aşikar galibiyet dönemleri olacağını ifade etmiştir. Bundan sonraki yıllarda ise İslam ahlakının dünya üzerindeki yükseliş döneminin sona ereceği ve inkarcılar için bir kıyamet kopmasının Hicri 1545 itibariyle söz konusu olacağını söylemiştir. (Doğrusunu Allah bilir.)

> "Ümmetimden bir taife Allah'ın emri gelinceye kadar (kıyamete kadar) hak üzerinde olacaktır."
>
> "Ümmetimden bir taife.." fıkrasının (bölümünün) makam-ı cifrîsi (cifir hesâbına göre olan netice, sayı değeri) **1542 (2117) ederek nihayet-i devamına (varlığının sonuna) îma eder. "Hak üzerinde olacaktır." (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi 1506 (2082), bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane (açık ve ortada), belki galibane;** sonra tâ 1542 (2117) ye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde vazife-i tenviriyesine (aydınlatma görevine) devam edeceğine remze (işarete) yakın îma eder. **"Allah'ın emri gelinceye kadar" (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi 1545 (2120), kâfirin başında KIYAMET KOPMASINA** îma eder. *(Kastamonu Lahikası, s. 33)*

Büyük ehl-i Sünnet alimi Berzenci Hazretleri de dünyanın ömrünün Hicri 1600'e ulaşmayacağını yani Hicri 1500'lü yıllar içinde kıyametin kopmasının Allah'ın izniyle beklendiğini ifade etmektedir. (Doğrusunu Allah bilir.)

> **BU ÜMMETİN ÖMRÜ BİN SENEYİ GEÇECEK, FAKAT BİN BEŞ YÜZ SENEYİ AŞMAYACAKTIR...** (Kıyamet Alametleri, Medineli Allame Muhammed b. Resul el-Hüseyni el-Berzenci, Pamuk Yayıncılık, İstanbul, 2002, s. 299)
>
> Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen hadise dayalı olarak Suyuti Hazretleri ise yaptığı açıklamada şöyle belirtmektedir:
>
> **"BENİM ÜMMETİMİN ÖMRÜ 1500 SENEYİ PEK GEÇMEYECEK."** (Suyuti, el-Keşfu an Mücavezeti Hazihil Ümmeti el-Elfu, el-havi lil Fetavi, Suyuti. 2/248, tefsiri Ruhul Beyan. Bursevi. (Arapça) 4/262, Ahmed bin Hanbel, Kitâbu'l-İlel, s. 89)

Şu anda Hicri 1430 yılında olduğumuzu ve Hicri 1500 yılına kadar da Hicri 14. yüzyılın içinde olduğumuzu hesaba katarsak o zaman Hz. Mehdi (as)'ın mutlaka bu yüzyıl içinde zuhur etmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır. Çünkü geriye Hz. Mehdi (as)'ın çıkabileceği başka bir yüzyıl kalmamaktadır.

Hicri 1400'ün başından itibaren Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirdiği ahir zaman alametlerinin hemen hepsinin art arda tahakkuk etmesi de ahir zamanda olduğumuzu ve Hz. Mehdi (as)'ın bu yüzyıl içerisinde çıkacağını açıkça göstermektedir.

Özetle, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden ve büyük İslam alimlerinin açıklamalarından açıkça anlaşıldığı üzere, içinde bulunduğumuz Hicri 1400'ler Hz. İsa (as)'ın yeniden dünyaya geliş ve Hz. Mehdi (as)'ın zuhur çağıdır. Bu yüzyılda Hz. İsa (as) yeniden yeryüzüne gelecek, Hz. Mehdi (as) zuhur edecek ve İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın Yeryüzüne İkinci Gelişi

Kuran'da Hz. İsa (as) ile ilgili haber verilen önemli bilgilerden biri de Hz. İsa (as)'ın ölmediği ve öldürülmediği, Allah Katına yükseltildiği ve Rabbimiz'in takdir ettiği vakitte yeniden dünyaya gelecek olduğudur. Bu bölümde konuyla ilgili Kuran'da yer alan deliller incelenecektir. (Bu konuyla ilgili daha detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hz. Mesih Müjdesi*)

Allah, inkarcıların Hz. İsa (as)'ı öldürmelerine izin vermemiş, onu Kendi Katına yükseltmiştir. Ve tekrar yeryüzüne döneceğini insanlara müjdelemiştir. Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne dönüşü ile ilgili olarak da Kuran'da şu haberler verilir:

1- İsa Peygamber (as)'ı öldürmek için tuzak kuran inkarcılar onu kesinlikle öldürememişlerdir. Onların bu konuda öne sürdükleri iddiaları yalnızca bir zandan ibarettir:

> **Ve : "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisa Suresi, 157)**

2- Hz. İsa (as)'ın ölmediği; insanların yaşadığı boyuttan alınarak, Allah Katına yükseltildiği bir ayette şöyle bildirilir:

> **Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)**

3- Kuran'da Hz. İsa (as)'ın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

> **Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)**

Bu ayetin Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda yeryüzüne dönüşüne açık bir işaret taşıdığını söyleyebiliriz. Çünkü Hz. İsa (as), Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa (as)'ın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde, yani içinde bulunduğumuz dönemde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır.

4- Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde, Hz. İsa (as)'a uyanların kıyamete kadar inkara sapanlara üstün gelecekleri haber verilmektedir.

> **Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)**

Allah kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hz. İsa (as)'a gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz etmektedir. Hz. İsa (as) hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun Allah Katına yükselişinin ardından da onun getirdiği hak din tahrif edildi. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa (as)'a iman edenler (İseviler) şiddetli baskılara maruz kaldılar. Üstelik İsevilerin hiçbir siyasi gücü de bulunmamaktaydı. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Günümüzde ise Hıristiyanlığın özünden uzaklaştığını, Hz. İsa (as)'ın anlattığı hak dinden farklı bir dine dönüştüğünü görürüz. Bu durumda **"sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim"** ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hz. İsa (as)'a uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne tekrar gelişiyle ortaya çıkacaktır. Ve tekrar dünyaya gelişi sırasında bu kutlu peygambere tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

5- Kuran'da verilen bir diğer bilgi de Hz. İsa (as)'ın ölümünden önce tüm Ehl-i Kitabın kendisine iman edeceği şeklindedir:

> **Andolsun, Kitap Ehli'nden, ölmeden önce ona (Hz. İsa'ya) inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o (Hz. İsa) da onların aleyhine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)**

Bu ayetten açıkça anlaşılmaktadır ki Hz. İsa (as) ile ilgili olarak henüz gerçekleşmemiş olan üç İlahi vaat vardır. İlk olarak, İsa Peygamberin (as) her insan gibi yaşadıktan sonra öleceği bildirilmektedir. İkinci vaat, tüm Ehl-i Kitabın ona, o yaşarken itaat edeceğidir. Şüphesiz söz konusu bu iki haber de Hz. İsa (as)'ın kıyamet

öncesindeki gelişiyle gerçekleşecek olaylardır. Ayetteki üçüncü haber olan Hz. İsa (as)'ın Ehl-i Kitap hakkındaki şahitliği de kıyamet gününde gerçekleşecektir.

6- Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne ikinci kez gelişine işaret eden bir başka ayet ise Meryem Suresi'nde geçmektedir:

> **Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de. (Meryem Suresi, 33)**

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa (as)'ın Allah Katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürülme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa (as)'ın öleceği günden bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa (as)'ın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadıktan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir.

7- Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne dönüşüne işaret eden bir diğer ayet şöyledir:

> **Ona (Hz. İsa'ya) Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 48)**

Bu ayette geçen "Kitap" kelimesinin neyi ifade ettiğini anlamak için konuyla ilgili diğer Kuran ayetlerine baktığımızda şunu görürüz: Tevrat ve İncil ile birlikte aynı ayette kullanılması halinde Kitap, Kuran anlamını ifade etmektedir; Al-i İmran Suresi'nin 3. ayeti buna bir örnek olarak verilebilir:

> **O, sana Kitap'ı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 3)**

Ayrıca başka pek çok ayette Hz. Muhammed (sav)'e Kitabın ve hikmetin indirildiği belirtilmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

> **... Allah, sana Kitap'ı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (Nisa Suresi, 113)**

Hz. Muhammed (sav)'e indirilen kitabın Kuran olduğu herkesin bildiği bir gerçektir. Bu durumda, Al-i İmran Suresi'nin 48. ayetindeki Hz. İsa (as)'ın öğreneceği bildirilen Kitap da ancak Kuran olabilir. İsa Peygamberin (as) bundan yaklaşık 2000 sene önceki yaşamında, Tevrat ve İncil üzerine bilgi sahibi olduğu bilinmektedir. Kuran'ı öğrenmesinin ise yeryüzüne yeniden gelişinde gerçekleşeceği açıktır.

8- Al-i İmran Suresi'nin 59. ayetinde "Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir... " şeklinde bildirilmektedir. Bu ifade ile iki peygamber arasındaki bazı benzerliklere dikkat çekilmiş olabilir. Bilindiği gibi, hem Hz. Adem (as) hem de Hz. İsa (as) babasızdır. Ayrıca yukarıdaki ayette, Hz. Adem (as)'ın cennetten yeryüzüne indirilmesi, Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda Allah Katından yeryüzüne indirilmesine de benzetilmiş olabilir.

9- Hz. İsa (as)'ın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil de Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen "kehlen" kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

> **Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun…" (Maide Suresi, 110)**

Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

Hz. İsa (as)'ın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan "kehlen" kelimesinin sözlük anlamı **"otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse"** şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla "35 yaş sonrası dönem" olarak kabul edilmektedir.

Hz. İsa (as)'ın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katına yükseltildiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden ve İbn Abbas'tan rivayet edilen hadise dayanan İslam alimleri, Hz. İsa (as)'ın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa (as)'ın gelişine dair bir delil olduğunu söylemektedirler.[24]

Tüm peygamberler insanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ görevini yerine getirmişlerdir. Ancak Kuran'da hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamıştır. Bu durum, "kehlen" ifadesinin Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne mucizevi dönüşüne işaret eder. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen "beşikte" ve "yetişkin iken" kelimeleri iki büyük mucizevi zamana dikkat çekmektedirler.

Hz. İsa (as)'ın beşikteyken konuşması bir mucizedir. Bu benzeri görülmüş bir olay değildir ve ayetlerde bu mucizevi olay birçok kez zikredilmektedir. O halde bu kelimenin hemen ardından gelen "yetişkin iken de insanlarla konuşması" şeklindeki ifadenin de bir mucize olduğu anlaşılmaktadır. Eğer "yetişkin iken" ifadesi, Hz. İsa (as)'ın Allah Katına alınmadan önceki hayatına işaret ediyor olsaydı, o zaman Hz. İsa (as)'ın konuşuyor olması bir mucize olmayacaktı. Ancak ayette iki büyük mucizevi zamana işaret edilmektedir. Bunlardan birincisi beşikteyken konuşması, ikincisi ise yetişkin iken konuşmasıdır. Dolayısıyla mucizevi bir döneme işaret eden "yetişkin iken" ifadesinin, Hz. İsa (as)'ın mucizevi bir şekilde tekrar yeryüzüne döndükten sonraki dönemde, yetişkin iken insanlarla konuşmasını kast ediyor olması kuvvetle muhtemeldir.

İncil'de İsa Mesih'in Yeryüzüne Dönüşü

Hz. İsa (as)'ın dünyaya ikinci gelişi İncil'de detaylı olarak anlatılmıştır. (Matta, Bap 24, 36; Markos, Bap 13, 32-33) Söz konusu vaktin ansızın geleceği, bu yüzden inananların hazır ve uyanık olmaları gerektiği bildirilmiştir. (Matta, Bap 24, 44, Bap 25, 13; Markos, Bap 13, 35-37; Luka, Bap 12, 40)

Bununla birlikte Hz. İsa (as)'ın dünyaya dönüşü öncesinde ortaya çıkacak alametler detaylı olarak aktarılmıştır. Buna göre, dünyanın "son dönemi" olarak bilinen bu dönemde kargaşa ve anarşi artacak, savaşlar ve çatışmalar yaşanacak, ahlaki dejenerasyon yaygınlaşacak, insanlar arasında güven ve sevgi ortadan kalkacak, ihanet, sadakatsizlik, vefasızlık, acımasızlık yaygınlaşacak, insanların büyük çoğunluğu din ahlakından uzaklaşacaklardır. Bu dönemin önemli özelliklerinden biri de Hz. İsa (as)'dan önce pek çok sahte mesihin ortaya çıkacak olmasıdır. İncil'de bu dönemin özellikleri şu şekilde tarif edilmektedir:

> İsa şöyle yanıtladı: "Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın. Çünkü birçokları adımla gelip, 'Ben Mesih'im' diyerek nicelerini kandıracaklar. Savaş sesleri, savaş söylentileri duyacaksınız. Sakın dehşete kapılmayasınız. Bu olayların olması gereklidir, ama daha son gelmemiştir. Çünkü ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak. Çeşitli yerlerde kıtlıklar görülecek, depremler olacak. Bunların tümü sancıların başlangıcıdır.

... Birçokları suç işlemeye sürüklenecek. Kişi kişiyi ele verecek, birbirlerinden nefret edecekler. Birçok yalancı peygamber ortaya çıkacak. Bunlar nicelerini kandıracak. Kötülüğün çoğalmasıyla birçok insanın sevgisi soğuyacak. Ama kim sonuna dek katlanırsa o kurtulacaktır.

Hükümranlığın bu sevindirici haberi dünyanın her köşesinde tanıklıkta bulunmak için tüm uluslara yayılacak. İşte o zaman son gelecektir." (Matta, Bap 24, 4-14)

Yine İncil'de, "son günlerde", İsa Mesih'in gelişi öncesinde toplumların içinde bulunduğu durum şöyle tasvir edilmiştir:

Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar gelecek. Çünkü insanlar kendi kendilerine vurgun, paraya tutkun olacaklar; övünecek, büyüklenecek, sövecek, ana baba sözü dinlemeyecek, iyilik bilmeyecekler. Kutsallığa önem vermeyecek, doğal sevgi nedir bilmeyecek, uzlaşmaya yanaşmayacak, kara çalıcı olacaklar, bencil isteklerini durduramayacaklar. Tehlikeli, iyilik düşmanı, hain, dengesiz olacaklar. Böbürlenecekler, Allah'ı değil zevki eğlenceyi sevecekler; Allah yolunda görünmelerine karşın Allah yolunun gücünü yadsıyacaklar. Bu insanlardan yüz çevir. (Timoteos'a II. Mektup, Bap 3, 1-5)

İncil'e göre, bu gelişmeler yaşandığında Hz. İsa (as)'ın gelişi de yakınlaşmıştır. (Matta, Bap 24, 33) İncil'de bildirilen İsa Peygamberin (as) dönüşüne ilişkin alametler yukarıdakilerle sınırlı değildir. Konunun dikkat çekici bir başka yönü de, Mesih'in gelişinin bazı kişilerce inkar edilmesinin de, aynı zamanda onun gelişinin bir alameti olmasıdır. Bu İncil'de şöyle bildirilir:

İlkin şunu bilmelisiniz. Son günlerde tutkuları uyarınca yürüyen, alaylı havalar takınan alaycılar türeyecek. Soracaklar: "Hani vaat edilmişti, gelecekti... Ne oldu? Atalar uyuyalıdan beri yaratılışın başından bu yana herşey olduğu gibi sürüp gitmekte!" (Petros'un II. Mektubu, Bap 3, 3-4)

Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde bildirilen ahir zaman (son dönem) özellikleri de yukarıda sayılanlarla büyük benzerlik göstermektedir. Peygamber Efendimiz (sav) de müminlere, dünyanın kıyametten önceki son döneminde içinde bulunacağı koşulları detaylı olarak tasvir etmiş ve Hz. İsa Peygamberin (as) bu dönemde yeryüzüne tekrar gönderileceğini bildirmiştir. Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde bildirilen bazı ahir zaman özellikleri şu şekildedir:

Dünya herc-ü merc içinde kaldığında, fitneler zuhur ettiğinde, yollar kesildiğinde, bazıları bazısına hücum ettiğinde, büyük küçüğe merhamet etmediği, büyüğe vakarlı davranmadığında...[25]

Kişi, kardeşini öldürmedikçe kıyamet kopmaz.[26]

Dünyanızda kötüleriniz varis olmadıkça kıyamet kopmaz.[27]

Kıyametin hemen yakınında anarşi ve kargaşa günleri vardır.[28]

Haram olan şeylerin helal sayılması… kıyamet alametlerindendir.[29]

Büyük şehirler dün sanki yokmuş gibi helak olur.[30]

Ahir zamanda öyle adamlar çıkacak ki, dinlerini dünya menfaatleri karşılığında satacaklardır. Bunlar yumuşak görünmek için koyun postuna bürünecekler, dilleri şekerden tatlı, fakat kalpleri kurt kalbi gibi katı olacaktır.[31]

Kıyametten önce iki büyük hadise vardır… ve sonra da zelzeleli yıllar.[32]

İnsanlar üzerine aldatıcı seneler gelecek. O senelerde… haine itimat edilecek, doğru kişi hain sayılacak.[33]

Büyüğe saygı, küçüğe merhamet kalkacak. Zina çocukları çoğalacak. O kadar ki kişi sokak ortasında kadınla zina edecek.[34]

Açlık ve hayat pahalılığı alabildiğine yayılacak.[35]

İyilik terk edilip emredilmediğinde, kötülük işlenip alıkonulmadığında… kıyamet yaklaşmış olacaktır.[36]

Kötülerin çoğaldıkça çoğalması, yalancıların doğru kabul edilip doğruların yalancı sayılması, hainlerin güvenilir, güvenilir kimselerin hain sayılması… kıyamet alametlerindendir.[37]

Dikkat edilirse, bu alametler günümüzde ardı ardına belirmiştir. Dünyanın farklı köşelerinden hemen her gün yeni bir çatışma haberi gelmekte, insanlar rüşvet, adaletsizlik ve haksızlık başta olmak üzere sosyal bozulmadan büyük rahatsızlık duymakta, yalancılık, dolandırıcılık, sahtekarlık, fuhuş, cinsel sapkınlıklar her geçen gün daha da artmaktadır. Ahlaki değerlerin göz ardı edilmesi, insanlar arasında gerçek sevgi ve merhametin yaşanmasını engellemekte, herkesin tedirginlik ve güvensizlik duyduğu bir ortam yaygınlaşmaktadır. Bunun yanı sıra büyük kıtlıkların yaşanması, depremlerin artması, diğer doğal felaketlerin çoğalması, insanları hayrete düşürecek büyük olayların yaşanması gibi alametler de açıkça tecelli etmektedir. Bir kez daha belirtmek gerekir ki, geçmişte de belki bu olaylardan bazıları yaşanmış ya da insanlar bu alametlerin benzerleri ile karşılaşmış olabilirler ama tarihin hiçbir döneminde söz konusu alametlerin bu kadar açık ve birarada meydana geldiği görülmemiştir. Bu durum, Hz. İsa Mesih (as)'ın yeryüzüne gelişinin, Allah'ın izniyle, bu dönemde olduğunun açık bir işaretidir. Ve hiç şüphesiz Allah'ın elçisinin yeniden dünyaya gelecek olması tüm iman edenlerin büyük bir heyecan ve sevinç duyacakları tarihi bir olaydır.

Hz. İsa (as)'ın Kuran'da Bildirilen Özellikleri

Kuran'da Hz. İsa (as) hakkında pek çok bilgi verilir. Hz. İsa (as), Allah'ın, Hz. Meryem'e gönderdiği Cebrail'in müjdelemesiyle babasız olarak dünyaya gelmiştir. Doğduktan hemen sonra ise insanlarla konuşarak, Allah'ın ilhamıyla, bebek yaşında mucizeler göstermiştir. Hayatı boyunca da Allah'ın örnek bir kulu ve elçisi olmuş, insanları Rabbimiz'e samimiyetle kul olmaya davet etmiştir.

Hz. İsa (as) Peygamber hakkındaki Kuran ayetlerinde bildirilen bazı özellikler şu şekildedir:

♦ ☞Hz. İsa (as), Allah'ın elçisi ve kelimesidir:

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur... (Nisa Suresi, 171)

♦ ☞Kendisine "İsa Mesih" ismi verilmiştir:

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir... (Al-i İmran Suresi, 45)

♦ ☞Allah Katında seçkin kılınmış mübarek bir insandır:

... O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve yakın kılınanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 45)

♦ FİInsanlığa bir ayet kılınmıştır:

Irzını koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (Enbiya Suresi, 91)

♦ ☞Annesi Hz. Meryem, Alla'ın seçtiği ve alemlerin kadınlarına üstün kıldığı bir kişidir:

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (Al-i İmran Suresi, 42)

♦ ☞Daha beşikteyken insanlarla konuşmuştur:

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve o salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

♦ ☞Allah'ın izni ile pek çok mucizeler göstermiştir:

İsrailoğulları'na elçi kılacak. "Gerçek şu, ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğulları'na apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğulları'nı senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

♦ ☞Tevrat'ı doğrulayan, yol gösterici ve öğüt olan İncil'i tebliğ etmiştir (Ancak İncil daha sonra insanlar tarafından tahrif edilmiştir.):

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (Hadid Suresi, 27)

♦ ☞Ruhu'l-Kudüs'le desteklenmiştir:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi

nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (Bakara Suresi, 87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelenler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (Bakara Suresi, 253)

♦ ☞Havariler kendisine yardımcı olmuşlardır:

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğulları'ndan bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkar etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (Saf Suresi, 14)

♦ ☞İsrailoğulları'na örnek kılınmıştır:

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık. (Zuhruf Suresi, 59)

♦ ☞İnkarcılar onu öldürmek için tuzak kurmuşlardır, ama Allah onların bu tuzağını bozmuş, Hz. İsa (as)'ı Kendi Katına yükseltmiştir:

Onlar bir düzen kurdular. Allah da bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır.

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (Al-i İmran Suresi, 54-55)

Hz. İsa (as)'ın Tanınması

Hz. İsa (as)'ın ikinci kez yeryüzüne gelişi ile ilgili merak edilen bir diğer konu ise "Hz. İsa (as)'ın kim olduğunun nasıl anlaşılacağı ve onun hangi özelliklerinden tanınabileceği"dir. Bilgice, akılca, vücutça, ahlakça üstün kılınmış bir insan olarak Hz. İsa (as)'ın yüzünde peygamberlere has bir ifade olacaktır.

Sahip olduğu güçlü Allah korkusunun ve derin imanının nuru yüzüne yansıyacaktır. Ve peygamberlere has olan nurlu ifade o derece açık olacaktır ki, onu görenler diğer insanlara kıyasla çok üstün bir insanla karşılaştıklarının farkına varacaklardır.

Allah, Hz. İsa (as)'ın hem dünyada hem de ahirette **"... seçkin, onurlu, saygın ve Allah'a yakın kılınanlardan..."** (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirmiştir. Allah'ın ayetinin bir tecellisi olarak tüm peygamberler gibi Hz. İsa (as) (da çevresindeki insanlar arasında saygınlığıyla, seçkin ve onurlu oluşuyla

tanınacaktır. Görenler onu daha bakar bakmaz tanıyacak, kalplerinde bu konuda hiçbir şüphe oluşmayacaktır. Bu kutlu insanın gelişini inkar eden insanlar da yaptıklarının mantıksızlığını hemen kavrayacaklardır.

Hz. İsa (as) Kuran'da geçen peygamber özellikleri ile tanınabilecektir. Ancak bunlar dışında onu insanlara tanıtan başka belirtileri de olacaktır. Şüphesiz bunlardan en önemlilerinden biri Hz. İsa (as)'ın dünyada bir ailesinin, hiçbir akrabasının, eskiden tanıdığı tek bir kişinin olmamasıdır.

Hz. İsa (as) Geldiğinde Onu Önceden Tanıyan Hiç Kimse Olmayacaktır

Bu konuda, akla gelen önemli bir soru da Hz. İsa (as)'ı nasıl tanıyacağımızdır. Elbette, peygamberlerin ortak özelliklerine sahip olması onun en belirgin alameti olacaktır. Bunun yanında onun gerçek İsa Mesih olduğunun önemli bir alameti daha vardır. Hz. İsa (as) ikinci gelişinde, onu daha önce gördüğünü, tanıdığını, geçmişini bildiğini söyleyebilecek hiç kimse çıkmayacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi dahi olmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları şu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacak, bulunsa da buna dair bir kanıt gösteremeyecektir. Çünkü onu tanıyan tüm insanlar bundan yaklaşık olarak 2000 sene kadar önce yaşamış ve ölmüşlerdir. Annesi Hz. Meryem, Hz. Zekeriya (as), onunla yıllarını geçirmiş olan havarileri, dönemin Musevi önde gelenleri ve bizzat Hz. İsa (as)'dan tebliğ almış olan insanlar vefat etmişlerdir. Dolayısıyla ikinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse olmayacak ve onun hakkında hiç kimse hiçbir şey bilmeyecektir.

Kitabın önceki bölümlerinde de açıkladığımız gibi Hz. İsa (as) Allah'ın "Ol" emriyle babasız olarak dünyaya gelmiştir. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra ise bilinen hiçbir akrabası olmaması çok doğaldır. Allah, Hz. İsa (as)'ın bu durumunu Kuran'da Hz. Adem (as)'ın yaratılışına benzetmiş ve şöyle buyurmuştur:

> **Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)**

Ayette de belirtildiği gibi Allah Hz. Adem (as)'a "Ol" demiştir ve Hz. Adem (as) yaratılmıştır. İşte Hz. İsa (as)'ın ilk yaratılışı da Allah'ın "Ol" demesiyle gerçekleşmiştir. Hz. Adem (as)'ın anne ve babası yoktur, Hz. İsa (as)'ın ilk dünyaya gelişinde ise sadece annesi Hz. Meryem vardır; fakat yeryüzüne yeniden geleceği ikinci seferde onun annesi de hayatta olmayacaktır.

Kuşkusuz bu durum, dönem dönem ortaya çıkan "sahte Mesih" tehlikesini de tamamen ortadan kaldırmaktadır. Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa (as) olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Hiç kimse "bu kişi Hz. İsa (as) olamaz" diyebilecek bir sebep bulamayacaktır. Çünkü Hz. İsa (as), dünyadaki tüm diğer insanlardan ayrılabilecek bu çok önemli özellikle, yani yeryüzünde kendisini tanıyan tek bir kişi bile olmamasıyla hemen tanınabilecektir.

Bunun yanında kuşkusuz Allah'ın seçkin kullarına has olan; güzel ahlak, akıl, asalet, hikmet, anlatım çarpıcılığı, basiret, tevazu gibi üstün özelliklerle de Hz. İsa (as) tüm "sahte Mesih"lerden ayrı olarak dikkat çekecek, gerçek imana sahip insanlar, imanın nuru ile onu tanıyacak ve kendisine tabi olacaklardır.

Hz. İsa (as), gelişiyle birlikte, Hıristiyanlığın özünde olmayan yanlış inanç ve uygulamaları ortadan kaldıracak, Hıristiyan dünyasını içinde bulunduğu yanılgılardan kurtaracak, tüm insanları hak dini ve üstün ahlak modelini yaşamaya çağıracak, Hz. Mehdi (as) ile birlikte İslam ahlakının yeryüzüne hakim olmasına vesile olacaktır.

Hz. Muhammed (sav)'in birçok hadisinde de Hz. İsa (as)'ın gelişi müjdelenmiştir. Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

> Sizler on alameti görmedikçe hiçbir zaman Kıyamet kopmaz... Biri de İsa (as)'ın inmesi...[38]
>
> Vallahi Meryem oğlu (Hz. İsa aleyhisselam), Feccu'r-Ravhanam mevkide, hac yapmak veya umre yapmak yahut da her ikisini de yapmak için icabet edecektir.[39]
>
> Kıyamet on alamet görülmedikçe kopmaz: Duman, Deccal, Dabbetu'l arz, Güneş'in batıdan doğması, İsa'nın yeryüzüne inmesi...[40]
>
> Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır...[41]

Ayrıca hadislerde bildirilen önemli bir gerçek de, Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne dönüşünün ardından "altınçağ" olarak adlandırılan bir dönemin başlayacağıdır. Altınçağ, bolluk, huzur, barış, mutluluk, zenginlik ve rahatlık ortamının hakim olacağı; sanat, tıp, haberleşme, üretim, ulaşım ve bunun gibi hayatın tüm alanlarında dünya tarihinde yaşanmamış gelişmelerin görüleceği; güzel ahlakın tam anlamıyla yaşanacağı bir çağ olacaktır. Bu dönem hadislerde şöyle tarif edilmiştir:

> Kap, su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir.[42]
>
> ... Mal da o kadar çoğalacaktır ki, hiçbir kimse mal kabul etmeyecektir.[43]
>
> Kabın su ile dolduğu gibi yeryüzü din birliği ile dolacak. Allah'tan başkasına tapılmayacak. Harp, kavga namına hiçbir şey kalmayacak… Yeryüzü gümüş sofrası gibi olacak. Bitkisini Adem'in zamanındaki gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir nefer doyacak. Bir grup insan tek narla doyacak. Bir öküzün fiyatı şu kadar olacak, bir kaç dirhemle bir at satın alınacak.[44]

Hz. İsa (as)'ı Beklemek

Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne yeniden gelecek olması, biz Müslümanlar için çok önemlidir. O Allah'ın bir mucizesiyle babasız olarak doğmuş, İsrailoğulları'nı doğru yola davet etmiş, onlara pek çok mucizeler göstermiş olan bir peygamberdir. Mesih'tir ve Kuran'a göre **"Allah'ın Kelimesi"**dir. (Nisa Suresi, 171) Onun yeniden yeryüzüne gelmesi ile birlikte ise, gerçekte aynı şekilde Allah'a inanan, aynı ahlaki değerleri paylaşan ve Kuran'a göre birbirlerine insanlar içinde **"sevgice en yakın olan"** (Maide Suresi, 82) Hıristiyanlar ve Müslümanlar arasındaki anlaşmazlıklar giderilecek ve dünyanın bu en büyük iki dini topluluğu birleşecektir. Yeryüzündeki üçüncü İlahi dinin mensupları, yani Museviler de gerçek Mesihleri olan Hz. İsa (as)'a iman ederek hidayet bulacaklardır. (Nisa Suresi, 159) Böylece üç İlahi din birleşecek, yeryüzünde Yüce Allah'a iman ve O'nun peygamberi Hz. İsa (as)'a itaat temeli üzerine kurulu tek bir din kalacaktır. Bu din, Allah'ı inkar eden felsefeleri ve putperest inançları fikren yenilgiye uğratacak, böylece dünya savaşlardan, çatışmalardan,

ırkçılıktan ve etnik düşmanlıklardan, zulüm ve haksızlıklardan kurtulacak, insanlık barış, mutluluk ve huzur içinde bir "Altınçağ" yaşayacaktır.

Bu, kuşkusuz, dünya tarihinin en büyük olaylarından biridir. Üç İlahi dinin birleşeceği bu ortam, tüm Amerika kıtasının, Avrupa'nın, İslam dünyasının, Rusya'nın, İsrail'in ortak bir inançla ittifak kurması anlamına gelir ki, böylesine bir birlik tarihte hiç sağlanmamıştır. Bu birliğin dünyaya getireceği barış, huzur, istikrar, mutluluk hiçbir devirde sağlanmamış, bunun eşi ve benzeri görülmemiştir.

Dahası, Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne dönecek olması, **dünya tarihinin en büyük mucizelerinden biridir.**

Allah'ın dilediği peygamberler, Allah'ın takdiri ile, çeşitli mucizeler gösterirler. Hz. İsa (as), Allah'ın lütfuyla, bundan 2000 yıl önce Filistin topraklarında; ölülerin diriltilmesi, körlerin ve cüzzamlıların iyileştirilmesi, cansız maddelere can verilmesi gibi (Maide Suresi, 110) mucizeler göstermiştir.

Hz. İsa (as)'ın 2000 yıl sonra yeniden dünyaya dönmesi, annesiz ve babasız olarak olgun yaşında yaşama yeniden başlaması ise çok büyük bir mucize olacaktır. Böylece bilimsel ve felsefi düzeyde zaten çökme noktasına gelmiş olan materyalist felsefe, tüm dünya insanlarının gözü önünde, geri dönülemez biçimde yıkılacak, insanlar Allah'ın varlığının ve kudretinin apaçık kanıtlarını göreceklerdir.

İşte, Allah'ın Kuran'da bildirdiği işaretler, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri ve İslam alimlerinin yorumları ışığında, bizler bu kutlu dönemin çok yakın olduğuna inanıyoruz. Biz Müslümanlar olarak, Hz. İsa (as)'ın yakında gelecek olmasından dolayı büyük bir heyecan duyuyor, kendimizi ve dünyayı bu kutlu misafire hazırlamak için elimizden geleni yapıyoruz.

Hıristiyanlara çağrımız ise, onların da bu konuda olabildiğince duyarlı, bilinçli ve şevkli olmalarıdır.

Hıristiyan Dünyası Hz. İsa (as)'ın Gelişine Hazır mı?

Hz. İsa (as) sevgisi, Hıristiyanlara tarih boyunca güzel ahlak kazandırmıştır. Allah Kuran'da Hıristiyanları **"insanlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın"** olanlar olarak tarif eder ve ayetin devamında şöyle buyurur:

> **... Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (Maide Suresi, 82)**

Bir diğer ayette ise Hıristiyanların olumlu ahlakından şöyle söz edilir:

> **Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık... (Hadid Suresi, 27)**

Tarih boyunca Hıristiyanlar türlü zulümlere katlanmış, dünya zevklerinden ellerini çekerek çile dolu hayatları tercih etmiş, büyük fedakarlıklarda bulunmuşlardır. Tüm bunlar, samimiyetin önemli birer göstergeleridir. Ancak Hz. İsa (as)'ın dönüşünün yakın olduğu bu çağda, bu samimiyetin daha da güçlü gösterilmesi gerekir.

• Hıristiyan kaynaklarına göre de Hz. İsa (as) yeryüzüne dönecektir.

Yeni Ahit'te defalarca Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne yeniden döneceği haber verilir. İbranilere Mektup'ta yazıldığına göre, "Mesih ikinci kez... kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir." (Bap 9, 28) Daha pek çok Yeni Ahit pasajında Hz. İsa (as)'ın yeniden geleceği müjdelenir. Bu vaat kesin olduğuna göre, tüm Hıristiyanların bunu "dünya görüşleri"nin temeli haline getirmeleri, ikinci gelişi her zaman için beklemeleri ve dünya üzerinde buna göre bir faaliyet yürütmeleri gereklidir.

• Hıristiyan kaynaklarına göre de Hz. İsa (as)'ın dönüşü yakındır.

Pek çok Hıristiyan, ikinci gelişin çok yakın olduğu kanaatindedir. Çünkü Yehi Ahit'te ve Eski Ahit'te Mesih'in gelişi ile ilgili bilgilerin tamamına yakını gerçekleşmiştir. Tüm dünyada din ahlakının yayılışı, ateist felsefelerin çökmeye yüz tutması, insanların Allah inancına yönelişi de önemli bir alamettir. Durum bu iken, hiçbir Hıristiyanın Hz. İsa (as)'ın İkinci Gelişi konusunda kayıtsız kalması doğru olmaz.

• Hıristiyan kaynaklarına göre de Hz. İsa (as)'ın dönüşü, tarihin en büyük olayı olacaktır.

İkinci geliş Hıristiyan kaynaklarına göre de kesin ve yakın bir gerçek olduğundan, bunun tüm Hıristiyanlık aleminin en önemli gündemi olması gerekir. Hz. İsa (as) gibi Allah'ın üstün kıldığı kutlu bir peygamber yakında dünyaya geleceğine göre, bunun için hazırlık yapılması, bu konunun sürekli gündemde tutulması gerekir.

• Hz. İsa (as) geldiğinde tüm inananları birleştireceğinden, zaten yakında hiçbir anlamı kalmayacak olan Hıristiyanlar arası ayrılıkların, tartışmaların, husumetlerin bir kenara bırakılması gerekir.

• Hz. İsa (as) geldiğinde, ona inanan tüm Hıristiyanlar ve Müslümanlar ortak bir inançta birleşeceğine göre, Hıristiyanlar ve Müslümanlar arasındaki ön yargı ve güvensizliklerin aşılması için şimdiden çalışmak gerekir.

İncil'in en son bölümü olan "Esinlenme" kitabında şöyle yazar: *"... Dünyanın egemenliği, Rabbimiz'in ve O'nun Mesihinin oldu. Ve O sonsuzlara dek egemenlik sürecek."* (Esinlenme, Bap 11,15)

Tüm Hıristiyanların yaklaşan bu büyük müjdenin bilinci, heyecanı, aşkı, şevki içinde olması gerekir.

Bu bilinci, heyecanı, aşkı ve şevki yaşayan Müslümanlar olarak Hıristiyanlara sesleniyoruz:

Gelin, Hz. İsa (as)'ın yaklaşan dönüşüne el birliği ile hazırlanalım. Hz. İsa (as)'ın bize zaten en doğruyu öğreteceğini bilerek, aramızdaki inanç farklılıklarına saygı gösterelim. Onun görmek istediği gibi, dünyayı barış, kardeşlik, merhamet ve sevgi ile doldurmaya çalışalım. Ona düşman olan, Yüce Rabbimiz Allah'ı inkar eden felsefe ve ideolojilere karşı el birliği ile fikri mücadele verelim.

Gelin, dünya tarihinin yaklaşan en büyük mucizelerinden ve müjdelerinden birini birlikte bekleyelim.

Hz. Mehdi (as)'ın Çıkışı Tüm Kutsal Kitaplarda Müjdelenmektedir

Dünyanın sonundan evvelki dönem yani "ahir zaman", Allah'ın tüm kutsal kitaplarında bildirdiği bir dizi alametler içermektedir. Fitne ve kargaşanın en şiddetli şekilde yaşandığı, din ahlakından alabildiğine uzaklaşıldığı ve dejenere hayatın en ileri seviyelere ulaştığı bu özel dönemde, Rabbimiz "hidayet verici" sıfatıyla Hz. Mehdi (as)'ı gönderecektir. Allah'ın bu önemli vazife için gönderdiği Hz. Mehdi (as), imanındaki

samimiyet, güçlü Allah sevgisi ve korkusu ile tüm dünyanın hidayetine vesile olacaktır. Allah'ın dilemesiyle Hz. Mehdi (as), kaderinde yazılı olan bu üstün görevde mutlaka başarılı olacak; Allah'a imanı ve din ahlakını tüm dünyada hakim kılacaktır.

İşte bu nedenle Hz. Mehdi (as)'ın zuhuru, dünya tarihinin en büyük olayıdır ve bu büyük olaya bütün kutsal kitaplarda işaret edilmektedir. Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, sadece Peygamber Efendimiz (sav) zamanından beri değil; binlerce seneden beri bilinen ve beklenen bir müjdedir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi (as)'ın zuhurunun, Allah'ın vahyi olan tüm kitaplarda haber verildiği şöyle bildirilmektedir:

> Nuaym buyurdu ki: Ben Hz. Mehdi (as)'ı Peygamberlerin suhufunda (sahifelerde; Adem, Şit, İdris ve İbrahim Peygamberlere indirilen sahife şeklindeki kitaplarda) şöyle bulurum: "Hz. Mehdi (as)'ın amelinde ne zulüm ne de ayıp yoktur." *(Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 21)*
>
> Peygamberlere dair olan kitaplarda, "Hz. Mehdi (as)'ın işi zulüm ve kötülük değildir" şeklinde işaret edilmiştir. *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, sf. 49)*
>
> İbni Münavi diyor ki: "Danyal (as)'ın kitabında şöyle yazılıdır."... Hz. Mehdi (as) çıkacak ve Allah-u Teala daha önce fesada uğrayanları ve iman ehlini onunla kurtaracaktır. Sünnetler onunla ihya edilecek... *(Bu hadis Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman isimli kitabın Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan el yazılı bir nüshasında mevcuttur.)*

Bu hadislerden anlaşılıyor ki; Mehdiyet konusu, bütün hak dinlerin kitaplarında yer almıştır. Tevrat ve İncil'de de, Hz. Mehdi (as)'ın geleceği, vasıflarının ne olacağı, faaliyetleri ve vesilesiyle gerçekleşecek Allah'a iman ve din ahlakının hakimiyet dönemi, binlerce yıl öncesinden bildirilmiştir. Her ne kadar günümüzde tahrif olmuş halleri bulunsa da, Tevrat ve İncil'in bozulmadan kaldığına hüsn-ü zan ettiğimiz, Kuran ayetleri ve Peygamberimiz (sav)'in hadisleri ile mutabık bölümlerinde, bu izahlar görülmektedir.

Allah'ın vahyi Kitaplarda, binlerce yıl öncesinden Hz. Mehdi (as)'ın çıkışı ile ilgili tariflerin olması, bu olayın çok önemli olduğunun bir başka delilidir. Ahir zamanda, kıyamete yakın bu dönemde, Allah'ın son uyarıcı ve müjde verici olarak gönderdiği elçisi Hz. Mehdi (as)'ın vasıflarını ve faaliyetlerini bilmek son derece önemlidir. Ayrıca bu hayati konudan herkesi haberdar etmek ve bu mübarek şahsın manen destekçisi olmak, tüm iman edenlerin üzerine düşen önemli bir sorumluluktur.

Musevilerin "Mesih", Müslümanların "Mehdi" Sıfatıyla Bekledikleri, Aynı Mübarek Şahıstır

İlahi dinlerde "beklenen kurtarıcı" olarak da ifade edilen "Mesih" terimi, Müslümanlarda "Mehdi" inancının tezahürüdür. İslamiyet'teki "Mehdiyet", Musevilerin kutsal kabul edilen kaynaklarında "Mesih" dönemi olarak geçer. Musevilerin ahir zamanda insanlığın kurtuluşu için zuhurunu bekledikleri Mesih, Müslümanların beklediği Hz. Mehdi (as)'dır.

Ancak Hıristiyanların "Mesih" olarak yeryüzüne ikinci gelişini bekledikleri Hz. İsa (as), "Mehdi (as)" değildir. Müslümanlar da Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda yeniden dünyaya geleceğine inanmaktadırlar; ancak Hz. İsa (as) geldiğinde Mehdi (as)'a tabi olacak, Allah'ın izniyle yegane hak din olan İslam ahlakının yeryüzüne hakim olmasına, bu iki mübarek insan birlikte vesile olacaklardır.

Peygamberimiz (sav)'den aktarılan sahih rivayetlere göre *"Hz. İsa (as) namazını Hz. Mehdi (as)'ın arkasında kılacaktır." (El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 24)*

Bu rivayet diğer hadislerde şöyle haber verilmektedir:

> Hz. İsa (as) semadan nüzul edecek ve onun emirliğini kabul edecektir. Hz. İsa (as)'a "Bize namaz kıldır" denilecek, ancak o, "Emir sizin içinizdedir" karşılığını vererek; "Bu Allah'ın ümmeti Muhammed'e bir ikramıdır." diyecektir. *(El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 24)*
>
> Hz. Mehdi (as) müminlerle beraber Beytül Makdis'te sabah namazı kılarken, o sırada nüzul eden Hz. İsa (as)'ı takdim edecek ve Hz. İsa (as) ellerini onun omuzuna koyarak, "Namazın kaameti (namaz için seslenilmesi) senin için getirildi, bu yüzden sen kıldır" diyecek ve nihayet Hz. Mehdi (as), Hz. İsa (as) ve müminlere imam olarak namazı kıldıracaktır. *(El Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 25)*

Peygamberimiz (sav)'in sahih hadislerinde, Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ın aynı dönemde ortaya çıkacakları ve İslam ahlakını tüm dünyada yerleşik kılma amacıyla birlikte mücadele edecekleri bildirilmiştir. Pek çok sahih hadiste yer alan bu bilgiler, Hz. İsa (as) ile Hz. Mehdi (as)'ın ahir zamanda biraraya geleceklerini ve mücadelelerini birlikte sürdüreceklerini göstermektedir.

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, Musevilerin bekledikleri Mesih ise, aslında Hz. Mehdi (as)'dır. Musevi metinlerinde "Mesih" terimi genel olarak krallar, yüksek rahipler için de kullanılmıştır. Dolayısıyla "Mesih" kavramı, "Allah'a hizmet görevi için için meshedilmiş (seçilmiş, kutsanmış) ve O'na yakın" kimseleri nitelendiren bir sıfat olarak kullanılmaktadır. Ancak Musevilerin günümüzde bekledikleri Mesih, "Allah tarafından ahir zamanda yeryüzüne gönderilecek ve yeryüzünü hakimiyeti altına alarak, insanları Allah'a, O'nun doğru yoluna yöneltecek bir elçi, bir dini lider"dir; ki bu tanım da Müslümanlıktaki Hz. Mehdi (as)'a aittir.

Ayrıca Tevrat'a ve Musevilerin diğer kutsal kaynaklarına bakıldığında, "Mesih" olarak anlatılan kişinin Hz. Mehdi (as)'ın özelliklerine sahip olduğu, faaliyetlerinin ve dünyada vesile olacakları değişikliklerin de aynı olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Musevilerin ahir zamanda bekledikleri Mesih, aslında Hz. Mehdi (as)'dır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi (as)'ın Peygamber nesli olan Ben-i İsrail'e (İsrailoğulları'na) benzetilmesi, bu bakımdan manidardır. Söz konusu hadislerden bir kısmı şöyledir:

> Hz. Mehdi (as)'ın boyu, posu sanki Ben-i İsrail ricalindedir. *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, sf. 36-29)*
>
> (Hz. Mehdi (as)'ın) cismi, İsrail cismidir. *(Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 24)*
>
> Hz. Mehdi (as) sanki Ben-i İsrail'den bir adamdır. (Tavrı onlara benzer yani heybetli ve akıllı) *(Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 23-30)*
>
> Hz. Mehdi (as)'ın bedeni İsraili'dir. Hz. Mehdi (as), sanki Ben-i İsrail ricalindendir (önde gelenlerindendir). *(İbn Hacer El Mekki)*
>
> (Hz. Mehdi (as)'ın) cismi, İsrail bünyesi gibidir. *(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Fevaidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")*
>
> (Hz. Mehdi (as)'ın dış görünüşü) sanki İsrailoğulları'ndan bir insana benzemektedir. *(Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")*

Sanki o (Hz. Mehdi (as)), İsrailoğulları'ndan bir adam gibidir. *(Nuaym b. Hammad, vr. 52a; Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Fevaidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")*

Kuran'da Allah, Hz. İbrahim (as)'ı ve onun soyundan gelenleri seçtiğini ve onları mübarek kıldığını bildirmektedir. (Bakara Suresi, 130; Al-i İmran Suresi, 33) Bu bilgi, Musevilerin kutsal kitabı Tevrat'ta da yer almaktadır. (Yaratılış, 22:17; 12:2) (Bu konuyla ilgili daha detaylı bilgi için bkz. *Hz. Mehdi (as), Hz. İbrahim (as) Neslindendir*, Harun Yahya)

Allah Hz. İbrahim (as)'ın Soyuna Hakimiyet Vaat Etmektedir

Tevrat'ta geçen Ben-i İsrail, Ben-i İshak, Ben-i İsmail, hepsi Ben-i İbrahim'in neslidir. Hepsi Allah'ın mübarek kıldığı nesil olan Hz. İbrahim (as)'ın soyudur. İbrahimi dinlerde "hidayet veren" sıfatıyla ahir zamanda gelecek ve din ahlakının dünyaya hakimiyetine vesile olacak olan mübarek şahıs da, Hz. İbrahim (as)'ın neslindendir. Dolayısıyla Hz. Mehdi (as) Hz. İbrahim (as)'ın neslindendir. Allah, hakimiyetini gerçekleştirmek için Hz. İbrahim (as) soyunun iki kolundan gelen son temsilcileri korumuştur. Ahir zamanda emrinin gerçekleşmesi için İmam el-Mehdi (as) ve Hz. İsa (as)'ı biraraya getirecektir. Kuran'da ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen bu hakimiyet dönemi, Tevrat'ta Hz. İbrahim (as)'ın soyundan gelen bir topluluğa vaat edilmekte ve şöyle bildirilmektedir:

> Seni ziyadesiyle mübarek kılacağım; senin zürriyetini, göklerin yıldızları gibi, deniz kenarında olan kum gibi ziyadesiyle çoğaltacağım; senin zürriyetin düşmanlarının kapısına hakim olacaktır ve zürriyetin aracılığıyla yeryüzündeki bütün milletler mübarek kılınacaklar; çünkü sözümü dinledin. (Yaratılış, 22:17-18)
>
> Ve Rab Abram'a (İbrahim'e) dedi ki: ... seni büyük millet edeceğim ve seni mübarek kılacağım ve senin adını büyük edeceğim ve bereket ol ve seni mübarek kılanları mübarek kılacağım ve sana lanet edene lanet edeceğim ve yeryüzünün bütün kabileleri sende mübarek olacaktır. (Yaratılış, 12:1-3)
>
> Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak. (Yaratılış, 26:4)
>
> Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. (Yaratılış, 28:14)

Tevrat'ta dünyanın son döneminde, Allah'a gönülden iman edenlerin yeryüzünde sorumluluk ve liderlik sahibi olacaklarını, din ahlakının yeryüzüne hakim olacağını anlatan bölümlerden bir kısmı şu şekildedir:

> Allah buyurdu:... Andolsun ki tüm yeryüzü Allah'ın celali ile dolacaktır. (Sayılar, 14:21)
>
> Alçak gönüllülere gelince yeryüzünün varisi olacaklar... Kötülerin bilekleri kırılacak ve Allah doğruların dayanağıdır. Allah salihlerin günlerini biliyor ve onların mirası ebedi olacaktır. (Mezmurlar, 37:11, 17-18)

Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp Rab'be dönecek, ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak. Çünkü egemenlik Rab'bindir... (Mezmurlar, 22:27-28)

Çünkü kötülerin kökü kazınacak, ama Rab'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak. Yakında kötünün sonu gelecek, yerini arasan da bulunmayacak. Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, derin bir huzurun zevkini tadacak... (Mezmurlar, 37:9-11)

Çünkü kötülerin gücü kırılacak, ama doğrulara Rab destek olacak... kötüler yıkıma uğrayacak; Rab'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, duman gibi dağılıp yok olacak. (Mezmurlar, 37:17-20)

Rab'be umut bağla, O'nun yolunu tut... Ama başkaldıranların hepsi yok olacak... Doğruların kurtuluşu Rab'den gelir... Rab onlara yardım eder, kurtarır onları, kötülerin elinden alıp özgür kılar, çünkü kendisine sığınırlar. (Mezmurlar, 37:34, 39-40)

Bu pasajlardan da açıkça anlaşılacağı üzere, Tevrat'ta haber verilen hakimiyet belirli bir grubun veya soyun diğer toplumlar üzerinde güç ve iktidar sahibi olması değil, Allah'a samimi imanın ve tüm insanlara emrettiği gerçek din ahlakının yeryüzüne hakim olmasıdır. Bununla birlikte Tevrat'ta iman sahibi Musevilerle ilgili övgü ifadeleri, Tevrat'ın indirildiği dönemde yaşayan samimi müminlere haber verilen müjdelerdir. Dolayısıyla Tevrat'ta Beni İsrail'e vadedilen hakimiyetle ilgili pasajların, samimi Allah inancını esas almadan, sadece belirli bir ulusun üstünlüğü olarak yorumlanması doğru bir yaklaşım olmayacaktır.

Nitekim İslamiyet'te ve Musevilikte var olan "din ahlakının hakimiyeti" kavramı da, yeryüzünde din ahlakının yaşanmamasından kaynaklanan kötülük ve zorlukların, din ahlakının yaşanmaya başlaması ile ortadan kalkması ve güzel ahlakın yaygınlaşmasıdır. Müslümanların temennisi, Yüce Rabbimiz'in emrettiği ahlakın yani yardımlaşmanın, adaletin, dürüstlüğün, sadakatin, tevazunun, affediciliğin, merhametin, insanlar arasındaki ilişkilerde esas olması; herkesin Allah'ın rızasını kazanmak için en güzel ahlakı göstermekte yarıştığı bir ortamın tesis edilmesidir. Böyle bir ortamın sağlanması, hiç şüphesiz bu erdemlerin eksikliğinden kaynaklanan her türlü sorunu ortadan kaldıracaktır. Bu anlayışa sahip olan Müslümanların amacı güç ve iktidar sahibi olmak değil; Allah kendilerine böyle bir nimet lütfederse, bu nimeti din ahlakını daha çok yaymak için en iyi şekilde kullanmaktır. Müminlerin bu güzel özelliği bir Kuran ayetinde şu şekilde haber verilmiştir:

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, marufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 41)

BÖLÜM 8
GELİN BİRLİK OLALIM

Buraya kadar anlattığımız tüm gerçekler, Kitap Ehli ile Müslümanların son derece benzer bir inanç ve dünya görüşüne sahip olduklarını göstermektedir. Her üç dinin mensupları da; Allah'ın varlığına, birliğine, tüm evreni ve canlıları O'nun yarattığına, insanların yaşamlarını Allah'tan gelen vahye göre düzenlemeleri gerektiğine inanmaktadır. Tevrat ve İncil'de tahrif edilmemiş olduğu düşünülen bölümlerde yer alan ahlak anlayışı ile Kuran'da tarif edilen ahlak anlayışı ve ideal toplum modeli de çok benzerdir.

Kuşkusuz bu benzerliklerin yanında bazı temel inanç farklılıkları da vardır. Bu inanç farklılıkları tarihte üç dinin mensupları arasında tartışma ve hatta çatışma nedeni olmuştur ve halen de olabilmektedir. Ancak dinsiz, ateist ideolojilerin mevcut olduğu bir dönemde, üç din arasındaki farklılık ların değil, benzerliklerin ön plana çıkarılması gerekir.

Farklılıkları ihtilaf konusu haline getirmekten vazgeçmenin gerekliliğini şöyle bir örnekle açıklayabiliriz: Televizyon haberlerinde zaman zaman büyük bir deprem veya sel felaketinin hemen ardından yürütülen kurtarma çalışmaları görüntülerine rastlarız. Bu görüntülerde ortak bir nokta dikkatimizi çeker. Doğal bir afet sonrasında çeşitli ülkelerden, farklı milletlere ve dinlere mensup insanlar seferber olurlar, hiçbir fedakarlıktan kaçınmazlar, zarar gören insanları bir an önce kurtarmak için el ele verirler. Hatta aralarında düşmanlık olan ülkeler dahi böyle zorluk zamanlarında düşmanlığı bir kenara bırakırlar. Hiç tereddütsüz felaketten etkilenen ülkenin yardımına koşarlar. İnsan olarak yapılması gereken de zaten budur. Böyle bir durumda, enkaz altında kalan veya boğulmak üzere olan insanlar acil yardım beklerlerken, geçmişten kaynaklanan sorunları, kavgaları, çekişmeleri, tartışmaları, ön yargıları gündeme getirmek büyük bir vicdansızlık olacaktır. Bir de dünya toplumlarının içinde bulunduğu durumu gözümüzün önüne getirelim: Ateizmi ve materyalizmi ilke edinen ideolojilerin dünya çapındaki faaliyetleri, sosyal dejenerasyon, ahlaki çöküntü, yoksulluk, açlık, artan kötülükler, dağılan aileler, manevi boşluk içindeki insanlar, yasa dışı eylemler, cinayetler, kavgalar, çatışmalar, savaşlar, huzursuzluklar...

Şüphesiz bunlar ve benzeri kötülükler dünya toplumlarını büyük bir hızla maddi ve manevi yıkımın eşiğine sürüklemektedir. Diğer yandan da ateist-materyalist, yıkıcı felsefeler insanların hem dünya hem de ahiret hayatlarını tehdit etmektedir. Tüm bunlar, dünya üzerinde yaşayan milyarlarca insanın aslında yardım bekleyen felaketzedelerden hiçbir farkları olmadığını göstermektedir.

İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağduyulu Hıristiyanlara, Musevilere ve Müslümanlara düşen görev, kötülüklere ve kötülere karşı yardımlaşmak, ortak bir fikri mücadele yürütmek, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır. Bu birlik; sevgi, saygı, şefkat, merhamet, anlayış, uyum ve iş birliği prensipleri temel alınarak bina edilmelidir. İçinde bulunulan durumun ne kadar acil olduğu göz önünde bulundurulmalı; çekişme, tartışma ve ayrılığa yol açacak unsurlardan şiddetle kaçınılmalıdır.

Museviliğin temel kitabı olan Eski Ahit'e, Hıristiyanlığın temeli olan Yeni Ahit'e ve Kuran-ı Kerim'e baktığımızda, karşılıklı ilişkilerde en güzel söz ve davranışların tavsiye edildiğini görürüz. Hıristiyanların diğer insanlara karşı benimsemeleri gereken davranış biçimi İncil'de şöyle anlatılır:

> ... Birbiriniz ve tüm insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. (Selaniklilere I. Mektup, Bap 5, 15)
>
> Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Tüm insanlara her zaman yumuşak davransınlar. (Titos'a Mektup, Bap 3, 2)

Tevrat'ta ise, Musevilerin insanlara iyilikle davranmaları gerektiği şu şekilde ifade edilir:

> Kötülüğü değil, iyiliği arayın ki yaşayasınız, ve böylece Rab, orduların Allah'ı, dediğiniz gibi sizinle beraber olur. Kötülükten nefret edin ve iyiliği sevin ve kapıda hakkı pekiştirin... (Amos, Bap 5, 14-15)

Kuran'da ise Rabbimiz, pek çok ayetinde güzel ahlakın, iyiliğin, kötülüğe iyilikle karşılık vermenin önemini bildirmiş, Musevilere ve Hıristiyanlara karşı da, Müslümanların iyi niyet ve şefkat ile yaklaşmalarını buyurmuştur. Kuran'da Hıristiyanlar ve Musevilerin, müşriklere (yani putperest veya dinsizlere) göre, Müslümanlara daha yakın oldukları açıkça ifade edilmektedir.

Ehl-i Kitap, (bazı inanç ve uygulamalarında zaman içinde tahrifatlar oluşmasına rağmen) temeli Allah'ın vahyine dayanan ahlaki kıstaslara, haram ve helal kavramlarına sahiptir. Bunun için Kitap Ehli'nden kimselerin pişirdiği bir yemek, Müslümanlar için helal kılınmıştır. Aynı şekilde Müslüman erkeklere Kitap Ehli'nden kadınlarla evlenme izni verilmiştir. Bu konuyla ilgili ayette Allah şöyle buyurur:

> **Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (Maide Suresi, 5)**

Bu hükümler, Müslümanlar ile Ehl-i Kitap arasında nikah sonucu akrabalık bağlarının kurulabileceğini, iki tarafın birbirlerinin yemek davetlerine icabet edebileceklerini gösterir ki, bunlar sıcak insani ilişkiler ve huzurlu bir ortak yaşam kurulmasını sağlayacak esaslardır. Kuran'da bu ılımlı ve sevecen bakış açısı tavsiye edilirken, Müslümanların aksi bir fikirde olmaları düşünülemez.

Müslümanların bu esaslar üzerinde Hıristiyanlara ve Musevilere saygı ve nezaket ile yaklaşmaları ve onlara Kuran'ın "ortak bir kelimede birleşme" çağrısını en güzel şekilde iletmeleri gerekir. Müslümanlar ile Kitap Ehli'nin ittifakının sırrı bu çağrıdadır:

> **De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim... (Al-i İmran Suresi, 64)**

Allah'ın Varlığının, Yaratılışın Anlatılmasında Gelin Birlik Olalım

Evrenin her noktası, inkarcıların çarpık ve sapkın felsefelerini yerle bir edecek deliller ile doludur. Vicdanının sesini dinleyen, samimi ve ön yargılarından arınmış bir şekilde evreni ve doğayı inceleyen herkes, çevresindeki yaratılış delillerini fark eder. Canlı cansız her varlık Allah'ın üstün yaratma sanatını bize tanıtan mesajlar taşımaktadır; etrafımız O'nun varlığını ve birliğini açıkça ortaya koyan işaretlerle çepeçevre sarılıdır.

Allah'ı inkar edenlerin öne sürdükleri en büyük safsata, canlı cansız herşeyin tesadüfler sonucunda oluştuğu iddiasıdır. İnkarcıların yaymaya çalıştıkları bu batıl inancın ortadan kalkması için, çevremizdeki yaratılış delillerini modern bilimin ışığında incelemek ve bunları insanlara da anlatmak gereklidir. Canlılardaki muhteşem yapıları ve mükemmel sistemleri, evrendeki olağanüstü düzeni ve milyarlarca hassas dengeyi tüm açıklığıyla gören vicdanlı insanlar, bu sayede bunların tesadüfen oluşamayacağını ve herşeyi üstün güç sahibi olan Allah'ın yaratmış olduğunu anlayacaklardır. Böylece inkarcıların yaymaya çalıştıkları "tesadüf" yalanı yerle bir olacaktır.

Yaratılış delilleri, Allah'ın varlığını ve birliğini, O'nun üstün kudret, ilim ve sanatını gözler önüne seren her türlü bilgiyi ve gerçeği kapsar. Bunlar, insanların Allah'ın varlığını fark etmelerine ve O'na yönelmelerine vesile olur.

Gaflet içindeki insanların, her gün etraflarında şahit oldukları fakat farkına varmadıkları pek çok yaratılış delilini, mükemmellikleri tüm ayrıntılarıyla onların gözleri önüne sermek, bu kişilerin gafletlerinin dağılmasında son derece etkili olur. Yıllardır herkesin görmeye alıştığı ve pek çok kimsenin üzerinde düşünmediği birçok iman hakikati vardır. İnsanın sadece kendi bedeni dahi başlı başına büyük bir yaratılış delilidir. Sahip olduğumuz gözler dünyanın en gelişmiş kameralarından daha kompleks ve üstündür. Vücudumuzdaki her sistem, büyük bir uyum ve denge içinde çalışmakta, ancak dev laboratuvarlarda gerçekleştirilebilecek olan kimyasal işlemler, iç organlarımız tarafından çok daha mükemmel bir şekilde yapılmaktadır. Allah beslenmemiz için binlerce farklı nimet yaratmıştır. Hepsi aynı kara topraktan çıkmasına rağmen harika tatlara, kokulara, görünümlere ve ihtiyacımız olan vitamin ve minerallere sahip meyveler, sebzeler ve diğer besinlerin her biri, bizlere Allah'ın yaratışının birer kanıtını sunmaktadır. Günümüzde pek çok insan bu gerçekler üzerinde hiç düşünmeden Allah'ın nimetlerini tüketmekte, O'na şükretmeyi akıllarına dahi getirmeden gaflet içinde yaşamaktadır. Bu gafleti ortadan kaldırmak için Allah'a ve ahiret gününe iman eden samimi dindarların el ele vermesi gereklidir.

Kuran'ın pek çok ayetinde de insanlar, üstte saydığımız gerçekler üzerinde düşünmeye, Allah'ın varlığını ve büyüklüğünü gösteren bu delilleri görmeye ve kavramaya davet edilmişlerdir. Bu konudaki pek çok ayetten birkaçı şöyledir:

> **Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır? Ve Ay'ı bunlar içinde bir nur kılmış, Güneş'i de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi. Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkaracaktır. Allah, yeri sizin için bir yaygı kıldı. Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolaşırsınız, diye. (Nuh Suresi, 15-20)**

Yukarıdaki ayetlerde dikkat çekilen bu konular, hakkında ciltlerce kitap yazılabilecek kadar detaylı bilgiler içerir. Örneğin, gökyüzünün yedi ayrı katmandan oluşması ve bunların dünya üzerindeki ekolojik sisteme ve canlılara sağladığı faydaları, Ay ve Güneş'in, mevsimlere, iklimlere, gece–gündüz oluşumuna ve insan yaşamına olan etkisini düşünmek kişinin düşünce ufkunu genişletecek, imanını artıracak bir yoldur. Bu sistemlerde meydana gelebilecek en ufak bir aksaklığın nasıl tehlikeli sonuçlar doğuracağını düşünmek de aynı şekilde etkili olacaktır. Tüm evren bunlar gibi sayısız detay içermektedir. Ne var ki üstte belirttiğimiz gibi, insanların bir kısmı günlük hayatlarında bu harikalar üzerinde neredeyse hiç düşünmezler. Bu nedenle yaratılış delillerini insanların düşünmedikleri yönleri ile anlatarak yapılan bir tebliğ karşı tarafı düşünmeye sevk edecek, Allah'ın gücünü ve kudretini tanıyıp takdir etmesinde de etkili olacaktır.

Allah'ı tanıyıp gereği gibi takdir eden bir insanın yaşamında, ahlakında, genel tavır ve davranışlarında çok olumlu değişiklikler olacağı da açıktır. Rabbimiz'in gücünün ve kudretinin şuuruna varan bir insan, O'nun emirlerini eksiksiz yerine getirmek için çaba gösterecek ve Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamaya gayret edecektir. Böylece, yumuşak huylu, mütevazı, anlayışlı, sabırlı, vefalı, sadık, fedakar, merhametli, cesur, açık görüşlü, dürüst, adil insanların sayısı artacak ve Allah'ın bildirdiği güzel ahlakın yaygınlaşmasıyla dünya çok güzel bir mekan haline gelecektir.

O halde gelin birlik olalım; yaratılış gerçeklerini inceleyelim, araştıralım, bunları tüm insanlara anlatalım ve onları Rabbimiz olan Allah'ı sevmeye, O'na şükretmeye, O'nun emrettiği ahlakı yaşamaya ve O'nun rızası için ibadet etmeye davet edelim.

Darwinizm'e Karşı Gelin Birlik Olalım

Bundan önceki sayfalarda değindiğimiz gibi, ateist, materyalist ve din aleyhtarı güç merkezleri, din ahlakına karşı daha önce görülmedik büyüklükte bir mücadele yürütmektedirler. İnsanları Allah'ın yolundan alıkoymak, onlara Allah'ın varlığını ve birliğini inkar ettirmek, kendilerince din ahlakını ortadan kaldırmak için son iki yüzyıldır dünyada sistemli bir çalışma yapılmaktadır.

Burada özellikle dikkat çekici olan nokta, tüm bu sapkın ve çarpık sistemlerin sözde "bilimsellik" iddiasında bulunmaları ve bu iddiayı da Darwinizm'e dayandırmalarıdır. Darwinizm, insanlara yaratılışı reddettirerek onları ateizme sürüklemektedir. Bununla birlikte dünyayı "güçlülerin ayakta kaldığı bir yaşam mücadelesinin arenası" olarak tarif ederek, insanları İlahi dinlerin getirdiği ahlaki meziyetlerden uzaklaştırıp bencil ve acımasız hayvanlar haline getirmeyi amaçlamaktadır.

Ünlü ateist evrimci Prof. Richard Dawkins, "Darwin'den önce ateist olmak bilimsel olarak mümkün değildi, Darwin bize bu imkanı verdi" diyerek evrim teorisinin misyonunu özetlemektedir.

Oysa evrim öğretisi, gerçekte ateistlere bu imkanı vermemiştir. Çünkü teori bilimsel bulgularla açıkça çelişmektedir. Paleontoloji, biyokimya, popülasyon genetiği, karşılaştırmalı anatomi, biyofizik gibi pek çok bilim dalı, canlılığın oluşumunun evrim teorisinin iddia ettiği gibi doğal süreçler ve tesadüflerle açıklanamayacağını göstermektedir. Kısacası, evrim bilim adına değil, bilime rağmen savunulmaktadır.

Bununla birlikte, halen bilim dünyasında ve bazı basın yayın kuruluşlarındaki etkili pozisyonlar, evrim teorisinin fanatik ve bağnaz taraftarlarının elindedir. Söz konusu çevreler Darwinizm'i her ne pahasına olursa olsun ayakta tutmayı hedeflemekte, bu nedenle gerçekleri gizlemekte veya çarpıtmakta bir sakınca

görmemektedirler. Evrim teorisini eleştiren eserleri ve bilim adamlarını dışlamaya çalışmaktadırlar. İnsanların doğrulara ulaşmasını engellemek için güç ve söz birliği yapmışlardır. Bu evrimci engizisyon nedeniyle aforoz edilmekten çekinen birçok araştırmacı ve bilim adamı, bu yüzden, evrim teorisi hakkındaki gerçek düşüncelerini gizlemektedir.

Bilim ve düşünce dünyasındaki bu Darwinist diktatörlüğe karşı, Allah'a inanan insanların birlik olarak karşı koymaları gerektiği açıktır.

O halde gelin birlik olalım; 21. yüzyılın bilimsel ve teknolojik imkanlarını kullanarak Darwinizm'in bir safsata olduğunu tüm dünyaya anlatalım; hayatın gerçek kökeninin yaratılış olduğunu tüm insanlığa duyuralım.

Barış İçin Birlik Olalım

Allah iman edenlere yeryüzünde barışı sağlamalarını ve barışın koruyucuları olmalarını emretmiştir. Yeryüzünde bozgunculuk yapanları, haklı bir gerekçesi (savunma veya mazlumları kurtarma amacı) olmadan savaş çıkaranları, düzeni bozanları, masum insanları katledenleri lanetlemiştir. Rabbimiz'in emrettiği ahlakı yaşayan müminlerin, önemli sorumluluklarından biri de insanlar için barışı ve güvenliği sağlamak, tüm insanların huzur içinde yaşayabilecekleri bir dünya meydana getirebilmektir.

Daha fazla toprak elde etmek, kendi ırkının veya ulusunun üstünlüğünü ispat edebilmek, diğer milletleri tahakkümü altına alabilmek gibi gerekçelerle başlayan savaş ve çatışmalar geride hayatını kaybetmiş masum insanlar, sakatlar, öksüzler, yetimler, ruh sağlığını ve dengesini yitirmiş bireyler, yakılıp yıkılmış şehirler, tahrip edilmiş medeniyetler, yokluk, korku ve açlık bırakmaktadır. Üstelik bu kayıplar savaşın tüm taraflarını doğrudan etkilemekte, telafisi uzun yıllar alan yıkımlar meydana gelmektedir.

Savaşların, çatışmaların ve her türlü kan dökücülüğün temelinde insanların gerçek din ahlakından uzaklaşmaları vardır. Kimi zaman da sözde din adına ortaya çıkan bazı kimselerin sapkın yorumları gerçek din ahlakı hakkında yeterince bilgi sahibi olmayan kimseler üzerinde etki edebilmekte, onları din ahlakına hiçbir şekilde uymayan eylemler yapmaya yönlendirebilmektedir. Anlaşmazlıkların ve sorunların şiddet yoluyla çözülmesi gerektiğine inananlar, baskıcı ve despot uygulamalarıyla insanlara zulmedenler, zulümlerini kendilerince meşrulaştırmaya çalışanlar karşısında iman edenlerin iş birliği önem kazanmaktadır.

O halde gelin birlik olalım;

İnsanlara gerçek din ahlakını anlatarak onları çatışma ve kavgaya sürükleyen her türlü sebebin ortadan kalkmasına vesile olalım.

Farklı inançlar arasında hiçbir şekilde çatışma olmasına gerek olmadığını, birlik halinde hareket ederek tavır ve davranışlarımızla insanlara gösterelim.

Sevginin, anlayışın ve merhametin yaygınlaşması için insanlara Allah sevgisini anlatalım.

SONUÇ

Müminlerin gerçek dostu ve yardımcısı, gözeticisi ve koruyucusu Allah'tır. Allah, herşeyden haberi olan, herşeye gücü yeten, müminlerin işlerini kolaylaştıran, onları üstün ve güçlü kılandır. İşte bu nedenle ümitsizlik, karamsarlık, üzgünlük, bezginlik, gevşeklik, iman edenlerin asla yaşamayacağı özelliklerdir.

Allah, Kendi yoluna uyanlara kesinlikle yardım edeceğini bir Kuran ayetinde şöyle vaat etmiştir:

> **Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (Hac Suresi, 40)**

Kuran'da bir gerçek daha müjdelenmiştir: Kötülerin düzenleri, kurdukları tuzaklar ne kadar büyük gibi görünse de harcadıkları çabalar boşa gidecek, sonuç vermeyecektir. Kötülüğün, ahlaksızlığın yayılması için kurulan her tuzak, yapılan her plan nihayetinde bozulacaktır. Kötülük ve ahlaksızlığı örgütleyenlerin tasarladıkları, kendi başlarına geçecek, aleyhlerine dönecektir. Bu gerçek bazı ayetlerde şöyle haber verilmiştir:

> **Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. (İbrahim Suresi, 46-47)**

> **(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)**

Müslüman, Hıristiyan veya Musevi olsunlar, tüm inananlara düşen görev açıktır: Yukarıdaki gerçekleri unutmadan, barışın, huzurun, refahın, güzel ahlakın, iyiliğin, mutluluğun, güvenliğin hakim olduğu toplumlarda yaşamak için el ele vermek. Böyle asil bir amaç uğrunda birlik ve beraberlik içinde hareket edersek, Allah bizleri başarılı kılacaktır.

İman eden her Hıristiyan, her Müslüman, her Musevi bu doğrultuda elinden gelen tüm çabayı göstermekle mükelleftir. Tek bir Allah'a iman eden, O'nun beğenisini kazanmaya çalışan, O'na tam bir teslimiyetle teslim olmuş, O'na gönülden bağlı, O'nu yücelten, temelde aynı değerleri savunan Müslümanların, Yahdilerin ve Hıristiyanların ortak hareket etmeleri en doğrusudur.

Museviler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar aralarındaki tarihsel sorunlara, ön yargılara, yanlış anlamalara veya taassuba dayanan tartışmalara ve çekişmelere tamamen son vermelidirler. Kaybedilecek tek bir gün dahi olmadığı unutulmamalıdır. Her üç dinin mensupları da birbirlerine anlayış ve sevgi içinde yaklaşmalıdır.

Önemli olan, farklılıkları değil ortak noktaları gündeme getirmek, zorlaştırıcı değil kolaylaştırıcı, yıkıcı değil yapıcı, engelleyici değil yardımcı, ayırıcı değil tamamlayıcı, bölücü değil birleştirici olmaktır.

Bilgisizlikten veya din ahlakına karşı olanların provokasyonlarından kaynaklanan ön yargılar ortadan kaldırılmalıdır. Bilinmelidir ki, Hıristiyanlık, Musevilik ve İslam arasında kurulmaya çalışılan duvarlar, sadece inkarcıların ve din ahlakına karşı olanların işine yarar. Bu kitapla Ehl-i Kitaba önemli bir çağrıda bulunuyoruz: **Darwinizm başta olmak üzere dinsizliğe ve ahlaksızlığa zemin hazırlayan tüm ideolojilere karşı ortak bir fikri mücadele yürütelim.** Teknolojik imkanlarımızı, bilgilerimizi, tecrübelerimizi ve çalışmalarımızı birleştirelim. Bilimsel araştırmalar ışığında bunların yanlışlığını tüm dünyaya anlatalım. Evreni, içindeki tüm canlı ve cansız varlıklarla beraber üstün güç sahibi Allah'ın yarattığını, Yaratılış delillerini ve mucizelerini dünyanın dört bir yanındaki insanlara anlatmak için birlikte davranalım.

Şüphesiz, hayırlara çağıranlar, iyilikleri uygulamayı ve kötülüklerden sakınmayı tavsiye edenler ve bu yüce amaçlar doğrultusunda birlik içinde hareket edenler, Allah'ın izniyle, kurtuluşu ve sonsuz mutluluğu umabilirler. Aksini yapan insanlar "kayıp" içinde iken, sadece onlar ebedi bir kazanca kavuşurlar:

> **Asra andolsun; Gerçekten insan, ziyandadır. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (Asr Suresi, 1-3)**

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 300 milyonu aşkın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı. Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."[45]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: *"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."* [46]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[47]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[48]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[49]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır. Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu durum, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100’e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[50]

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı.[51]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a

göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[52]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar.

Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[53]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[54]

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, **neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil?**[55]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[56]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[57]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1) *Australopithecus*

2) *Homo habilis*

3) *Homo erectus*

4) *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[58]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar'*dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[59]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[60]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[61]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[62]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[63]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmak için çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir.

Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir.

Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir. Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[64]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur.

Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**
>
> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir

kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

> **Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[65]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)

KAYNAKÇA

1. (El-Cami's Sağir, 1. 427)

2. (El-Cami's Sağir, 1. 427)

3. (Esbahani: Hz Aişe)

4. Buhari ve Müslim

5. (Ramuz El Hadis 1. cilt)

6. (Kütübi Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 7. cilt)

7.(Huccetül İslam İmam Gazali, İhya'u Ulum'id-din, 2.cilt)

8. İbn Hişam, Ebu Muhammed Abdulmelik, Es-Siretü'n-Nebeviyye, Daru't-Türasi'l-Arabiyle, Beyrut, 1396/1971, II/141-150; Yrd. Doç. Dr. Orhan Atalay, *Doğu-Batı Kaynaklarında Birlikte Yaşama*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Yayınları, İstanbul, 1999, s. 95

9. (Majid Khoduri, İslam'da Savaş ve Barış, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 209-210)

10. Majid Khoduri, *İslam'da Savaş ve Barış*, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223

11. Levent Öztürk, *Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hıristiyanlar*, İz Yayıncılık, istanbul, 1998, s. 114-115

12. Frend, 289; Hamidullah, İslam Peygamberi, II. 920; Levent Öztürk, *Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hıristiyanlar*, İz Yayıncılık, istanbul, 1998, s. 55

13. Mark Cohen, *Haç ve Hilal Altında Ortaçağlarda Yahudiler*, Sarmal Yayınevi, İstanbul, Nisan 1997, s.185

14. Osman Turan, *Türk Cihan Hakimiyeti Mefkuresi Tarihi*, İstanbul 1969, s. 193

15. Abrahom Danon, Yossef Daath Dergisi, sayı 4; Naim Güleryüz, *Türk Yahudileri Tarihi I*, Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ş, İstanbul, 1993

16. Felipe Torroba, Bernaldo de Quiros, *Les Juifs Espagnols*, Madrid, 1964, s. 17

17. İlhan Bardakçı, *"Biz Hiç Irk Olmamışız"*, Tercüman, 7 Mayıs 1983

18. Levent Öztürk, *Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hıristiyanlar*, İz Yayıncılık, istanbul, 1998,s. 437

19. Levent Öztürk, *Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hıristiyanlar*, İz Yayıncılık, istanbul, 1998, s.188

20. Majid Khoduri, *İslam'da Savaş ve Barış*, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 214

21. Majid Khoduri, *İslam'da Savaş ve Barış*, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 216

22. Ebu Yusuf 139; el-Belazuri, Fütuhu'l Budan, 187

23. (Buhari, Rudani, Büyük Hadis Külliyatı Cem'ul-fevaid, cilt 5, No: 9704, İz Yayıncılık, İstanbul, s.324)

24. Muhammed Halil Herras, *Faslu'l-Makal fi Ref'I İsa Hayyen ve Nüzulihi ve Katlihi'd-Deccal*, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, 20

25. Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 12

26. Muhammed B. Resul al-Huseyni, *Kıyamet Alametleri*, Pamuk Yayınları, İstanbul, 1991, s. 141

27. Muhammed B. Resul al-Huseyni, *Kıyamet Alametleri*, Pamuk Yayınları, İstanbul, 1991, s. 141

28. Suyuti, Cami'üs Sagir, 3/211; Ahmed bin Hanbel, Müsned, 2/492

29. *Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri*, s. 454

30. Kitabül Burhan Fi Alametil Mehdiyyil Ahir Zaman, s. 38

31. Tirmizi, Zühd, 60

32. Ramuz-El Ehadis, 187/2

33. İmam Şarani, *Ölüm, Kıyamet ve Diriliş*, Pamuk Yayınları, İstanbul, 1990, s. 476

34. İmam Şarani, *Ölüm, Kıyamet ve Diriliş*, Pamuk Yayınları, İstanbul, 1990, s. 476

35. *Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri*, s. 440

36. İmam Şarani, *Ölüm, Kıyamet ve Diriliş*, Pamuk Yayınları, İstanbul, 1990, s. 480

37. *Son Zamanlarla İlgili Hadisler*, s. 92

38. Müslim, Kitabü-l Fiten: 39

39. Müslim, Hacc 216, 1252

40. Huzeyfe bin Esid el-Gifari r.a., *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 362

41. Ebu Hureyre r.a. / Buhari, Büyu 102, Mezalim 31, Enbiya 49; Müslim, İman 242 (155); Ebu Davud, Melahim 14 (4324); Tirmizi, Fiten 54 (2234)

42. Sahih-i Müslim, 1/136

43. Sünen-i İbn-i Mace, 10/340

44. Ibn Mace benzerini Ebu Ümame'den nakletti; *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 370-371-372

45. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

46. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196

47. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.

48. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7

49. Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40

50. Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

51. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189

52. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.

53. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

54. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179

55. Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280

56. Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

57. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

58. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389

59. J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992

60. Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

61. *Time*, Kasım 1996

62. S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30

63. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

64. Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.

65. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

RESİMALTI YAZILARI

s.16
Ey Kitap Ehli, kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve birçoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi. (Maide Suresi, 15)

s.20
O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler... (Ali İmran Suresi, 3-4)

s.22
Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değildi." (Nahl Suresi, 23)

s.27
... O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin İlahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın İlahı olan tek bir İlaha ibadet edeceğiz; bizler O'na teslim olduk" demişlerdi. (Bakara Suresi, 133)

s.32
Hz. İsa (as)'ın, Allah'ın dilemesiyle gerçekleştirdiği mucizelerinden biri olan hastaları iyileştirmesini resmeden bu tablo, Louvre Müzesi'nde sergilenmektedir. "Hz. İsa (as) Körü İyileştirirken", Nicolas Poussin (1594-1665)

s.46
... Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır... (Maide Suresi, 48)

s.50
Hz. Muhammed (sav)'in çeşitli ülkelerin krallarına ve bazı eyaletlerin valilerine yazdığı tebliğ mektuplarından altısının orijinali günümüze kadar muhafaza edilmiştir. Bu mektuplar, Peygamber Efendimiz (sav)'in üstün ahlakının, bağışlayıcılığının, şefkatinin ve tebliğ gücünün tarihi birer örnekleridir. Bu mektuplarla, söz konusu hükümdarlar ve halklar en güzel ve hikmetli şekilde hak dini yaşamaya davet edilmişlerdir. Mektupların etkileyici ve ılımlı üslubu pek çok kimsenin İslam ahlakını kabul etmesine aracı olmuştur. Peygamberimiz (sav)'in tebliğindeki bu hikmetli üslup tüm Müslümanlar için örnektir.
Yukarıdaki mektup, Ahsa Valisi el-Münzir'e gönderilmiştir. Mektupta, "... Selam üzerine olsun. Seni, kendisi dışında hiçbir İlah olmayan tek bir Allah'a hamd etmeye davet ediyorum ve ilan ediyorum ki, O'ndan başka İlah yoktur ve Muhammed O'nun kulu ve Resulü'dür. Sana Kadir-i Mutlak ve Şanı Yüce Allah'ı hatırlatırım. Zira kim iyi bir nasihate kulak verirse kendi iyiliği içindir ve kim benim elçilerime itaat eder ve emirlerine uyarsa, bizzat bana itaat etmiş olur..." yazılıdır.

s.51

Hz. Muhammed (sav)'in Habeşistan Kralı Necaşi'ye hitaben yazmış olduğu mektup, Müslümanların Hıristiyanlara bakış açısını göstermesi açısından da son derece önemlidir. Necaşi, Hz. Muhammed (sav)'in mektubunun ve Müslüman elçilerle yaptığı konuşmaların sonrasında, ülkesine sığınan Müslümanları koruyan bir politika izlemiştir. Mektupta şunlar yazılıdır:
Sana verdiği nimetinden dolayı Allah'a hamd ederim ki; O'ndan başka İlah yoktur. O Melik'tir, Kuddüs'tür, Selam'dır, Mümin'dir, Müheymin'dir.
Şahadet ederim ki; Meryem oğlu İsa, Allah'ın çok temiz, iffetli, dünyadan elini çekmiş olan Meryem'e yüklediği Ruhu ve Kelimesi'dir ki Meryem böylece ona hamile kalmış, Allah onu Ruhundan nefhedip yaratmıştır. Nasıl ki Adem'i kudret eliyle ve nefhiyle yaratmıştı. Ben seni bir olan, ortağı bulunmayan Allah'a ve O'na ibadet ve itaate, bana tabi olmaya ve Allah'tan getirip tebliğ ettiğim şeylere iman etmeye davet ediyorum. Çünkü ben Allah'ın Resulü'yüm. Ben, seni ve askerlerini Yüce Allah'a ibadet ve itaate davet ediyorum. Sana gereken tebliği yapmış ve öğüdü vermiş bulunuyorum. Öğüdümü kabul ediniz. Selam doğru yolda gidenlere olsun.

Hz. Muhammed (sav)'in Gassan Kralı, Şemir el-Gassani'ye göndermiş olduğu mektubun orijinal kopyası.

s.57
Yanda 638 yılında Ortodoks Patrik Sophronios adına Hz. Ömer (ra) tarafından yayınlanmış olan ferman. Bu fermanla, kutsal topraklarda yaşayan Hıristiyanların tüm haklarının garanti altına alındığı bildirilmektedir.

s.58
Dery Yakup Manastırı, Urfa, I. yüzyıl

s.59
Germüş Köyü Kilisesi, Urfa

Kitap Ehli'nin ibadethaneleri ve kutsal mekanları, İslam idarelerinde özenle korunmuştur.

s.60
Eriha'daki Aziz George Manastırı'nın tarihi 5. yüzyıla kadar uzanmaktadır.

s.61
Aziz Sabas Manastırı. Manastır 4. yüzyıl başlarında inşa edilmiştir.

Müslümanlar ve Museviler için olduğu kadar Hıristiyanlar için de kutsal kabul edilen Kudüs ve çevresindeki topraklarda pek çok tarihi ibadethane ve kutsal mekan bulunmaktadır. Tarihi 4. yüzyıla kadar uzanan pek çok manastır ve kilise, bugüne kadar korunarak gelmiştir. İslam idaresinde, Müslümanlar, Museviler ve Hıristiyanlar kendi kutsal mekanlarında ibadetlerini rahatlıkla yerine getirmiş, huzur ve güven içinde yaşamışlardır. Samimi olarak iman edenlerin ittifakıyla aynı huzur ortamının bugün de sağlanması mümkündür.

s.62
"... Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim İlahımız da, sizin İlahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (Ankebut Suresi, 46)

Sina Dağı'nı resmeden bir tablo

s.65

Osmanlı idaresinde Museviler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar birarada dostane bir ortamda yaşamış, Kitap Ehli, Müslümanların yönetiminden razı olmuştur. Bu gravürde, 1877 Osmanlı-Rus Savaşı'nda cephedeki Osmanlı Ordusu'nun muzaffer olması için Ahida Sinagogu'nda yapılan dua görülmektedir. Dua törenine, dönemin sadrazamı da katılmıştır.

Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir. (Al-i İmran Suresi, 68)

s.66
Sultan ve maiyetinin bir Hıristiyan kentine gelişini ve görkemli karşılanışını temsil eden tablo. Anonim, 17 yy. sonları.

s.68
Yukarıdaki resimde, Filistin topraklarındaki Katolik, Ortodoks, Musevi ve Müslüman din adamları birarada görülmektedir. Osmanlı idaresinin bölgeye getirdiği barış, Osmanlı'nın yıkılmasıyla birlikte tarihe karışmıştır. Barışın yeniden inşa edilmesi, samimi olarak iman edenlerin ittifakı ile mümkün olacaktır.

s.69
Kudüs Büyük Sinagogu'nda Başhaham'ın vaazı, 1836. Osmanlı idaresinde Museviler tüm ibadetlerini ve dini toplantılarını diledikleri gibi yerine getirmişlerdir.

s.70
"Hz. Ömer Camisi"
David Roberts, Mathaf Galerisi, Londra

s.70-71
Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (İsra Suresi, 1)

s.72
Kutsal Mezar Kİlisesi'ni ziyaret eden Hıristiyan hacılar, 1836.
Müslümanların idaresindeki Fİlistin topraklarını, Hıristiyan hacılar istedikleri gibi ziyaret edebilmekte, ibadetlerini özgürce yerine getirmekteydiler.

s.74
Ağlama Duvarı'nın 1900 yılına ait bir fotoğrafı.

s.74-75
Şüphesiz, Kitap Ehli'nden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (Al-iİmran Suresi, 199)

s.81

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (Beyyine Suresi, 5)

s.82
Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz?... (Nur Suresi, 22)

s.89
11 Eylül terör saldırıları neticesinde yıkılan Dünya Ticaret Merkezi'nde yüzlerce masum insan hayatını kaybetti.

s.91
Sabah Gazetesi, 15 Eylül 2001

Bazı çevreler, 11 Eylül saldırılarını tüm Müslümanlar ile bağdaştırmaya çalıştılar. Oysa İslam ahlakı şiddeti ve saldırganlığı kesin olarak yasaklamıştır. Olayların ardından, Washington'da cami ziyaretinde bulunan George Bush da İslam'ın barış dini olduğunu vurgulamış ve Amerikan halkına yanlış bilgilendirmelere karşı dikkatli olmalarını öğütlemiştir. Olayda hayatını kaybedenler için Müslümanlar ve Hıristiyanlar birarada dua etmişlerdir.

s.94
Solda Haham Eric Yoffie tarafından yazılan ve 11 Eylül sonrasında Amerika'da bazı radikal kişiler tarafından Müslümanlara düzenlenen saldırıların kınandığı yazı görülmektedir. Unutmamak gerekir ki, radikalizmin her türlüsü ancak gerçek din ahlakının anlatılması ve yayılması ile ortadan kaldırılabilir.

Günümüzde en çok sorun yaşanan topraklardan biri de Filistin'dir. Ancak özellikle son dönemlerde, ateist Siyonizme karşı çıkan vicdan ve sağduyu sahibi Museviler ile Müslümanlar arasında ittifak ve iş birlikleri artmaktadır. "Building A Better Future Together" (Beraber Daha İyi Bir Gelecek İnşa Etmek) başlıklı haberde, teknoloji alanında Musevi ve Müslümanların ortak girişimiyle yapılan çalışmalar anlatılmaktadır. "Bridge Over Water" (Su Üzerinden Köprü Kurmak) başlıklı yazıda ise, Filistin topraklarındaki su sorununun çözümü için Müslüman ve Musevilerin ortak bazı projeler geliştirdikleri anlatılmaktadır. Gerçek din ahlakının yaşandığı ortamlarda ise bu tarz iş birliklerinin sayısı daha artırılacak ve refah, huzur ve güvenlik, Allah'ın izniyle, kalıcı olacaktır.

s.95
BBC'nin internet sitesinde yer alan "Din Adamı İntihar Saldırılarını Kınıyor" başlıklı haberde Şeyh Muhammed Tantavi'nin İslam ahlakının bu tarz saldırılarla hiçbir şekilde bağdaşmadığı yönündeki açıklamaları yer almaktadır.

Yanda çağdaş İslam alimlerinden Yusuf Kardavi'nin "İslam Masum İnsanlara Karşı Şiddeti Asla Tasvip Etmez" açıklaması görülmektedir.

Radikalizmin ve şiddetin İslam'da hiçbir şekilde yerinin olmadığı gerçeği, çağdaş İslam alimleri tarafından da sık sık vurgulanmaktadır. Bu alimlerin başında ünlü el-Ezher Üniversitesi'nin Baş İmamı Şeyh Muhammed Tantavi gelmektedir. Görüşlerine tüm İslam dünyasında büyük saygı gösterilen Tantavi, İsrail'de sivillere karşı düzenlenen intihar saldırılarını eleştirdiği bir konuşmasında şöyle demektedir:

… Masum kadınlara ve çocuklara saldırmayı meşru gibi gösteren kişilerin bu söylediklerine tamamen karşıyım. Bu asla kabul edilemez bir açıklamadır. Ve kesinlikle Peygamberimiz (sav)'in tavsiyeleri ile çelişmektedir. Masum insanlara karşı şiddet uygulamak, İslamiyet'te kesinlikle yasaktır.
Benzer görüşleri dile getiren din adamlarından birisi de, Suudi Arabistan Müftüsü Abdulaziz bin Abdullah al Sheikh'dir. Abdülaziz bin Abdullah, intihar saldırılarına dikkat çekerek "bu bir tür intihardır ve dolayısıyla yasaklanmıştır" sözleri ile saldırganlığın her türlüsünün İslamiyet'e uygun olmadığını ifade etmiştir.
Londra Müslüman Koleji'nin Dekanı Dr. Zeki Badawi de radikalizm ve şiddetin İslam ahlakına uygun olmadığını bildiren alimlerdendir:
Şahsen ben, bu kişilerin İslamiyet'i kavrayışlarında yanlışlık olduğunu düşünüyorum, sivillere saldıranların büyük bir suç işlediklerine, çünkü bunun İslamiyet'te yasak olduğuna inanıyorum.

s.96
Radikalizmi engellemenin önemli yollarından biri de, üç dinin mensuplarının ittifakı ile gerçekleştirilecek iş birliği çalışmalarıdır. Bu çalışmalardan biri, İskenderiye Patrikliği tarafından yürütülen geleneksel İskenderiye Toplantıları"dır. Yukarıda İskenderiye Patriği'nin Müslüman-Hıristiyan iş birliği üzerine yaptığı konuşmanın metni görülmektedir. Yanda ise, 2002 yılındaki toplantının deklarasyonu yer almaktadır.

s.103
Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (Araf Suresi, 199)

s.113
Haçlılar'ı Mescid-i Aksa'yı tahrip ederken gösteren bir resim.

s.115
Nativite Kilisesi

s.119
Hz.İbrahim Camisi'ne yapılan acımasız saldırı Newsweek dergisinde "Camide katliam" başlığı ile verilmişti.

Newsweek, 7 Mart 1994

Hz. İbrahim Camisi'nde sabah namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açan radikal Musevi yerleşimci Baruch Goldstein, 67 Müslümanı katletti. Yaklaşık 300 kişi yaralandı.

Time, 7 Mart 1994

s.121
Radikal Musevilerin eylemleri, Musevi toplumu içindeki vicdan ve sağduyu sahibi kimseler tarafından da şiddetle kınanmaktadır. Bunlardan biri de dinler arası dostluk için önemli çalışmalar yürüten Musevi din adamlarından Jonathan Magonet'dir. Magonet'in, Talking to Other (Diğeriyle Konuşmak) adlı kitabında, her üç dinin mensuplarının ortak değerlerine dikkat çekilmektedir. Kitapta Londra Sinagogu'nda 1994 yılında, Hz. İbrahim Camisi'nde katledilen Müslümanlar için yapılan özel toplantıyla ilgili bilgi de yer almaktadır. Museviler tarafından düzenlenen bu toplantıya çok sayıda Musevi ve Müslüman katılmıştır. Toplantı sırasında Kuran'dan ayetler ve Musevi kutsal metinlerinden pasajlar okunmuş, toplantıya katılan Musevi ve Müslümanlar

şehit olanlar için birarada dua etmişlerdir. "Hz. İbrahim Camisi Katliamı Şehitleri için Dua Akşamı" başlıklı yazıda bu organizasyon detaylı olarak anlatılmaktadır.

s.124
Kubbet-üs Sahra ve Ağlama Duvarı.

s.125
Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)

s.135
O, Allah'tır, Kendisi'nden başka İlah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (Kasas Suresi, 70)

s.136
Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 64)

s.139
Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 26)

s.141
Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Hadid Suresi, 1)

s.145
... Rabbinizden mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bağışlayandır. (Nuh Suresi, 10)

s.146
Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 26)

s.147
... Rabbiniz rahmeti Kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir. (Enam Suresi, 54)

s.171
Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (Araf Suresi, 191-192)

s.172
... Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (Rad Suresi, 26)

s.175
Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (Kehf Suresi, 46)

s.185
Azap size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (Zümer Suresi, 54)

s.195
De ki: “Düşündünüz mü hiç, eğer size Allah’ın azabı gelirse ya da saat (kıyamet) gelip çatarsa, Allah’tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer doğru sözlüler iseniz(çağırın bakalım.)” (Enam Suresi, 40)

s.199
O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

s.203
Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.O, yarattığını bilmez mi? O, Latif'tir; Habir'dir. (Mülk Suresi, 13-14)

s.233
Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O’na yükselir. (Secde Suresi, 5)

s.242
Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve Kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (Nisa Suresi, 40)

s.245
Şu halde, güzel bir sabır (göstererek) sabret. (Mearic Suresi, 5)

s.257
Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 261)

s.262
Kötülüğü en güzel olanla uzaklaştır; Biz, onların nitelendiregeldiklerini en iyi bileniz. (Müminun Suresi, 96)

s.270-271
Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 113-114)

s.283

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (Zümer Suresi, 22)

s.293
Allah onlar için, süresiz kalac akları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük ‘kurtuluş ve mutluluk’ budur. (Tevbe Suresi, 89)

s.297
Charles Darwin

s.302
Pek çok ülkeyi derinden etkileyen ahlaki dejenerasyon, toplumların din ahlakından uzaklaşmalarının neticelerinden biridir.

Günaydın, 28 Temmuz 2003

s.306
1940, II. DÜNYA SAVAŞI

s.307
1942, II. DÜNYA SAVAŞI

1966, VIETNAM SAVAŞI

1991, KÖRFEZ SAVAŞI

1994, RUANDA

s.308
Din ahlakından uzaklaşan toplumlarda, saldırganlık ve şiddet yaygınlaşır. Çünkü insanlar, din ahlakının gerektirdiği gibi vicdanlarına göre değil, kendi menfaatlerine ve kişisel isteklerine göre hareket ederler.

Hürriyet, 2 Ocak 2000

Yeni Mesaj, 24 Ocak 2002

Akit, 4 Nisan 2001

Posta, 19 Mayıs 2003

s.311
Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 112)

s.315

... Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik... (Bakara Suresi, 253)

s.330
Ahir zamanın ilk dönemi, tüm dünyada sıkıntı ve zorlukların, açlığın, kargaşanın, çatışmaların arttığı, insanların bir kurtarıcı bekledikleri dönemdir.

s.334
Rogier Van Der Weyden'in "Tapınakta Sunuş" adlı tablosu

s.342-343
Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (Maide Suresi, 46-47)

s.347
Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

s.352
Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

s.357
Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (Saff Suresi, 8)

s.366
...Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisa Suresi, 157)

s.372
İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

s.382
Evrimci Prof. Richard Dawkins

s.392
De ki: “Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah’ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim’in dinine uyun. O, müşriklerden değildi.” ‘Al-I İmran Suresi, 95)

s.393
İyilik yaparak kendini Allah’a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim’in dinine uyandan daha güzel dinli kimdir?... (Nisa Suresi, 125)

s.394
De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim."... (Al-i İmran Suresi, 64)

s.400
Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ortaya çıkmalarıdır. Bu yüzden jeolojik literatürde bu mucizevi olay, "Kambriyen Patlaması" olarak anılır.

s.402
Louis Pasteur

s.403
Alexander Oparin

s.404
Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.408
Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalırlar, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil de bulunmamaktadır.

s.409
Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

s.410
Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman için zarar verirler. Resimlerde Çernobil kazasının sonuçları görülmektedir.

s.412
Bitkilerin evrimi iddiasını doğrulayan tek bir fosil örneği dahi yokken, evrim geçirmediklerini ispatlayan yüz binlerce fosil vardır. Bu fosillerden biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık ginkgo yaprağı fosilidir. Milyonlarca yıldır değişmeyen ginkgolar, evrimin büyük bir aldatmaca olduğunu göstermektedir.

s.414

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ YALANLIYOR

Fosiller, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatıdır. Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gibi, canlılar sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda var olmuşlar ve soyları devam ettiği müddetçe en küçük bir değişiklik geçirmemişlerdir. Balıklar hep balık, böcekler hep böcek, sürüngenler hep sürüngen olarak var olmuştur. Türlerin aşama aşama oluştuğu iddiasının bilimsel hiçbir geçerliliği yoktur. Tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Güneş Balığı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Çayır Sivrisineği
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 48-37 milyon yıl

Deniz Kestanesi
Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 295 milyon yıl

s.415
Deniz Yıldızı
Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi
Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği
Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

s.417
Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde aşağıdakine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

HAYALİ

s.419

Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları bilimsel deliller doğrultusunda değil genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

s.420
Stephen Jay Gould

s.422
Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Soldakine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım.Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.425
Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz.

s.427
Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

s.431
Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, bindiğimiz araba, içinde çalıştığımız iş yeri, çevremizdeki herşey beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir.

s.435
Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK YAZISI

Dünyanın barışa, dostluğa ve kardeşliğe belki de en çok ihtiyaç duyduğu dönemlerden birini yaşamaktayız. 20. yüzyıla damgasını vuran çatışmalar ve gerilimler, yeni yüzyılda da tüm hızıyla devam ediyor. Dünyanın dört bir yanında masum insanlar bu çatışma ve gerilimlerden dolayı acı çekiyor. Dayanışmanın ve yardımlaşmanın güçlenmesine duyulan acil ihtiyaca rağmen, bazı çevrelerin halen çatışmayı, özellikle de dünyanın iki büyük ve köklü medeniyeti arasında çatışmayı körüklüyor olmaları, üzerinde durulması gereken önemli bir sorundur. Bu kişilerin talep ettiği gibi bir medeniyetler çatışması yaşanmasının tüm insanlık için büyük bir felakete neden olacağı açıktır. Böyle bir felaketin engellenmesinin en önemli yollarından biri, medeniyetler arasında anlayışın ve iş birliğinin güçlendirilmesidir. Üstelik bu hiç de zor değildir. Çünkü İslam ve Batı dünyası arasında, bazılarının iddia ettiği gibi derin farklılıklar yoktur. Tam tersine İslam medeniyeti ve Batı medeniyetinin temelini oluşturan Musevi-Hıristiyan kültürü arasında pek çok ortak yön bulunmaktadır. Bu ortak yönler temel alınarak, dünyadaki sorunlara elbirliği ile çözüm bulmak zor olmayacaktır. Samimi dindarlar arasında kurulacak olan ittifak, Hıristiyanların, Müslümanların ve Musevilerin adalet ve barış arayışlarının, insanlığa faydalı olma isteklerinin doğal bir sonucudur. Üç dinin mensuplarının arasındaki iş birliği, sadece toplantılarla ve konferanslarla sınırlı kalacak bir ilişki değil, ortak değerleri savunan, aynı amaç için mücadele eden, ortak sorunlara çözüm getirmeyi hedefleyen inançlı insanların birlikteliğidir. Ve bu birliktelik, Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne ikinci kez gelişini beklediğimiz, Hz. Mehdi (as)'ın yeryüzünde bulunduğu, bu dönemde dünyayı aydınlığa ve huzura kavuşturacak en önemli vesilelerden biri olacaktır.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 72 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.